

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

За листом читача

Кушницькі післявиборні перипетії

СТОР. 4–5

Повертаючись до надрукованого

Мирогощанці пішли по судах за свою землю

СТОР. 5, 11

Мужність

Маленька Яна Чубатюк із Вінниці врятувала двох дітей

СТОР. 10

№ 93 (5343) СЕРЕДА, 23 ТРАВНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Хто керуватиме профтехосвітою — держава чи місцева влада?

Парламентська хроніка
Ранкове засідання 22 травня

Народні обранці ухвалили в першому читанні проект закону про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення управління професійно-технічною освітою (236 «за»). Основна суть урядової ініціативи — зміна системи управління профтехосвітою та її фінансування. Якщо нині більшість ПТУ фінансується з державного бюджету, то в законопроекті пропонується передати повноваження з управління профтехосвітою місцевим органам влади та самоврядування. Думки в сесійній залі розділилися.

СТОР. 2

Щасливим бути не забороняш

Завтра у столиці свою роботу розпочне Всесвітній психоаналітичний конгрес. До 27 травня майже три сотні гостей з різних куточків планети, серед яких відомі психоаналітики, філософи, психологи, політологи тощо, дискутуватимуть на тему «Політика щастя». Організатори запевняють: події такого масштабу в Україні ще не було. І проведення цього конгресу є значущим не тільки для психоаналітиків, а й для громадськості у цілому. До речі, не випадково відбудеться цей з'їзд незадовго до парламентських виборів.

СТОР. 9

Менше половини вітчизняних пляжів готові до початку купального сезону

Нині лише 45 відсотків пляжів в Україні готові прийняти відпочивальників, повідомив начальник відділу Державного санітарно-епідеміологічного нагляду Держсанепідемслужби Віктор Ляшко. За його словами, планується до відкриття 1200 пляжів, із них 805 — морські. А поки що із 326 кримських пляжів лише сто отримали санітарні паспорти. У Криму планують запровадити систему класифікації пляжних територій залежно від якості сервісу. Проект передбачає впровадження п'яти категорій пляжів за аналогією з готелями. Така диференціація запрацює, напевно, вже наступного літа.

На поклон до Тараса

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Учора, 22 травня, виповнилася 151-ша річниця від дня, коли прах генія українського народу Тараса Шевченка перевезли з холодного Санкт-Петербурга і перепоховали за його заповітом у рідній землі, на Чернечій горі у Каневі.

Напередодні урочистої дати до місця вічного спочинку великого Кобзаря прибули учасники міжнародного шевченківського літературно-мистецького свята «В сім'ї вольній, новій» на чолі з головою Національної спілки письменників України Віктором Барановим. Літератори, художники, шанувальники творчості поета вклонилися могилі українського Пророка і відвідали музей Тараса Шевченка на Чернечій горі.

На знімку: біля могили Тараса Шевченка у Каневі.

СТОР. 15

ПОДІЇ

Львівські діти придумали власний гімн до Євро–2012

Його презентація відбулася на центральній площі. «Ми віримо: у Львові Євро буде!» — так співали близько 40 дітей та підлітків — учасники музичного театру «Погулянка» під час свого виступу. Пісня, до речі, неабияк сподобалась слухачам, а міський голова Львова Андрій Садовий висловив сподівання, що дитячий гімн Євро-2012 потрапить на львівські радіостанції. За декілька днів до офіційного старту чемпіонату схоже на те, що всі проблеми з його організацією вже позаду, і зараз основний клопіт — гарно зустріти гостей. Втім, до Євро-2012 готуються не лише діти. Так, Галицька районна адміністрація придбала 250 комплектів нової форми для двірників, які працюють у центрі міста.

Також буде змінено дизайн громадського транспорту, а ще з'явиться інформація про рух автобусів та проміжні зупинки, продубльована англійською мовою, **інформує Олександр СИРЦОВ.**

Злетіли над містом фронтові ордени

Херсонці запустили в небо... фронтові ордени. На згадку про подвиг своїх дідів та прадідів школярі з міської Асоціації повітряних зміїв виготовили та відправили в політ 67 своїх маленьких шедеврів, виконаних у вигляді нагород Великої Вітчизняної. Подивитися на шоу, що відбувалося у парку Слави обласного центру, прийшли сотні глядачів. Тож успіх надихнув членів Асоціації на новий творчий задум: до дня початку війни, 22 червня, вони збираються «поставити на крило» 71 білого лелеку — саме стільки, скільки минуло років від початку найстрашнішої війни минулого століття, **повідомляє наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ в Херсоні.**

КОРОТКО

■ Іноземні інвестори розробляють проект будівництва нової автомобільної дороги Гвардійське-Глибокий Яр—Ялта, що йтиме в обхід Сімферополя і ще двадцяти населених пунктів, **передає наш власкор Роман ЧЕРЬОМУХІН.**

■ На Хмельниччині в результаті перевірки податковими службами 125 роботодавців виявили 338 трудових нелегалів, а місцеві бюджети додатково отримали 107 тисяч гривень податку на доходи фізичних осіб, **інформує наш власкор Ірина КОЗАК.**

■ В Острозі Рівненської області урочисто відкрили монумент воїнам-інтернаціоналістам: пам'ятник зроблено у вигляді бронзового солдата, що згорає в полум'ї чорного тюльпана, а на гранітній плиті викарбувані імена п'яти загиблих в Афганістані острожан, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

Австралія спростила процедуру отримання віз для наших співгромадян *(УНІАН)*

Хто керуватиме профтехосвітою — держава чи місцева влада?

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

*Ранкове засідання
22 травня*

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

І доповідач від уряду — заступник міністра освіти і науки, молоді та спорту Борис Жебровський, і народні депутати під час обговорення були єдині в думці, що на сучасному етапі економіка України відчуває гострий дефіцит кваліфікованих робітників у багатьох галузях виробництва. На деяких підприємствах середній вік працівників наближається до пенсійного. Особливої актуальності набуває питання мобільності, конкурентоспроможності та рівня кваліфікації робітників. Їх підготовка та перепідготовка мають відповідати зростаючим вимогам сучасного виробництва та роботодавця на ринку праці.

Європейська та світова практика переконує у необхідності фінансування підготовки робітників за рахунок визначених законодавством обов'язкових відрахувань з доходів підприємств, тісного співробітництва з регіональними органами влади, виробництвом і бізнесом, — стверджують автори законопроекту. Ним пропонується удосконалити управління професійно-технічною освітою шляхом можливості делегування функцій управління професійно-технічними навчальними закладами місцевим органам виконавчої влади та місцевого самоврядування.

Під час дискусії висловлювалися протилежні думки. Володимир Лещенко (КПУ) на прикладі Чернігівщини розповів, що зараз ті ПТУ, які фінансуються з держбюджету, діють нормально, а ті, які вже передано на баланс місцевим бюджетам, занепадають, не всім учням виплачують стипендію. На думку В'ячеслава Кириленка («НУ—НС»), схвалення законопроекту призведе до руйнації системи профтехосвіти. Депутат застеріг від того, що спочатку ПТУ передадуть в управління місцевим органам влади, а потім продадуть у власність «нуворишам», і в цих будівлях з'являться нові торговельні центри, а училища закриють. Геннадій Задирко («Реформи заради майбутнього») переконував, що професійна освіта нині перебуває у жалюгідному стані, а тому держава має сповна забезпечувати кошторис для фінансування цієї важливої галузі, а не перекладати повноваження на місцеве самоврядування, в якого і так безліч проблем. Натомість Віталій Журавський (Партія регіонів) стверджував, що фінансування профтехосвіти з місцевих бюджетів, а не державного — це позитивна світова практика.

Народні обранці ухвалили в цілому закон про внесення змін до Закону «Про здійснення державних закупівель», який врегульовує порядок закупівель підприємствами літакобудівної галузі. За словами одного з авторів законопроекту, регіонала Ярослава Сухого, після ухвалення закону «Про здійснення державних закупівель» у вітчизняних літакобудівних підприємств почали виникати проблеми, які призводять до зриву виробничого процесу, невиконання укладених контрактів з іноземними замовниками, а також неможливості в подальшому укладати нові контракти з іноземними покупцями авіаційної техніки.

Необхідність проведення тендерів та відсутність планування обсягів закупівель негативно впливає на виробничий процес, зазначалося під час обговорення. А збирання дозволів на закупівлю, особливо коли виробник знаходиться за межами України, викликає значні труднощі, оскільки ця процедура не врегульована законом. Щоб отримати дозвіл, потрібно витратити багато часу, що гальмує виготовлення та постачання необхідних виборів замовників. Запропоновані зміни мають на меті створити відповідні законодавчі засади, щоб підприємства могли вчасно і якісно виконувати замовлення згідно з укладеними контрактами. Законодавчим актом передбачено не поширювати дію Закону «Про здійснення державних закупівель» на комплектуючі для літаків, вертольотів та авіаційних двигунів.

Схвалений у першому читанні урядовий законопроект про внесення змін до деяких законів України щодо особливостей передачі в оренду чи концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності, передбачає скасувати вимогу стосовно обов'язкового нотаріального посвідчення договорів оренди та концесії.

Законопроектом про внесення змін до статті 41 Закону «Про регулювання містобудівної діяльності» (щодо компенсаційних виплат), також внесеним урядом, пропонується замінити обов'язкове державне страхування для посадових осіб інспекцій державного архітектурно-будівельного контролю на компенсаційні виплати з державного бюджету. У разі настання нещасних випадків або смерті під час виконання посадовцями службових обов'язків компенсаційні виплати здійснюватимуться їх спадкоємцям.

У першому читанні також схвалено законопроекти про виконання програм Глобального фонду для боротьби зі СНІДом, туберкульозом та малярією в Україні, про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо відновлювальних джерел енергії та інші.

За пропозицією Володимира Литвина продовжити вечірнє засідання до завершення розгляду питань, визначених розкладом засідань на цей день, проголосували 240 парламентаріїв.

Депутати вітали з днем народженням Арсенія Яценюка і Романа Ткача з 50-річчям.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ФАКТ

У навчальних майстернях, дільницях, лабораторіях, полігонах та навчальних господарствах використовується обладнання, устаткування, сільськогосподарська та інша техніка, середньовідсотковий термін експлуатації яких становить: до 10 років — 4%; від 10 до 20 років — 36 %; понад 20 років — 60%. Обмеженість бюджетних видатків зумовило практично її повне фізичне та моральне старіння.

Антоніна Балюра, Олена Шустік («Блок Юлії Тимошенко»).

Іван Попеску (Партія регіонів).

ІЗ ВИСТУПІВ ПРЕДСТАВНИКІВ ФРАКЦІЙ

Максим ЛУЦЬКИЙ, Партія регіонів:

— Завершився навчальний рік, розпочалася вступна кампанія, ЗНО. Всі обов'язкові підготовчі процедури було здійснено вчасно і в повному обсязі. Тести розроблені вчасно, вдосконалено штатну структуру центру ЗНО, тестові завдання доставлено до пунктів тестування вчасно, організація ЗНО витримана з урахуванням усіх вимог. 15 травня вже розпочалося тестування з хімії, зареєструвалося 46 700 осіб, взяли участь 42 600. За тестуванням спостерігали майже 170 громадських спостерігачів і 54 представники ЗМІ. Жодних зауважень не виявлено. Здійснюється обробка відповідей абітурієнтів за допомогою комп'ютерних програм. Результати ЗНО з усіх навчальних предметів будуть оголошені до 1 липня без затримок, і вже 2 липня розпочнеться прийом документів до вишів. Тобто абітурієнт зможе подати документи безперешкодно в установлені строки. Щодо змін правил прийому порівняно з 2011 роком. Наказом МОН від 12 жовтня 2011 року № 1179 було затверджено Правила прийому до університетів, і абітурієнти змогли якісно підготуватися до вступу. Умови прийому в 2012 році кардинально не відрізняються від 2011 року. Але збільшено прохідний бал з профільних предметів із 124 до 140 балів при вступі на бакалавра. Така новація є важливою умовою забезпечення якісного підходу до відбору вступників.

Роман ЗАБЗАЛЮК, «БЮТ-«Батьківщина»:

— Подальше зволікання з виконанням вимог резолюції ПАРЄ неминуче призведе до остаточної втрати авторитету України на міжнародній арені та до глибокої політичної та економічної ізоляції. Брутальне та зухвале небажання виконувати зобов'язання, які Україна взяла на себе перед Радою Європи, Євросоюзом, а також передбачені міжнародними угодами, які ратифікувала наша країна, матиме незворотній процес, важкі соціально-економічні наслідки передусім для громадян нашої країни. Україна вже опинилася у вкрай загрозливій ситуації. За цей період відбулися кардинальні погіршення у ключових сферах функціонування держави: тотальна корупція, фактично в антиконституційний спосіб згорнуто всі соціальні програми та права громадян, зруйнована незалежна судова гілка влади, обезкровлено місцеві бюджети, правоохоронні органи перетворено на репресивний інструмент. Кожен, хто має сміливість обстоювати свої права, може бути кинутий без суду і слідства за ґрати.

Микола МАРТИНЕНКО, «Наша Україна — Народна самооборона»:

— Перші особи української влади в один голос скаржаться, що Захід, Європа принижують Україну. Бо не їдуть європейські лідери на ялтинський саміт, із Азаровим у Брюсселі не хочуть зустрічатися. Але Європа оголошує бойкот не Україні, а владі, яка знищує демократію, ув'язнює опозицію та купається в корупції. Поки що Європа не запроваджує санкцій проти керівництва України. Але цей час може настати дуже скоро — у разі спроб фальсифікації парламентських виборів. На західному напрямку — повний провал. Тому почалися геополітичні танці перед Росією. Євросоюз чітко заявляв: зона вільної торгівлі з СНД несумісна із зоною вільної торгівлі з ЄС. Отже, влада готова остаточно заблокувати євроінтеграцію і кинутися в обійми Москви. Але слабких ніхто не любить, тому замість дешевого газу отримаємо лише нові вимоги: вступ до митного та євразійського союзів і здача газотранспортної системи.

Микола ШЕРШУН, Народна партія:

— Останнім часом наша фракція отримує численні звернення не лише від громадян, постраждалих від аварії на ЧАЕС, а й від обласних рад та адміністрацій багатьох регіонів. Вони дуже гострі й стосуються проблем соціального захисту чорнобильців. На словах про цю категорію людей ніби всі дбають, а на ділі виходить так, що своїми не завжди виваженими рішеннями, або навіть бездіяльністю, ми самі, всі гілки влади провокуємо невдоволення постраждалих громадян. Розпорошеність ресурсів та відповідальності серед різних міністерств призвели до того, що навіть ті кошти, які виділяються із держбюджету, використовуються неефективно. Зараз на часі питання оздоровлення чорнобильців. Але міністерство закупило путівки сліпо, не враховуючи ані кількість потреб, ані медичні рекомендації щодо профілю захворювань. У результаті, наприклад, чорнобильцям Рівненської області для лікування ендокринної системи та органів зору закуплено вдвічі більше путівок, ніж потрібно. Більше того — людей із хворобами органів травлення відправляють лікуватися в санаторії «Приазовкурорту» та в Причорномор'я, а з органами дихання та нервовою системою — в Трускавець, а потрібно навпаки.

Петро СИМОНЕНКО, Комуністична партія:

— 27 травня набирає чинності новий графік руху потягів, яким скасовують близько 30 пар маршрутів. Переважно, це нічні рейси, які мають найбільший попит у наших громадян. А от пересідати на денні люди бажанням не горять. Громадяни України сьогодні обурені й справедливо висловлюють свій протест у зв'язку із пропонованим скасуванням цілої низки поїздів прямого сполучення між обласними центрами. Натомість людям пропонується добиратися на «перекладних». Скасовано прямий потяг «Луганськ — Львів», тепер, щоб дістатися з Луганська до Львова, треба робити пересадку в Києві. Люди похилого віку, родини з дітьми змушені будуть перебувати на вокзалі додатково чотири години, а потраплять до Львова тільки о пів на першу ночі, а не о дев'ятій вечора. Я вже не кажу про те, що поїздка з пересадками обійдеться принаймні в півтора рази дорожче. І це при злиденних зарплатах і пенсіях. А чого варте скасування найдешевшого поїзда «Київ — Севастополь». Квиток «плацкарт» коштував усього 100 гривень, це на третину дешевше, ніж в інших потягах. Або, наприклад, абсолютно невиправдана заміна популярного київського експреса «Львів — Київ» на швидкісний «Хюндай». Виграш у часі становитиме лише півтори години, а от ціна на квиток зросте втричі. КПУ виступає категорично проти приватизації Укрзалізниці.

Володимир КАПЛІЄНКО, «Реформи заради майбутнього»:

— Адаптація стандартів і вимог ЄС та стурбованість зовнішньою політикою та безпекою громадян не повинні ставати прикриттям непрофесійної або відверто лобістської законодавчої роботи в цих стінах. До розгляду нинішнього тижня внесено два тотожних законопроекти — № 10381 і № 9592, що поодинці спрямовані на реалізацію Національного плану дій щодо лібералізації з ЄС візового режиму для України. Проте проект закону № 10381 майже повністю повторює положення урядового законопроекту, який два місяці тому не був включений до порядку денного. Мабуть, через те, що під цілями лібералізації візового режиму були приховані цілі. Проект закону № 10381 веде нас хибним шляхом і не може стати базовим актом у сфері реалізації Плану дій. Хоча б тому, що Європа вимагає обмежених дій по запровадженню документації в Україні для виїзду за кордон з додатковим носієм біометричної інформації без зміни інших, внутрішніх документів та без введення в дію окремого спеціального закону. Через це внутрішні паспорти не є і не можуть бути предметом обговорення для реалізації Плану дій.

Анна ШЕВЧЕНКО.

У четвер можливі «мовні» баталії

У четвер Верховна Рада планує розглянути законопроект «Про засади державної мовної політики», — про це вчора під час брифінгу заявив народний депутат Олесь Доній («НУ—НС»). Якщо цей документ ухвалять у цілому, то про українську мову в містах можна буде забути, бо «під вивіскою лібералізму, гуманізму і демократизації знову утверджується ідея, що в університетах, на телебаченні, в тих містах, де хоча б 10 відсотків людей вважають своєю рідною мовою російську, українська мова не є обов'язковою», — попереджає народний депутат.

Натомість один з авторів мовного законопроекту, народний депутат Вадим Колесніченко (Партія регіонів) зазначив, що говорити про його ухвалення в цілому вже цього тижня не можна, оскільки між першим і другим читанням парламентарі мають внести свої поправки. Стосовно перспектив ухвалення документа, то він зазначив, що за нього одностайно проголосують фракції Партії регіонів і КПУ та що ведеться робота з іншими депутатами. «Я думаю, що ми знайдемо достатню кількість голосів, аби ухвалити цей законопроект у першому читанні», — сказав парламентарій.

Вл. інф.

Економіка України відчуває гострий дефіцит кваліфікованих робітників у багатьох галузях

Започатковано серію «Почесні члени університету святого Володимира»

Днями заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко відвідав Літературно-меморіальний будинок-музей Тараса Шевченка, що в Києві, де презентував книжку про Петра Християновича Вітгенштейна з серії «Почесні члени університету святого Володимира».

Головний герой цього дослідження, авторами якого є Іван Гриценко, Віктор Короткий та Микола Томенко, — князь Петро Вітгенштейн, який свого часу відіграв важливу роль у становленні Київського університету та був обраний почесним членом Імператорського Університету Св. Володимира серед «особ, известных любовью к просвещению или сказавших покровительство успехам учебных заведений в здешнем крае».

Виступаючи перед присутніми, Микола Томенко назвав надзвичайно важливим, що була започаткована серія «Почесні члени університету святого Володимира». Він подякував її ініціаторам — Івану Гриценку та Віктору Короткому і висловив сподівання, що добірка книг з цієї серії з кожним роком збільшуватиметься. «Я радий, що Університет розпочинає таку серію і переконаний, що найближчим часом зусиллями Івана Гриценка і колективу фахівців юридичного та історичного факультетів ми її продовжимо», — сказав він.

«Загалом такі науково-популярні речі є дуже корисними, бо ми пропагуємо і намагаємося з'ясувати та показати, чим жив Університет, який в різний період був в епіцентрі історичних, політичних і наукових подій, та які люди в ньому працювали», — наголосив Микола Томенко. Стосовно планів, то, за словами М. Томенка, розпочалася робота над тим, щоби ближчим часом побачило світ таке ж видання про Михайла Максимовича, як першого ректора Університету, та Миколу Костомарова. «Для нас це надзвичайно важливо. Це люди, які заслуговують на таке видання», — додав він.

ЦИТАТА

Микола ТОМЕНКО:

«Видання Тарас Шевченко і Університет — це прекрасна ідея, яка виводить Шевченка за межі його вузького пізнання і вводить в контекст наукової, просвітницької та громадської діяльності».

Зліва направо: декан юридичного факультету Київського національного університету імені Т. Г. Шевченко Іван Гриценко, заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко, заступник директора інституту літератури Сергій Гальченко, автор книжки, викладач історичного факультету Київського національного університету імені Т. Г. Шевченко Віктор Короткий.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Представляючи книжку, Микола Томенко зазначив, що місце презентації — будинок-музей Тараса Шевченка — було обрано не випадково, адже, серед іншого, у цьому виданні представлено окремий розділ під назвою «Історія одного портрета», який розповідає про Петербурзький період творчості Тараса Шевченка. Окрім того, у книзі представлено копії як відомих, так і менш відомих портретів та малюнків митця, а також описано історію створення Шевченком-художником портрету Петра Вітгенштейна. «Радий, що петербурзький художній період Шевченка, його робота над серією «Русские полководцы» стали, в тому числі, і предметом цього дослідження», — сказав М. Томенко.

Говорячи про ювілейну дату, яку святкуватимемо через два роки, заступник глави парламенту повідомив: в планах авторів книжки до 200-ї річниці з дня народження Т. Шевченка — поєднати велику історію життя і творчості Тараса Шевченка і велику історію діяльності Київського університету.

Підсумовуючи, заступник Голови Верховної Ради наголосив, що презентовану книжку про Петра Християновича Вітгенштейна з серії «Почесні члени університету святого Володимира» безплатно отримають бібліотеки міста.

Прес-служба Миколи ТОМЕНКА.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У Карпатах хочуть збудувати понад 500 малих гідроелектростанцій

Днями Комітет Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи провів круглий стіл на тему: «Проблеми будівництва малих ГЕС у гірській місцевості». У засіданні взяли участь народні депутати, представники Кабінету Міністрів, місцевої влади Закарпатської, Чернівецької, Івано-Франківської областей, громадськості та науковці.

Голова комітету Анатолій Семинога розповів, що нині в країні активізувалося будівництво та реконструкція малих ГЕС, що пов'язано зі змінами в законодавстві. «Під час розглядів нових законопроектів ми помітили, що у народних обранців з'явилося бажання підвищити зелений тариф і таким чином збільшити будівництво нових ГЕС. Але виходячи із нинішньої ситуації, зрозуміло, що їх будівництво без екологічної експертизи не можливе», — підкреслив А. Семинога.

Заступник голови профільного комітету Іван Заєць переконаний, що така діяльність влади і бізнесу обумовлена необхідністю пошуку альтернатив в енергетичному забезпеченні країни. «Якщо говорити про виробництво електроенергії, то його левова частка припадає на АЕС та теплові станції, що завдає великої шкоди довкіллю та робить Україну імпортозалежною державою. В такій ситуації зросла увага до відновлюваних джерел енергії, водних ресурсів, вітру, сонця. Тут мова йде про нову політику в енергозабезпеченні країни. Але чи справді це так? Я в цьому сумніваюсь, швидше за все, енергетичні компанії та міністерства розглядають ГЕС як придаток до системи атомно-теплових станцій», — сказав парламентарій. Процес будівництва малих ГЕС, на його думку, не пронизаний належною державною волею. Зокрема, не простежується владної діяльності, орієнтованої на парадигму сталого розвитку, коли ефективність управлінського рішення, у даному разі будівництво МГЕС, визначається з урахуванням економічної та соціальної вигоди. Розгортання такого процесу в гірських умовах, за словами І. Зайця, відбувається без необхідного діалогу між владою, бізнесом, громадськістю і місцевими жителями. «Ми є свідками нарощування протиріч між ними, які вже набирають гострих форм. Причини цього лежать на поверхні. Насамперед центральна влада, по суті, усунулася від належного супроводу будівництва МГЕС, як в частині оцінки справжніх вигод і ризиків втрат, так і в частині діалогу з місцевим населенням, де все звелося до обіцянок», — зазначив заступник голови профільного комітету.

Він також констатував, що будівництво МГЕС у Карпатах розгортається в умовах мізерної публічності. «Ми маємо переламати ситуацію взаємних відчужень. Тому пошук консенсусу між владою, бізнесом і місцевими жителями має враховувати віддалений вплив цього проекту на довкілля та життя людей», — наголосив народний депутат.

Учасники засідання вважають, що реалізація таких планів означатиме фактичне знищення більшості карпатських річок, а з ними і туризму як виду відпочинку та послуг.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Цифри

Першим етапом Програми комплексного використання водних ресурсів річок Закарпатської області визначено 336 можливих місць для спорудження МГЕС. В Івано-Франківській області, за різними даними, також планується будівництво від 50 до 150 МГЕС, у Львівській та Чернівецькій областях заплановано близько 20 таких гідроелектростанцій.

ДО ПАРЛАМЕНТСЬКИХ СЛУХАНЬ

До захисту Вітчизни готові... обмежено

Сьогодні відбудуться парламентські слухання «Про стан та перспективи розвитку Воєнної організації і сектору безпеки України». Організатор: Комітет Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони.

В інтерв'ю «Голосу України» перший заступник голови профільного комітету Сергій Гриневецький повідомив: «За час, що минув після попередніх парламентських слухань (29 червня 1999 року), на яких розглядалися проблеми, пов'язані із будівництвом і розвитком вітчизняних Збройних Сил, більшість норм законодавства у цій сфері привели у відповідність з Конституцією 1996 року». Здійснюються програми реформування Військової організації держави, насамперед її серцевини — ЗСУ, розвідувальних, контррозвідувальних та інших спеціальних органів. Водночас народний обранець з сумом констатує, що ситуація у цій надзвичайно важливій сфері діяльності держави залишається досить складною і викликає стурбованість. Вітчизняні ЗСУ лише обмежено готові до виконання покладених на них Конституцією завдань.

Сергій МЕЛЬНИК.

ТОЧКА ЗОРУ

Перший заступник профільного комітету Сергій Гриневецький:

«Бойовий потенціал Збройних Сил, інших складових Воєнної організації держави підтримується на відносно прийнятному рівні значною мірою за рахунок надмірної експлуатації людського чинника і завдяки відповідальному ставленню до виконання обов'язку перед Вітчизною. На жаль, їхня ратна праця не дістає належної винагороди з боку держави. Також гострими залишаються соціальні проблеми військовослужбовців».

Слабка сила

Українська армія з кожним роком втрачає свою колишню силу: військову міць і бойовий дух. Вона продовжує важко хворіти, а реанімація не поспішає. Хоча «головні лікарі» змінюються, недуга прогресує.

Втім, як лікувати хворого, схоже, не знає ніхто. Тому що досі не прописані стандарти лікування: не ухвалено в новій редакції Воєнну доктрину й Стратегію національної безпеки, не затверджено Держпрограму реформування й розвитку ЗС України на 2011—2015 роки. Хоча Президент ще наприкінці 2010 року доручав своїм указом прийняти концептуальні документи, які повинні визначати розвиток армії держави, влада якої обрала позаблоковий статус. Мало того, Віктор Янукович оголосив нинішній рік роком реформ у Збройних Силах країни. І військові могли б радіти, що нарешті проблеми армії, які накопичувалися роками, стали пріоритетними для вищого керівництва країни. До того ж ця політична воля підтримки силової структури була відображена в оборонному бюджеті на поточний рік у розмірі майже двох мільярдів гривень. Нагадаємо, у держбюджеті профінансовані національні програми «Корвет», «Сапсан» і Ан-70. Але, на жаль, насправді ситуація не така оптимістична, як на папері.

— Позитивний момент у тому, що на ці проекти в принципі звернули увагу й виділили в рамках держбюджету ресурси. Але кошти поки що не дійшли до підприємств, і така затримка оборонзамовлення, гадаю, пов'язана із проблемою бюджетного наповнення, не дає їм розвиватися, — коментує «Голосу України» директор Центру досліджень армії, конверсії та роззброювання Валентин Бадрак. — Стагнація армії триває. На жаль, за час перебування в кріслі міністра оборони Дмитра Саламатіна, я поки що не бачу реальних змін ситуації. Щоправда, були повідомлення про збільшення темпів модернізації літаків. Це справді важлива програма, але її не досить, щоб хоча б почати вирішувати завдання з розвитку Збройних Сил нового формату.

До речі, керівник військового відомства оптимістичніше від експертів оцінює обстановку в очолюваній ним структурі. «Таких темпів, якими ми реалізовуємо програму модернізації, за останні десять років ще не було», — заявив він нещодавно в інтерв'ю «Інтерфакс-Україна». А також Саламатін пообіцяв, що масштабних скорочень армії вже не буде. Мовляв, держпрограма реформування й розвитку ЗС на 2006—2011 роки передбачала на кінець 2011 року чисельність армії в кількості 108 тис. чоловік. «Однак виконання цих документів було провалено через недофінансування в роки кризи», — пояснив міністр.

За словами Валентина Бадрака, фактична чисельність ЗС сьогодні — близько 190 тисяч людей. У Концепції реформування запропонована інша цифра, але вона ще не затверджена.

— Нині важко коментувати позитив чи негатив самої мінімізації чисельності армії. З одного боку, скорочувати Збройні Сили необхідно. З другого — робити це цивілізовано, забезпечивши соціальний захист військовослужбовців. А найголовніше, вирішивши питання обороноздатності армії за рахунок надходжень нових озброєнь і техніки, — зазначив експерт.

Ольга ВАУЛІНА.

Кушницькі післявиборні перипетії

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Ситуація, про яку розповідь, виникла 1 листопада 2010-го — другого дня після виборів до місцевих органів влади. Минуло півтора року, а списи все ще ламаються навколо посади голови Кушницької сільської ради. Ніяк не вляжуться пристрасті — навпаки: виник ґрунт для угруповань, протистоянь, зневаги.

Немає спокою і в районі.

Пишуть листи в обласні й центральні інстанції, редакції київських газет. Усе ще триває судова тяганина...

Справа дійшла до ЦВК і Верховної Ради України.

Одне слово, невтомне колесо скарг і невдоволень крутиться й крутиться, нагнітаючи нікому не потрібне напруження, стикаючи лобами дотепер поважних у Кушниці людей, забираючи час посадових осіб різних рівнів, водночас завдаючи шкоди авторитету великого й заможного села і загалом інституту самоврядування.

Та коли неупереджено вникнути в наявні післявиборні перипетії, то цілком логічно доходиш висновку: все мало вирішитися тут — в Кушниці, а не набувати безрезультатного й принизливого для громади села розголосу. А якщо більш вимогливо й по-державному відповідально — то й даремного впродовж півтора року витрачання державних коштів і, нарешті, пустопорожньої балаканини тих безвідповідальних осіб, у котрих сверблять язики і які підривають довіру людей до місцевої ланки влади й загалом справедливості в суспільстві.

Мабуть, ця купа неприємностей і породила ту невтихаючу сверблячку та привела до того, що дюжина жителів Кушниці написали колективне звернення до «Голосу України».

Хоча, здавалося б, ситуація нарешті «розродилася» так само несподівано, як і виникла: сільський голова Іван Батрин — як одна зі сторін конфлікту — 2 березня, щоб нарешті покласти край напруженню, склав із себе повноваження. Сесія заяву задовольнила, призначивши в. о. сільського голови секретаря сільради Ольгу Остолош і одночасно зобов'язавши її подати клопотання до Верховної Ради України про призначення позачергових виборів очільника Кушниці. Все згідно із законом. Але іншу сторону, яку представляє Михайло Штефко, це, очевидно, не задовольняє...

Щоб бути об'єктивним і всебічно показати читачеві зав'язь протистояння, змалюю картину від самого початку. Тим паче що її розвиток спокійно «тягне» на гостросюжетний роман. Навіть із продовженням. І не без моралі...

«Перенедорахована» істина?

Виборювати посаду Кушницького сільського голови в останню неділю жовтня 2010-го наважилися п'ятеро кандидатів. Двоє з них — Іван Батрин (уже два терміни керував селом і йшов на вибори втретє) і Михайло Штефко — стали фаворитами перегонів. Обидва — позапартійні, самовисуванці.

Місцеві вибори — подія, яка живо цікавить чи не кожного дорослого жителя села. У Кушниці всіх мешканців — майже 4,5 тисячі. Було організовано дві виборчі дільниці: «нижня» №05006 у Будинку культури (голова Ганна Дочинець) і «верхня» №05007 у приміщенні школи, яку очолила Віра Павелко.

...Ніщо не віщувало якихось збурень. На «нижній» дільниці не виникло жодних проблем. Там з перевагою у сто голосів перед вів І. Батрин. А на «шкільній» наче втрутився якийсь чарівник — також рівно на сотню прихильників більше у М. Штефка. Мало того, різниця між цими двома кандидатами виявилася мінімальною. На «верхній» дільниці склали перший протокол і п'ятий примірник дали на руки І. Батрину. Разом на двох дільницях він мав перевагу в один голос. Це непереконливе число породило внутрішнє напруження, яке запанувало насамперед серед фаворитів і незабаром переросло у скандал. Перераховували голоси кілька разів. Урешті-решт, після чергового перерахунку «верхня» комісія зранку 1 листопада за протоколом №12, складеним о восьмій годині, констатує, що М. Штефко на один голос виграє. Він виходить у коридор і... втрачає свідомість. Емоції, напруження й розгубленість серед членів комісії ще більше зросли, коли М. Штефка відвезли до лікарні, — такого трафунку-інциденту тут не пригадують навіть старожили... Вже було не до виборів. Чоловіка шкодували. Його в лікарні провідав І. Батрин і начебто сказав: якщо через вибори має бути смерть, то йди і головуй.

А вже через короткий час М. Штефко пригощав прихильників як переможець. І. Батрину це не сподобалося, оскільки, на його думку, процес підрахунку було перервано (через втрату свідомості конкурентом) і логічно не завершено — отже, на його переконання, треба було дійти до істини. Він подає скаргу до сільвиборчкому, що не згідний з тим, як завершився виборчий процес. Усі протоколи й опечатані бюлетені стосовно виборів сільських, районних і обласних депутатів тощо під охороною міліції сільська виборча комісія (СВК) 1 листопада повезла здавати до Іршавського райвиборчкому, то її засідання відбулося наступного дня. Голова СВК Дмитро Гецко повідомив керівнику райтервиборчкому Василю Ромачівському, що сільська виборча комісія прийняла рішення перерахувати голоси (під охороною міліції). Про це того ж дня сповістили кандидатів і запросили на засідання також голів, їхніх заступників і секретарів обох дільничних комісій та всіх бажаючих. Брали до уваги, що в протоколі №1 є виправлення й арифметична помилка — на два не збігалася кількість виданих і вкинутих бюлетенів. І так у всіх протоколах — №№1, 5 і 12, що видані кандидатам і подані до СВК. «Процес перерахунку відбувався на очах у всіх присутніх і проходив скрупульозно: брали по одному пакету від охорони і лічили, — каже голова СВК Д. Гецко. — Зразу виявили, що мали місце певні порушення лише на «верхній» дільниці. Як і гласить закон, було складено протокол про перерахунок голосів, протокол про підсумки голосування і протокол про результати виборів. У підсумку переможцем став І. Батрин з перевагою в чотири голоси».

М. Штефко не пристав на цей результат. Подав скаргу до Іршавського райсуду. 8 листопада суд відмовив у позові. Тоді він поскаржився до Львівського апеляційного адміністративного суду (ЛААС). Останній 14 листопада визнає дії СВК неправомірними, мовляв, не мала права перераховувати всі бюлетені, і зобов'язав її встановити підсумки виборів за протоколами дільничних виборчкомів (ДВК). Через день, 15-го числа, СВК на виконання постанови суду розглядає протоколи ДВК. Але протоколів дільничної комісії №05007 було два. СВК вирішила в такому разі взяти до уваги протокол, який було складено першим і який відповідає перерахунку голосів цією комісією від 2 листопада. Значить, виграє І. Батрин. 16 листопада проведено перше пленарне засідання сесії сільської ради. Представлено депутатів і сільського голову І. Батрина.

М. Штефко у відповідь знову скаржиться до Іршавського райсуду, який удруге відхилив його клопотання. Відтак він 24 листопада вчергове апелює до ЛААС. Львівський суд 26 листопада виносить нову ухвалу: встановити підсумки голосування за протоколом, складеним о восьмій годині ранку 1 листопада. СВК на засіданні 9 грудня 2010 року мала на виконання рішення ЛААС повернути протоколи на ДВК №05007 для встановлення уточнюючого протоколу. Але дільничні комісії працювали до 14 листопада і вже склали повноваження.

ПОЗИЦІЯ

Голова сільвиборчкому Дмитро ГЕЦКО:

«Навіть якби 2 листопада, коли СВК вирішила перерахувати голоси, було повернуто протоколи на дільничну виборчу комісію №05007 для встановлення уточнень, все одно бюлетені вже перебували під охороною міліції в сільвиборчкомі, і для уточнюючого протоколу все-таки потрібно було перерахувати їх. І результати були б ті самі, що й зафіксовані у протоколі повторного перерахунку голосів від 2 листопада 2010 року, згідно з яким в І. Батрина стало на чотири бюлетені більше, ніж у М. Штефка».

Друга «серія». Цуцванг

Після 16 листопада, коли на сесії визнали І. Батрина Кушницьким сільським головою, він, зрозуміло, почав керуватися нормами закону про місцеве самоврядування. Для нього фактично виборчий процес закінчився. Все могло б улягтися. Однак розпочався тиск на сільську виборчу комісію з боку опонента і державної виконавчої служби, щоб реалізувалася постанова Львівського апеляційного адмінсуду. 9 грудня 2010 року — чергове засідання СВК. Запрошено обох кандидатів, керівників обох ДВК, юристів... Мета — виконати постанову суду. Вівся відеозапис — щоб ніхто потім не піддавав навіть сумніву якісь деталі.

Сільвиборчком розглядає протокол «нижньої» ДВК №05006. Вся «арифметика» збігається, документ відповідає вимогам закону України і може бути взятий для встановлення підсумків голосування. Його визнали дійсним. Далі до розгляду береться протокол «верхньої» ДВК №05007 — примірник №1, на який указав суд, також складено о восьмій ранку. Робиться арифметичний розрахунок, з якого випливає, що арифметика не збігається на два голоси, в документі є виправлення. Комісія голосуванням визнала цей протокол таким, що не відповідає закону України і не може бути взятий для встановлення підсумків голосування... Згідно з вимогами закону його потрібно було повернути для встановлення уточнень. Але дільничні комісії, як уже сказано вище, склали повноваження.

Засідання опинилося в безвиході — цуцванг, як заведено говорити під час гри в шахи.

Що робити? М. Штефко запропонував провести переголосування — тобто виборці обирають сільського голову із двох кандидатур, в яких приблизно однакові результати.

Друга пропозиція: провести ще раз перерахунок голосів в архіві райдержадміністрації.

Урешті-решт, сільвиборчком приймає рішення про повторне переголосування за кандидатів Батрина і Штефка — пристає на думку останнього. Захід призначено на 26 грудня 2010-го. Голова СВК Д. Гецко навіть нашвидкуруч підготував взірці бюлетенів.

Обидва кандидати на знак згоди потисли один одному руки, вирішивши йти на перевибори і відкликати всі скарги. Це зафіксовано на відеоплівку.

Райрада схвалила такий підхід і виділила 19 тисяч гривень.

...У селі зітхнули з полегшенням: нарешті з'явиться світло в кінці виборчого тунелю.

Але, наче в зачарованому колі, — знову все загальмувалося, бо за кілька днів М. Штефко відмовився. І почав апелювати до виконавчої служби.

Цуцванг триває. Оскільки 26 грудня ніякого переголосування не було, то наступного дня СВК виносить ухвалу перерахувати голоси у приміщенні райдержадміністрації. 28 грудня сільвиборчком у повному складі, по декілька членів із ДВК, секретар Іршавської теркомісії у приміщенні архіву провели перерахунок бюлетенів з дільниці №05007. Кандидати, хоча й були повідомлені належним чином, до райцентру не приїхали.

СВК на виконання постанови суду після повторного перерахунку голосів склала всі необхідні протоколи і визнала обрання І. Батрина, підтвердивши його реєстрацію...

Здавалося б, Новорічні і Різдвяні свята таки покладуть край цій виборчій тяганині. Та де там!..

ТІЛЬКИ ФАКТ

Усі постанови і рішення сільвиборчкому ніхто не оскаржив. І вони досі залишаються дійсними. Навіть виконавча служба закрила своє провадження.

М. Штефко продовжував оскаржувати все. І вчергове звернувся до ЛААС. Останній зобов'язує Кушницьку СВК подати звіт про виконання судової постанови до 19 травня 2011 року.

Не вирішить і ЦВК?..

Сільська виборча комісія склала звіт, додавши матеріали із заявами-висновками кожного свого члена, і завчасно подала один екземпляр до Львівського суду, а другий спрямувала до Центральної виборчої комісії України. Щоб поважна столична інституція дала свою оцінку.

ДУМКА

Член ЦВК Юрій ДОНЧЕНКО:

«Розглянувши звіт, зазначаю, що Кушницькою сільською виборчою комісією... було вчинено всі можливі дії, передбачені законами України щодо підрахунку голосів виборців.

Зміст звіту... є повним, розгорнутим та грунтовним, містить послідовний опис усіх дій цієї комісії з посиланням на відповідні нормативні акти».

Незважаючи на авторитетну думку із ЦВК, той-таки Львівський суд виносить ухвалу про накладення штрафу в сумі 120 тисяч гривень на голову сільвиборчкому.

Тепер уже Кушницька СВК звернулася до ЦВК із проханням посприяти і знайти нарешті вихід із ситуації, що склалася. З допомогою ЦВК було намагання оскаржити і переглянути постанову суду від 26.11.10 р. Але ЛААС відмовив.

Наприкінці минулого року Верховна Рада внесла зміни до статті 267 Кодексу адміністративного судочинства (за нею було оштрафовано голову СВК) і зменшено штраф у 10 разів та скасовано пункт 3, який зазначений в ухвалі ЛААС про штраф. Зважаючи на ці зміни, СВК 26 березня 2012 року подала позов за нововиявленими обставинами, але той Львівський суд... відхилив. Тепер сільвиборчком готує касаційну скаргу до Вищого адміністративного суду України. А перед тим СВК відправила до ЛААС лист-клопотання, щоб там роз'яснили, як виконати постанову суду, якщо протокол дільничної виборчої комісії №05007 сільська виборча комісія і ЦВК визнали таким, що не відповідає закону України?..

Кореспондентові «Голосу України» Д. Гецко сказав: «Я чітко знаю, що відповідно до статті 124 Конституції України і статті 14 Кодексу адмінсудочинства України рішення суду є обов'язковим для виконання на всій території нашої держави. Але я також знаю, що жоден суд не уповноважений змінювати визначений законом порядок організації та проведення місцевих виборів, у тому числі й порядок встановлення результатів виборів сільських голів».

І все ж закон — понад усе. Тому кореспондент «Голосу України» звернувся до прокурора Закарпатської області Анатолія Петруні, щоб почути думку стража законності. Ось його коментар: *«Прокуратурою Іршавського району проведено дослідчу перевірку за зверненням кандидата на посаду Кушницького сільського голови Штефка М.Д. та за поданням відділу державної виконавчої служби Іршавського райуправління юстиції щодо невиконання Кушницькою сільською виборчою комісією рішення Львівського апеляційного адміністративного суду від 26 листопада 2010 року про зобов'язання комісії встановити підсумки голосування з виборів сільського голови.*

За наслідками перевірки у порушенні кримінальної справи стосовно службових осіб виборчої комісії за статтею 382 КК України (невиконання судового рішення) прокуратурою відмовлено на підставі пункту 2 статті 6 КПК України.

Разом з тим постанову Іршавського районного суду від 20 березня 2012 року, яка набрала законної сили, згідно з ухвалою Апеляційного суду Закарпатської області від 5 квітня 2012 року, за скаргою Штефка М.Д. постанову про відмову в порушенні кримінальної справи скасовано, а матеріали скеровано до прокуратури Іршавського району для проведення додаткової перевірки.

Організовано додаткову перевірку з цього питання, за результатами якої прокуратурою буде прийнято відповідне процесуальне рішення.

Розгляд зазначених матеріалів прокуратурою області контролюється».

Позиція Михайла Штефка

Ми довго розмовляли з Михайлом Дмитровичем і детально зупинилися на всіх моментах, які призвели до цієї ситуації. Хроніку подій, а без неї важко вникнути у саму суть і все чітко простежити, він викладає майже ідентично тій, яка описана вище. Але інтерпретує зі своєї позиції і вимагає: виконати рішення суду.

...Не буду читача знову перевантажувати низкою сюжетних ліній, а наведу

основне з розмови з Михайлом Штефком: *«На дільниці №05006 я набрав 191 голос, а І. Батрин — 291. На дільниці №05007 у мене 351 голос, а І . Батрина — 250. При всій комісії зачитали, що я виграв вибори. Мені зробилося зле і мене повезли до лікарні, звідки я пішов додому години через дві-три. 2 листопада попросив свою довірену особу Михайла Андрелу принести протоколи з обох дільниць. В обід мені зателефонував голова СВК Д. Гецко і сказав, що на скаргу І. Батрина комісія буде перераховувати бюлетені. Порахували і записали, що в мене на чотири голоси менше. А тоді зібрали 10 із 20 депутатів і оголосили І. Батрина головою. Я подаю до суду. Іршавський райсуд вирішив, що СВК має право перерахувати голоси. Тоді подаю апеляцію до Львівського апеляційного адмінсуду. Суд 14 листопада 2010 року зобов'язав СВК прийняти рішення згідно з тим протоколом, який був у суді, — №12. 15 листопада, зі слів Д. Гецка, І. Батрин приносить протокол, виправлений, у якому в нього на один голос більше. Я знову звертаюся до районного суду. Суддя Михайло Золотар приймає рішення: протокол №5 — виправлений — дійсний, і мені відмовив. Знову подаю скаргу до ЛААС, який повторно зобов'язує СВК прийняти рішення за тим самим протоколом. СВК рішення не виконує. Звертаюся до державної виконавчої служби (ДВС), яка дає Д. Гецку строк добровільно виконати судове рішення і публічно спростувати повідомлення про обрання І. Батрина сільським головою. Після ще одного перерахунку голосів (в архіві РДА. —* **Авт.**) *— я присутній не був, хоча запрошували — у Батрина 540, а в мене 538 голосів. Різниця вже на два голоси.*

Тричі ДВС приїздить, а Д. Гецко не виконує, а починає оскаржувати рішення. 9 березня 2011 року Закарпатський окружний адмінсуд (ЗОАС) ухвалив закрити провадження «у зв'язку з відмовою від позову». 10.03.11 р. Іршавський райсуд відмовив у задоволенні позову Кушницької СВК у скасуванні штрафу в розмірі 340 гривень. А ще 15.02.11 р. ЗОАС прийняв відмову СВК до відділу ДВС від адміністративного позову. Я і ДВС звернулися до Іршавської райпрокуратури. Слідчий чотири рази виносить рішення про відмову в порушенні кримінальної справи проти голови СВК Д. Гецка, оскільки він очолює колегіальний орган. Тоді подаю на райпрокуратуру до райсуду — аж чотири рази. І тепер ще суджуся з нею...

У ЗОАС я виграв усі справи. Суд повертає справу в прокуратуру, що там є порушення. А прокуратура цього не бачить. Знову оскаржую її рішення в облсуді. Після звертаюся до ЛААС, щоб там проконтролювали виконання їхнього рішення від 14.11 і 26.11.10 р. Суд повторно зобов'язує СВК виконати рішення суду до 19 травня 2011 року. Але оскільки голова СВК Д. Гецко це не виконав, то суд оштрафував його на 120 тисяч гривень, зобов'язавши таки виконати своє рішення. Тоді Д. Гецко спрямовує подання до ЛААС за нововиявленими обставинами. І суд від 4.10.11 р. ухвалив: заяву Кушницької СВК залишити без задоволення, а «ухвала набирає законної сили негайно» і «може бути оскаржена до Вищого адміністративного суду України протягом 20 днів». Відтак Д. Гецко подає касаційну скаргу до Вищого адмінсуду України (ВАСУ). Ухвала: відмовити в задоволенні клопотання про зупинення. А 2.02.12 р. ВАСУ ухвалив: касаційну скаргу Гецка Д.Д. «залишити без задоволення. Ухвала оскарженню не підлягає».

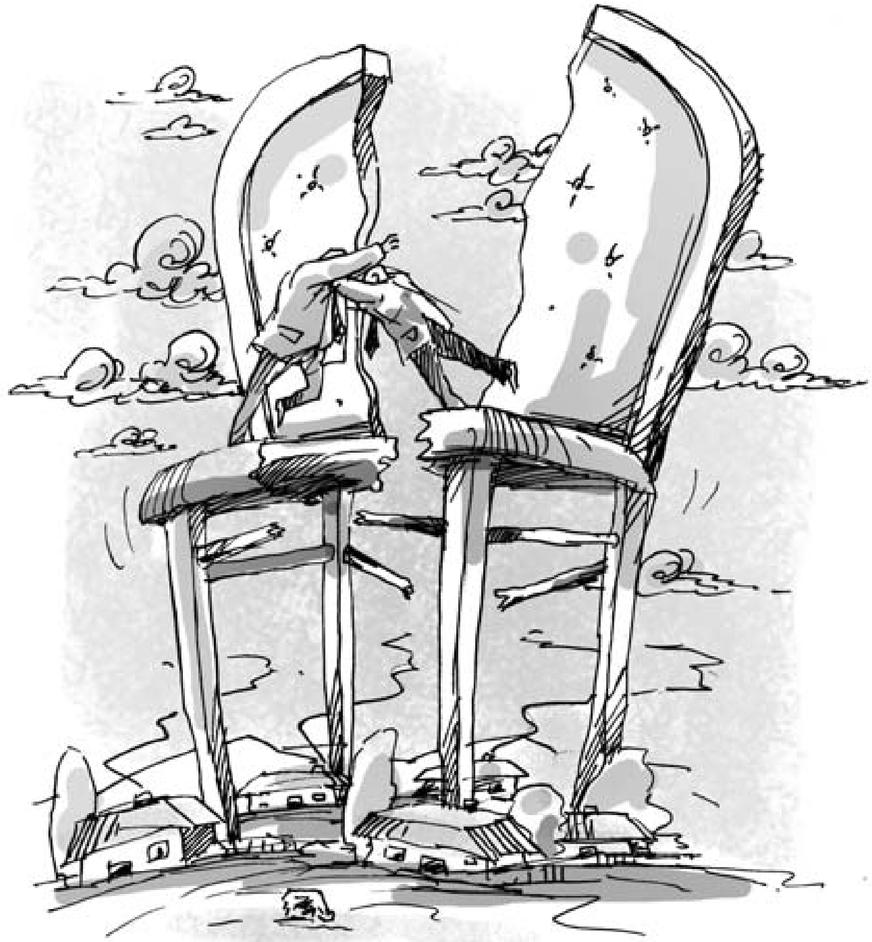
Мене, Д. Гецка та І. Батрина викликали до голів РДА і райради В. Феєра та С. Сухана — як із цього вийти? І. Батрин сказав, що напише заяву (що і зробив). А я, Штефко, настоюю, що піду на вибори, якщо Верховна Рада України прийме таке рішення і скасує ухвалу Вищого адміністративного суду України від 2 лютого цього року. У мене є всі документи. Я брав участь у 31 судовому засіданні — 28 виграв, а три програв».

Урешті кореспондент «Голосу України» попросив М. Штефка і Д. Гецка зустрітися у приміщенні сільради разом. Відбувся відносно спокійний діалог. Ось лише уривок з нього:

Д.Г.: «У мене в цих виборах немає ніякого інтересу. Я відстоюю правду».

М.Ш.: «Тричі рахувалися голоси — тричі різні цифри».

Д.Г.: «Там були присутні всі члени сільської виборчої комісії — всі підписали протокол. І всі вони вважають рішення Львівського суду від 26 листопада необ'єктивним, незаконним».

М.Ш.: «Комісія не буде керувати селом!».

Д.Г.: «Комісія не керує. Комісія виконувала свої функції відповідно до матеріалів, які були отримані від дільничних комісій».

САМ СКАЗАВ

Дмитро ГЕЦКО:

«2.11.10 р. під час перерахунку голосів було виявлено один бюлетень за І. Батрина, який перебував у пачці кандидата М. Барни, та один у стопці «недійсні». Підсумок: в І. Батрина на чотири голоси стало більше, ніж у М. Штефка. Висновок СВК: на виборчій дільниці №05007 під час перерахунку голосів та складання протоколів відбувалися неправомірні дії. Тому звідти не надійшло жодного протоколу, який відповідав би закону України. Це чудово знає М. Штефко, як знає і те, що до цього часу в архіві райдержадміністрації є дійсні результати виборів — але для нього невтішні».

Посприяє Верховна Рада?..

Ось такий вигляд має ситуація.

Висновки хай робить читач. І ті, кому це належить за службовими обов'язками.

Але одразу видно: не мало бути двох чи трьох різних протоколів з однієї дільниці — до того ж підписаних і завірених печаткою... А сільська виборча комісія — вже наступна сходинка, на якій підсумовуються дані з обох виборчих дільниць. І чому, розмірковуючи логічно, весь тягар, моральний, часовий і навіть фінансовий, має нести вона — зрозуміти важко...

Промайнуло півтора року. Нині сільська рада, якою керує в. о. голови Ольга Остолош, працює, виконуючи покладені на неї обов'язки. А хто її очолює, переважну більшість жителів села Кушниця, як з'ясувалося під час підготовки публікації, не дуже й турбує. Тим паче що вже незабаром вибори до парламенту. І що Іршавський район розділений між трьома округами — цей факт тепер обговорюється набагато жвавіше...

А на думку керівника Іршавської районної ради Станіслава Сухана, однозначно мають відбутися позачергові вибори, в підсумку яких виборці обрали б таку людину, яка мала б авторитет у всієї громади села і яка її об'єднала б.

За словами головного консультанта управління із зв'язків з місцевими органами влади і органами місцевого самоврядування апарату Верховної Ради України Валерія Алексєєва, відбулася зустріч із головою Кушницького сільвиборчкому, представниками дільничних комісій, депутатами, посадовцями сільради за присутності працівників районної та обласної рад. Попередньо вивчено питання і в протокольному режимі визначено основні етапи, як відбувався виборчий процес та його наслідки станом на 18 квітня поточного року. Протокольний варіант буде передано парламентському Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування, який і прийматиме рішення.

Зрештою, слід визнати: кінцеву крапку рано чи пізно поставити треба.

Але як? Вихід слід шукати. І знайти. СВК зі свого боку звернулася до ЦВК України з такими пропозиціями: 1) направити свого представника до Кушниці, щоб з'ясувати всі обставини; 2) викликати на засідання до столиці учасників виборчих процесів і прийняти рішення по суті; 3) оскаржити від імені ЦВК ухвалу ЛААС про накладення штрафу на голову СВК; 4) звернутися до відповідних органів для зняття штрафу з Д. Гецка, адже він «діяв як посадова особа не в особистих інтересах, а виконував свої обов'язки чесно і сумлінно, відповідно до законів України»; 5) якщо неможливо зняти штраф з Д. Гецка, то «просимо ЦВК України перказати на рахунок Кушницької СВК 120 000 гривень на погашення штрафу як за посадову особу Кушницької сільської виборчої комісії».

У якому ключі розвиватимуться події, покаже час. Ми інформуватимемо читачів «Голосу України». Бо, як видно з розповіді, ситуація далеко не ординарна...

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКО.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Мирогощанці пішли по судах за свою землю

Події навколо реорганізації ДП «Мирогощанський державний іподром» набули широкого резонансу не лише в Дубенському районі, а й по всій Рівненщині (про це писав «Голос України»). Від протестних акцій вони перейшли в судову стадію.

Люди судяться з Мінагрополітики, а Мінагрополітики, у свою чергу, зробило такий само крок у відповідь. Хоча й суди ще не поставили всі крапки над «і», уже тепер мирогощанці не без гіркоти прогнозують, що виграє судову тяганину той, хто має більше прав... І все-таки кажуть, що за свої права на паї і землю боротимуться, скільки вистачить сил.

Нагадаю, що причиною протистояння між колективом ДП «Мирогощанський державний іподром» і Міністерством аграрної політики та продовольства України стало розпорядження Кабміну №2305-р від 1 грудня 2010 року, згідно із яким ДП «Мирогощанський державний іподром», яке має у своєму активі понад 3 тисячі гектарів родючих сільгоспугідь та понад 2 тисячі голів ВРХ, приєднується до державного підприємства «Конярство України».

Колектив обурився з такої реорганізації, бо побачив за цим документом «узаконене рейдерство» під прикриттям розвитку конярства. Адже досі ця галузь у Мирогощі не була основною — на сьогодні в господарстві є трохи більш як 30 коней. Тому селяни небезпідставно припускають, що столичних чиновників цікавлять не так норовисті скакуни, як багаті аграрні ресурси їх підприємства, яке займається (доволі масштабно й успішно) сільськогосподарським виробництвом.

Тож мирогощанські селяни під час протестних акцій під стінами Дубенської РДА та приміщення, де відбувалася сесія Рівненської обласної ради, ставили запитання: чи узгоджуються дії міністерства із засадами державної політики в галузі АПК?

До речі, частина земель ДП «Мирогощанський державний іподром» прилягає до жвавої траси «Київ—Чоп», відтак можна припустити, що хтось дуже впливовий, який стоїть за вже згаданою реорганізацією, поклав око на них. Адже ж тут згодом можна побудувати якийсь готель чи ресторан... І взагалі, залежно від гаманця і фантазії, мати від них зиск.

Мирогощанські селяни нинішні події називають другим «узаконеним рейдерством». Перше відбулося ще у радянські часи.

З історії створення ДП

У 50-х роках ХХ століття декілька колгоспів Дубенського району Рівненської області були об'єднані в один — «Зоря комунізму». В 70-х роках колгосп реорганізували у насіннєвий радгосп, а згодом — у Мирогощанський радгосп-технікум.

У 90-х роках радгосп-технікум був реорганізований у Мирогощанський аграрний коледж. Однак поєднувати виробничу сільськогосподарську діяльність на 3 тисячах гектарів, що здійснювалася на засадах госпрозрахунку, та навчальну роботу з підготовки фахівців АПК, яка фінансувалася з державного бюджету, в рамках однієї юридичної особи було практично неможливо: постійно виникали колізії податкового та правового характеру. Тому в 2007 році відбулося розділення виробничої та навчальної діяльності. Навчально-методичною роботою і надалі займався агарний коледж, а переважна більшість виробничих активів була передана у новостворене державне підприємство «Мирогощанський державний іподром». І нині селяни не розуміють, чому так назвали підприємство, адже кількість коней в господарстві становила декілька десятків голів, а кількість ВРХ та свиней — декілька тисяч.

(Закінчення на 11-й стор.)

ОФІЦІЙНО

Постанова
Верховної Ради України

Про відзначення 90–річчя з дня народження Анатолія Дімарова

У травні 2012 року виповнюється 90 років з дня народження Анатолія Андрійовича Дімарова - видатного українського письменника, лауреата Державної премії України імені Тараса Шевченка.

Враховуючи вагомий внесок Анатолія Дімарова у розвиток української літератури, Верховна Рада України **постановляє**:

1. Урочисто відзначити на державному рівні 90-річчя з дня народження Анатолія Дімарова.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

утворити організаційний комітет з підготовки і проведення заходів щодо відзначення 90-річчя з дня народження Анатолія Дімарова;

затвердити план заходів щодо відзначення 90-річчя з дня народження Анатолія Дімарова, вирішити питання щодо фінансового та матеріально-технічного забезпечення цих заходів. У плані заходів передбачити видання творів Анатолія Дімарова.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати тематичні теле- і радіопередачі, присвячені життю і творчості українського письменника Анатолія Дімарова, та сприяти висвітленню в засобах масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 90-річчя з дня народження Анатолія Дімарова.

4. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

5. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 15 травня 2012 року.
№4678-VI.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про внесення зміни до Постанови Верховної Ради України «Про проведення парламентських слухань на тему: «Про стан та перспективи розвитку Воєнної організації та сектору безпеки України»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. У пункті 1 Постанови Верховної Ради України від 9 лютого 2012 року «Про проведення парламентських слухань на тему: «Про стан та перспективи розвитку Воєнної організації та сектору безпеки України» цифри та слова «25 квітня 2012 року» замінити цифрами та словами «23 травня 2012 року».

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 17 травня 2012 року.
№4708-VI.

Тричі переховували голоси — і тричі різні цифри

Влітку в Ялті відбудеться перший міжнародний зліт вчителів, у якому візьмуть участь педагоги з України, Росії, Білорусі, Казахстану, Молдови, *інформує наш власкор Роман ЧЕРЬОМУХІН*

У рамках виставки «Сергій Параджанов. Хроніка діалогу», яка відкрилася у Кам'янці–Подільському, демонструють фільми режисера, розповіді про нього, проводять конкурси молодих митців, *повідомляє наш власкор Віра ШПИЛЬОВА*

«Зарабатувати дєньгі», «ульотно завіснуть с падругой», «оттягнуться» у... столиці. Що це?

ТЕМА

Галасу деяких зарубіжних політиків щодо бойкоту української частини Євро-2012 поклали край на саміті ЄС у Брюсселі інші їхні колеги: ніяково струшуючи пилюку з мундира, вони заявили, що й гадки не мали цього робити, а хто й мав, то це — їхня приватна справа.

У зв'язку з цим ловлю себе на дуже непатріотичній думці: і добре, якби не їхали, принаймні до Києва. Бо що ми їм покажемо нині, чим подивуємо? Житловими висотками, розтиканими де попало? Чи кічовим Майданом Незалежності, спорудженим невідомо за якими архітектурними канонами? А уявити, що навіть пересічні тамтешні громадяни спробують відшукати вхід до станцій підземки, територію навколо якої влада обліпила пострадянським «винаходом» — МАФами з їх смородом і брудом, то таке й уві сні не привидиться...

У часи епохи соцтабору, коли молодь знайомилася із зарубіжними ровесниками через клуби інтернаціональної дружби, а представники трудових колективів гостювали один в одного «за безвалютним» обміном, а потім і за приватними запрошеннями, мала чимало друзів за кордоном, яких охоче кликала до Києва, заздалегідь передчуваючи насолоду від такого їх знайомства зі столицею.

Із Андріївським узвозом, нехай навіть не дуже впорядкованим, зі щербатою подекуди бруківкою і «будиночком Булгакова», який тоді ще не був музеєм. Сходами з галерейною стелею над ними в будинку, який кияни називають замком Ричарда, і котрі мали б вести в приміщення, а насправді — на чудовий оглядовий майданчик, що з нього Поділ — як на долоні, а з кущів густої дерези у передвечір'я нявчали тутешні коти, що додавало відчуття справжності. Про дуже спокійну та домашню тодішню площу Жовтневої революції з її камерними фонтанчиками, лавами під рожевими каштанами і молодими грушами, навесні облитими білоцвітом — годі казати: де ще таке зустрінеш? Це був Київ — справжній і неповторний, не схожий на жодну іншу столицю світу. Звісно, не без проблем і в ті часи, але не одному поколінню батьків міста вдавалося зберігати його, як тепер кажуть, ідентичність.

Та одному з наших «новітніх» градоначальників спало на думку зробити Київ європейським містом. Щоправда, нічого більше, ніж кілька разів перемонтувати головну вулицю та Майдан Незалежності, набудувати «хмарочосів» і розвішати над кожною вибоїною плакати з гаслом: «Київ — європейська столиця», не зробили.

Утім, чи київські начальники пострадянських часів узагалі уявляли і уявляють, що воно таке — справжня європейська столиця? Що це — не безликі висотки, а... ідентичність, якої вони вперто намагаються позбутися? Дивовижно, але у них у всіх таких різних практично однакова «концепція» — на знищення!

Я не ностальгую за радянським минулим. Та люди мого покоління пам'ятають практику тогочасного державного будівництва: щоб потрапити до Києва, до нього треба було дорости. І лише після того кращих (!) фахівців запрошували сюди працювати. А вони намагалися «дотягнутися» до рівня культури, освіченості тих кращих, з якими працювали поруч. А нині «зайди» опускають нас до власного «рівня». До речі, в Інтернет-енциклопедії знайдете дані про київських градоначальників, починаючи з позаминулого століття. Серед них лише двоє киян. Але в «послужному списку» усіх їх — споруджені театри, навчальні заклади, університет, лікарні, музеї, не кажучи про великі благодійні справи. Не менший внесок зробили керівники повоєнного часу — Давидов, Гусєв, Згурський, Лаврухін, на яких, власне, і завершилося служіння місту «мерами». Новітня історія Києва знає їх кілька, і, можливо, лише за Омельченка тут щось будувалося (щоправда, не без власної його вигоди), але здебільшого нищилося, передовсім — сам дух Києва.

Не в останню чергу тому, що люди, котрі приходять правити столицею, з дурної голови вважають себе її навіть не господарями, а власниками, яким і на думку не спаде радитися з киянами щодо ухвалюваних ними рішень. То який у результаті стає знаменитий дух Києва? На жаль, відповідно до інтелекту тих, хто прибуває сюди не служити громаді, а розв'язувати власні проблеми...

Маю чимало знайомих і друзів — приїжджих із провінції. Їхньому знанню історії Києва, його культури може позаздрити чимало і корінних киян. Але вони стали столичними мешканцями ще тоді, коли на Хрещатик їздили купувати книги та ноти, щоб дістатися звідси до театрів чи рушати знайомитися зі старовиною...

Сучасний Київ відчинив ворота для усіх охочих, не убезпечивши себе від нашестя тих, хто в столицю прибуває здебільшого не насолоджуватися її красою, насичуватися культурою, знаннями, а «зарабатувати дєньгі», причому на всіх рівнях суспільної драбини. Їм байдуже, як змінюються назви вулиць, постановки в театрах, що саме експонують музеї. У вихідні дні вони прямують до набудованих спеціально для них ТРЦ, фаст-фудів і кінотеатрів, де їм послужливо підсунуть відро поп-корну на такий само фільм. Днями почула в маршрутці розмову двох молодиків, котрі мріяли «і наступної суботи «ульотно завіснуть с падругой», «оттягнуться» у кабаку», а там і «повтікать».

Не було б страшно, якби вони зрідка траплялися у метро чи в автобусі. Але їх багато і вони повсюди — у політиці, що означає на телеекрані в кожній хаті, у владі, на радіо і телебаченні. Я бачила, як регоче аудиторія, коли слухає небезвідомого Кузьму, котрий переніс таку «народну» мову в ефір. Навряд чи не усвідомлює, що вона — не народна, а просто жлобська. І він не один такий Кузьма: неспроможність вигадати щось насправді смішне, конкурувати з тими, хто робить це фахово, — не таке безневинне заняття, оскільки опускає і людей, і столицю до рівня «плінтуса».

Якби ж справа закінчувалася лише їхньою присутністю в ефірі! Хамство, нахабність, пиво з горла просто в метро чи маршрутці — це все звідти, з пропагованої у такий спосіб «культури», в тому числі, і поведінки в громадських місцях. Не помітили: у транспорті дедалі рідше молоді люди поступаються місцем старим людям, мамам з дітьми, а просто жінкам — то й поготів...

Яка на те рада, коли не тільки пересічні громадяни, що переїхали мешкати в столицю, а й архітектори, нові бізнесмени, а тим паче — управлінці містом не розуміють, що Київ не стане європейським тільки тому, що вони — самі пересіли з маршруток у джипи? Можна втішитися тим, що Київ пережив не одну навалу багатьох зайд і не один раз відновлювався. Та сподіваюся, що й ця минеться. Тільки навряд чи це станеться просто й швидко: нинішні зайди набагато крутіші від татаро-монголів, половців та інших окупантів.

А ще: я не хочу показувати ТАКИЙ мій Київ зарубіжним гостям...

Валентина ПИСАНСЬКА.

vpysanska@golos.com.ua

ФОТОФАКТ

Підприємці Лук'янівського ринку столиці разом з активістами Всеукраїнського комітету «Наступ» пікетували Київську міську державну адміністрацію з вимогою «негайного втручання голови КМДА Олександра Попова у ситуацію навколо незаконної приватизації ринку ТОВ «Квіткова галявина» та порушення кримінальних справ проти рейдерів, які захопили Лук'янівський ринок».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Машина часу

Кореспондент «Голосу України» побувала в кабіні машиніста швидкісного поїзда, який прибув на оновлений вокзал Донецька

До звичного для європейців комфорту поїздок залізницею тепер звикатимуть і українці. В Донецьку урочисто відкрито оновлений вокзальний комплекс — єдиний в Україні, реконструйований до Євро-2012. Загальна площа приміщень збільшилася майже в чотири рази. Тепер вокзал прийматиме до 35 тисяч пасажирів на добу (до реконструкції — 15 тисяч). Потоки подорожніх будуть розділені на тих, хто користується поїздами далекого прямування, та пасажирів приміських потягів. Переходи накриті конкорсами, де облаштовано місця для очікування та кафе. Модернізація вокзалу відбувалася одночасно із модернізацією шляхів: колії подовжили, аби приймати по два поїзди одночасно.

Четверокласники Лера і Сашко, а також шестикласниця Крістіна їздять зі станції «77-й кілометр» до своєї гімназії № 21 щодня. Діти кажуть, що за півтора року, поки тривав великий ремонт вокзалу, вони діставалися від школи до електрички із труднощами. «Раніше було будівництво, обходити далеко. Шум, гркіт були. Але це того вартувало. Тепер вокзал красивіший і зручніший, по переходу легше діставатися до школи», — зізналися школярі.

Із юними пасажирами я розмовляла на пероні першої колії, де стояв новенький швидкісний поїзд Hyundai Rotem **(на знімку)**. До шахтарської столиці потяг прибув на обкатку, а перший свій рейс із Києва до Донецька здійснить 5 червня. Порівняно із традиційним поїздом, швидкісний скоротить час у дорозі майже вдвічі — до шести з половиною годин. Автор цих рядків побувала всередині вагона і навіть приміряла до крісла машиніста. Крісло м'яко спружинило і зупинилося на потрібній висоті. Панорамні вікна дають чудовий огляд із трьох боків.

«У цих поїздах усе комп'ютеризовано, машиніст бачить на моніторі, навіть яка температура в кожному вагоні. Керування тут простіше, сидіння зручніше, пульт, огляд — повний комфорт», — розповів перший заступник начальника приміських перевезень Південної залізниці Олександр Куропатенко (до цієї залізниці приписано всі шість поїздів південнокорейського виробництва, які прибули до України). У кожній із залізниць підготовлені по п'ять локомотивних бригад, які працюватимуть на новинці.

Фахівці кажуть, що під час обкатки поїзди досягають запланованої максимальної швидкості — 160 кілометрів на годину. При цьому шум усередині вагона набагато менший порівняно із традиційними потягами. У вагоні — м'які крісла по два та по три в ряд, відкидні столики у спинках крісел, стійки для великогабаритного вантажу, монітори, вакуумні туалети. Місця в першому та другому класі відрізняються відстанню між кріслами.

І якщо швидкість та комфорт «машини часу» пасажирів порадують, то оприлюднена ціна на такі поїздки змусить замислитися. Наприклад, поїздка в другому класі за маршрутом Київ — Донецьк коштуватиме 367 гривень 75 копійок — в півтора разу дорожче за вартість проїзду в купейному вагоні.

«Це не висока ціна, просто в купейному та плацкартному вагоні залізниця доплачує 70 відсотків кожному пасажиру, — пояснив журналістам віце-прем'єр-міністр — міністр інфраструктури Борис Колесніков, який узяв участь у відкритті вокзалу. — Якщо ввести реальну ціну на плацкарт і купе, то по швидкісних потягах ще будете дякувати нам».

За словами віце-прем'єра, за першу годину з початку продажу квитків на швидкісні поїзди інтернет-користувачі придбали 1000 місць, тож потяги матимуть попит. У перспективі, пообіцяв Колесніков, від нічних поїздів відмовлятимуться: через те, що состави повністю вичерпали свій ресурс.

І ще один крок до Європи зроблено в Донецьку напередодні футбольного чемпіонату. В місті з'явився перший готельний номер, повністю пристосований для людей із особливими потребами. Це зробили у відкритому після реконструкції готелі Park Inn, який входить до складу швейцарської мережі Radisson. Номер для інвалідів має ширші отвори для дверей, тут відсутні пороги між кімнатами, а у ванній кімнаті обладнані спеціальні поручні та сидіння. Вартість такого житла (воно складається із двох кімнат, оскільки передбачається, що «візочник» приїде із супроводжуючим) не відрізняється від стандартного номера та становить 1100 гривень на добу.

Ліна КУЩ.

Фото Олега ТОЛСТОВА.

За першу годину з початку продажу квитків на швидкісні поїзди інтернет-користувачі придбали 1000 місць

НАТО йде з Афганістану, але поки що не знає, як

Президент України Віктор Янукович взяв участь у зустрічі глав держав та урядів країн—членів і партнерів НАТО в Чикаго. Там, зокрема, було прийнято декларацію по Україні, в якій лідери країн—членів НАТО підкреслили свою стурбованість вибірковим застосуванням правосуддя в Україні й закликали українську владу вирішити проблеми в судовій системі. А однією з головних тем зустрічі на вищому рівні став Афганістан.

У Чикаго проголосили принцип «непорушності» плану з виведення іноземного контингенту з Афганістану. Основні сили НАТО й союзників виведуть через два роки, при цьому вже наступного року всі вони перестануть брати участь у воєнних операціях — естафета перейде до афганських військових.

До того ж новий Президент Франції Франсуа Олланд оголосив, що забере французьких військових на батьківщину до кінця цього року: «Є вже передбачені зміни. Для більшості союзників вони стануться в 2014 році. Для інших, вони вже сталися. Ми теж вирішили це зробити і зробимо до кінця 2012 року. І нема сенсу говорити про будь-які компенсації».

При цьому дотепер не вирішене питання, як вивести війська. Пакистан закрив кордон з Афганістаном після авіаудару НАТО, у результаті якого загинули 24 пакистанські солдати. За відкриття маршрутів Ісламабад вимагає від Вашингтона вибачитися й більше платити за транзит.

Тепер, коли дати виведення військ з Афганістану погоджені остаточно, прості роздуми на цю тему перейшли в іншу площину — логістики, як повернути більшість іноземних військових додому. У НАТО знають, якщо їм вдасться переконати Пакистан відкрити свої кордони, це значно полегшить завдання, але на практиці це нелегко.

Що стосується нашої країни, то, як вважає народний депутат України від Партії регіонів Володимир Олійник, декларація Чиказького саміту, підписана лідерами країн—членів НАТО, досить м'яка. Про це він заявив в ефірі 5 канала. Крім того, політик вважає, що сама участь Віктора Януковича в саміті, безперечно, — прорив зовнішньої ізоляції.

«Я думаю, що ми дотримуємося того курсу, що вибрали, — позаблоковий статус нашої держави. А запрошення на такий важливий саміт — це хороший знак для України, — уточнив він. — Й у цій же декларації ми одержали високу оцінку зі співробітництва з НАТО».

«Навіть читаючи декларацію, побачив, що вона значно м'якша. Вона мала з'явитися в оцінках, бо більшість членів НАТО — це ті само європейські країни. І ми таку заяву очікували, але вона справді акцентована на змінах у законодавстві, на незалежній судовій системі, закликах до чесних і прозорих виборів», — уточнив Володимир Олійник.

Фото Андрія МОСІЄНКА (прес-служба Президента України).

У Росії — новий уряд

Володимир Путін затвердив нову структуру і склад уряду РФ. Кабінет Дмитра Медведєва буде трирівневий: міністерства—агентства—служби. В Росії — 20 міністерств, 25 федеральних агентств, 36 федеральних служб.

Першим віце-прем'єром залишився Ігор Шувалов. Головний лобіст і консерватор, сірий кардинал російської влади Ігор Сечин залишився осторонь. Хоча експерти стверджують, що для нього двері кабінету Володимира Путіна завжди відкриті.

Економічний блок уряду істотно змінено. Аркадій Дворкович, який був заступником голови адміністрації Медведєва, став віце-прем'єром, що курирує економічні реформи. Міністри економічного блоку — з «нових» професіоналів, яким, за словами Володимира Путіна, доведеться реформувати економіку Росії.

Силовий блок уряду залишився без змін, лише міністра внутрішніх справ (найнепопулярнішого генерала Рашида Нургалієва) відправлено у відставку. Його місце зайняв начальник московської поліції генерал Володимир Колокольцев. Міністр оборони — Анатолій Сердюков. «Друг України» Дмитро Рогозін зберіг посаду віце-прем'єра, що курирує ВПК, космос і продаж зброї.

Сергій Лавров зберіг посаду міністра закордонних справ. Він — один з довгожителів виконавчої влади Росії. Лавров уже вісім років керує зовнішньою політикою країни. Довше за нього в цьому напрямі працював, мабуть, тільки Андрій Громико, що був міністром закордонних справ СРСР 27 років!

Міністром культури став Володимир Мединський. Його в Росії називають сталіністом і цитують у ЗМІ його слова про те, що «Сталін розумівся на ідеології та промиванні мізків. Зараз усе пущено на самоплив, і КПД, природно, нижче плінтуса».

Головний PR-щик Росії — одіозний Владислав Сурков очолив «штаб уряду» і взяв у руки печатку кабінету міністрів Росії. Серед міністрів і голів федеральних агентств лише дві жінки — віце-прем'єр з соціальної політики Ольга Голодець і глава Мінздраву Вероніка Скворцова.

Журналісти підрахували, що середній вік членів уряду РФ — 47 років. Наймолодший міністр — голова Міністерства зв'язку та масових комунікацій Микола Нікіфоров — йому 29 років. Найстарший — міністр з розвитку Далекого Сходу (він одночасно є й повпредом президента) 64-річний Віктор Ішаєв.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Європарламент очікує від Києва прогресу в справі Тимошенко

Учора в Європарламенті відбулися дебати по ситуації зі справою Юлії Тимошенко та її впливу на українсько-європейські відносини. У них прийняли участь дочка екс-прем'єра Євгенія Тимошенко і заступник голови партії «Батьківщина» Григорій Немиря. Після оголошення початку обговорення в залі Європарламенту депутати розклали плакат англійською мовою «Freedom for Julia» («Юлі — волю!»), **повідомляє «Українська правда»**. За підсумками дискусії було прийнято резолюцію.

Ще до її прийняття МЗС України висловив стурбованість у зв'язку з тим, що документ з-під пера європейських депутатів є свого роду елементом тиску на суд, а отже, на етапі підготовки до слухання справи Юлії Тимошенко в касаційній інстанції може призвести до небажаної політизації цього процесу.

Відкрив засідання єврокомісар Штефан Фюле, у свою чергу заявивши, що стурбованість Європи щодо ситуації в Україні залишається сильною: «Що стосується дотримання законних прав Тимошенко, український касаційний суд оголосить рішення в справі Тимошенко наприкінці червня, а Європейський суд з прав людини може прийняти рішення тільки після цього». «Це також стосується справи Юрія Луценка, котрий також подав апеляцію на його вирок. Всі майбутні суди повинні дотримуватися положень нового КПК і в такий спосіб забезпечити рівність сторін, прав захисту та обвинувачення і працювати без попереднього висновку», — пояснив Ш. Фюле, додавши: «Ми очікуємо від України прогресу».

Штефан Фюле підкреслив, що важливими для Європи також стануть майбутні вибори до парламенту: «Вибори будуть важливим тестом. Ми стежитимемо за кампанією та виборами дуже уважно. Вибори засвідчать, чи хоче Україна відповідати європейським очікуванням». Він ще раз наголосив, що подальше просування відносин з Україною залежатиме від відмови України від «вибіркового правосуддя», проведення чесних виборів та здійснення реформ.

Розпочав роботу дипломатичний клуб

У курортному районі Одеси — Гагарінському плато — розпочав роботу дипломатичний клуб. Сьогодні в місті працюють десять генеральних і шість почесних консульств, представництва багатьох міжнародних неурядових організацій.

Дипломатичний клуб розмістився в палаці князів Гагаріних, побудованому 160 років тому.

Виступаючи на церемонії відкриття клубу, керівник представництва МЗС України в Одесі Костянтин Ржепішевський розповів, що такий дипломатичний клуб — перший на території країн СНД. Статус дипломатичного клубу — громадська організація, робота якої здійснюється за принципами Євросоюзу, що передбачають зміну керівництва.

У церемонії відкриття дипломатичного клубу взяв участь міністр закордонних справ України Костянтин Грищенко.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ФОТОФАКТ

В одне з найдавніших і найголовніших свят Південної Кореї — День повноліття — відбулася церемонія посвяти в доросле життя 19-річних студентів.

Фото XINHUA/ Укрінформ.

ПЛАНЕТА

Педагоги відвідали Москву

Кращі учні Новограда-Волинського мають шанс взяти участь у балу випускників Москви в червні цього року. **Про це повідомили під час прес-конференції, на якій ішлося про підсумки поїздки освітян міста на чолі з міським головою Володимиром Загривим до російської столиці.** Цей візит став одним з результатів домовленостей, досягнутих під час відвідання Житомирщини Головою Ради Федерації Федеральних Зборів РФ Валентиною Матвієнко, яке вона здійснила на запрошення Голови Верховної Ради України Володимира Литвина. Під час зустрічі в Москві з нашими освітянами Валентина Матвієнко наголосила, що Рада Федерації розвиватиме зв'язки з Україною, використовуючи, зокрема, ресурс народної дипломатії, бо коли зустрічаєшся із звичайними людьми, розмова виходить завжди відкритою і щирою.

Делегація взяла участь у роботі засідання Ради з питань інтелектуальної власності при Голові Ради Федерації, ознайомилася з роботою бібліотеки російського парламенту. У рамках візиту відбулися зустрічі в Міністерстві освіти Російської Федерації та навчальних закладах. Одним з результатів поїздки стала педагогічна виставка, організована в інформаційно-методичному центрі міськуправління освіти. На ній було представлено російські підручники, посібники, методичні матеріали, подаровані московськими колегами гостям з України.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Підтримуючи родину, сподіваються на шведів

Цими днями у Швеції представники департаменту гуманітарної політики Кам'янець-Подільського міськвиконкому презентують проект побудови в місті Центру сім'ї.

Шведська сторона має намір його профінансувати. Кам'янчани вже вивчали досвід діяльності в цьому напрямі шведів, литовців, узяли участь у кількох міжнародних конференціях, підшукали в місті відповідне приміщення. Тут має розташуватися і кризовий центр, де жертви сімейного насилля могли б перебувати певний час та отримувати необхідну допомогу.

Віра ШПИЛЬОВА.

Пливуть за Буг... цигарки

Прикордонники Луцького загону та їхні польські колеги за добу виявили понад сорок ящиків контрабандних цигарок. Так, на ділянці відділу «Висоцьк» прикордонний наряд затримав трьох наших співгромадян із одинадцятьма ящиками цигарок. Ще дев'ять ящиків і прихований гумовий човен виявили неподалік. Вочевидь, цим плавзасобом контрабандисти мали намір переправити свій товар через Західний Буг до Польщі.

Не залишилися того дня без контрабандного улову і прикордонники відділу «Грабове», які знайшли сім ящиків білоруських цигарок «Фест». Після того як вони проінформували про це своїх польських колег, ті виявили на іншому березі річки, поблизу села Волчини, із 16-ма ящиками таких цигарок двох своїх співвітчизників, які діяли у змові з українськими контрабандистами.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Не пустили за кордон раритети

Колекцію радянських і німецьких бойових нагород часів Другої світової війни та антикваріату виявив митно-прикордонний наряд на залізничній станції Зерново під час огляду багажу громадянина Німеччини в поїзді «Кишинів — Москва».

Під особистими речами у валізі «туриста» виявлено близько 100 орденів, 30 медалей, більш як півтисячі монет, 300 жетонів, два морські кортики, старовинний порцеляновий столовий набір та кілька фарфорових статуеток. Контрабандні предмети вилучені й передані на експертизу. «Нумізмата» затримали для з'ясування походження раритетів.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Під час операції «Генофонд» протягом квітня 2012 року в навчальних закладах вилучили понад 30 кілограмів наркотиків, *повідомив перший заступник міністра внутрішніх справ Сергій Черних (УНН)*

Із січня по березень цього року Україна вдвічі скоротила імпорт російського газу *(«Подробности»)*

Тепломережі: латати — не перелатати

Попри те, що на календарі лише травень, у столиці на повну триває підготовка до майбутнього опалювального сезону. Один із традиційних її обов'язкових пунктів — проведення гідравлічних випробувань теплових мереж. Для простих українців це означає початок так званої профілактики, відомої у народі ще як ера тазиків та чайників. Останні як ніколи стають у пригоді українцям, коли з їхніх кранів на два тижні зникає гаряча вода.

Цього року через проведення футбольного чемпіонату випробовувати мережі у столиці почали на кілька тижнів раніше. Усе, мовляв, для того, щоб іноземні вболівальники, які завітають на Євро-2012, не відчули дискомфорту. Двотижнева «профілактика» для українців — сумна норма. Існує навіть жарт, що так влада дбає про здоров'я своїх громадян, сприяє їхньому загартуванню. Та смішки-смішками, а все-таки багатьох городян життя без гарячої води відверто нервує.

Тим часом у ПАТ «Київенерго» (компанії, яка забезпечує столицю, зокрема, і тепловою енергією) запевняють: і самі хотіли б якщо не повністю обійтися без відключень води, то принаймні скоротити їх тривалість. Та не можуть. Усьому виною — плачевний стан наших мереж. І чим вони гірші (старіші), тим більше часу потрібно для їх випробування.

— Для прикладу. В Дарницькому районі останні кілька років усі профілактичні заходи ми завершуємо протягом 4—5 днів. І знову вмикаємо воду споживачам. Причина: тамтешні трубопроводи нові й випробування витримують без проблем, — розповідає головний інженер ПАТ «Київенерго» Юрій Гладишев. Та для Києва це не просто виняток із правила, а справжня рідкість.

Труби і 10 хвилин не витримують ...

Під час «профілактики» мережі випробовують на міцність. Не вдаючись у деталі, технологія така: у трубах на 25 відсотків збільшують тиск і чекають, чи витримають вони таке навантаження протягом певного часу. Зазвичай ідеться про 10 хвилин. Випробовують магістралі поетапно, за спеціально сформованим графіком.

У цей час магістралі перебувають під пильним наглядом. Спеціальне обладнання автоматично фіксує все: тиск у мережах, витрати води, температуру тощо. Якщо бодай один із цих показників починає різко змінюватись — це свідчить про проблеми.

Попри те, що такі випробування проводяться щорічно, взимку без поривів не обходиться. Тоді люди починають скаржитися: мовляв, цікаво, чим тепловики насправді влітку займаються і як мережі перевіряють, коли подекуди від самого початку опалювального сезону виникають проблеми.

Аби надалі уникнути подібних обговорень, «Київенерго» вирішило зіграти на випередження і продемонструвати журналістам, а через них і киянам, як вони магістралі випробовують. Показовий «виступ» влаштували на станції теплопостачання №1, що на вулиці Жилянській. Випробовували магістраль номер шість. Уся процедура зайняла кілька хвилин. Не зводячи очей зі щита управління, старший машиніст віддає накази по рації:

— Піднімай до 15 (кг, йдеться про тиск у трубах). Так і тримай... Ще «підгрузи». Добре, все, тримай підйом...

Буквально через лічені секунди лунає сигнал тривоги. Чоловік зітхає: «Все, прорвало. Зупиняй мережевий...».

Усе сталося так швидко, що журналісти й не одразу зрозуміли, що це кінець. Магістраль випробування не пройшла. Тепер спеціалісти мають знайти місце пориву і ліквідувати його. Після цього цю ділянку знову випробують. Щоправда, гарантувати, що наступного разу вона витримає цю процедуру, також ніхто не може.

— Трапляється так, що порив ліквідовано, а під час повторного випробування труба знову лопає, але вже в іншому місці, — констатує Юрій Гладишев.

Відтак такі весняно-літні випробування, на жаль, не гарантують, що опалювальний сезон мине без аварій. Та тепловики керуються правилом: чим більше пошкоджень буде ліквідовано влітку — тим менше їх виникне взимку. Тому просять українців із розумінням поставитися до тимчасових незручностей. Бо ж користь від цих робіт є. Приміром, торік під час випробувань було виявлено й усунено понад 1200 пошкоджень. Уявіть, якби всі вони сталися узимку...

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

P.S. ***Про стан наших тепломереж можна говорити мовою цифр, а можна — замальовками із життя. Так, минулої п'ятниці у Солом'янському районі столиці на вулиці Уманській поки одна ремонтна бригада закінчувала ліквідацію пориву на тепломережі, буквально за кількасот кроків від неї люди в таких само робах розкопували нове місце пошкодження. Такий він, специфічний кругообіг гарячої води в Україні.***

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ДО РЕЧІ

ПАТ «Київенерго» планує інвестувати у підготовку енергокомплексу столиці до опалювального сезону 2012/2013 понад 242 млн. гривень.

МІЖ ІНШИМ

Під час випробувань «Київенерго» плату за споживання теплової енергії для отримання гарячої води не нараховує. Тому житлово-експлуатаційні організації мають переглядати і зменшувати платежі за гарячу воду за цей період.

В Алушті з'явиться Алея мистецтв і відкриється WI-FI-набережна

До Дня міста, що відзначається 31 травня, в Алушті відкриють Алею мистецтв. Тут буде зібрано скульптури з каменю, металу, гіпсу та дерева. Також у курортній зоні міста з'явиться кована альтанка для закоханих, символ Криму — грифон, колесо часу із сонячним годинником, скульптура з дерева «Мати та дитина» і лавка «Золота пара» із двометровими рибками бажань.

Крім того, планують відкрити парк «Крим у мініатюрі». «Прогулюючись парком, відпочивальники отримають можливість ознайомитися з багатьма визначними пам'ятками півострова. А ті, хто вперше приїхав до Криму, прочитають коротку характеристику цих місць, почують розповідь екскурсовода та визначаться, куди їхати далі», — відзначив керуючий справами виконкому Алуштинської міськради Віктор Фрадкін. Також продовжиться реалізація проекту «WI-FI-набережна», завдяки якому жителі та гості міста одержать можливість безплатного доступу до Інтернету на центральній набережній.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

На знімку: перший експонат на Алеї мистецтв — «Колесо часу» — представляє автор Олег Кузнєцов.

Фото Данила МАКАРОВА.

ФОТОФАКТ

В Українському домі відкрився ярмарок «Сучасна бібліотека: розвиваємо місцеві громади», під час якого відбулася презентація нових бібліотечних послуг.

На знімку: стенд, присвячений новому проекту Фонду братів Кличків «Майстерня успіху».

Фото надане прес-службою Фонду братів Кличків. (Укрінформ).

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Дружинівець — права рука дільничного інспектора

Жителі Заводського району Миколаєва вже звикли, що на вулицях міста можна зустріти людей у плямистих сіро-синіх міліцейських жилетах. Це помічники дільничних інспекторів міліції — дружинівці. При райвідділі «Народна дружина» діє вже 10 років. За інформацією прес-служби ММУ УМВС України в Миколаївській області, з початку року за участю дружинівців проведено 67 рейдів, затримано 163 правопорушники, розкрито 29 злочинів. Крім того, спільно з працівниками підприємства «Миколаївелектротранс» вони проводять рейди з виявлення безквиткових пасажирів та підтримання порядку у громадському транспорті.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Книга-велет з «Дивокраю»

Парадом казкових героїв відкрився у Тернополі II літературний фестиваль для дітей «Дивокрай». Він триватиме три дні. У програмі — зустрічі з дитячими письменниками у книгарнях, бібліотеках, на вулицях, у літературному ретро-тролейбусі. В рамках заходу відбудуться вистави за участю літературних героїв, вікторина для дітей-сиріт на катері, фотовиставка «Родинні читання». Родзинкою фестивалю стала рукописна книга-велет «Казки з Дивокраю», яку презентували у міській бібліотеці для дітей №1. У розвороті видання сягає майже двох метрів, його висота — метр.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ЦИФРА

1066 працівникам економічно активних підприємств Прикарпаття станом на 1 травня своєчасно не виплачено заробітну плату, повідомили в Головному управлінні статистики області. 678 з цих людей працюють в Івано-Франківську, 199 — в Коломиї та 111 — у Калуші. У середньому одному працівнику заборгували 3639 гривень.

Дарина НАЗАРЧУК.

У безхатченків «банні» дні

Кіровоградська міська санітарно-епідеміологічна станція та благодійна організація «Посол плюс» розробили низку санітарно-гігієнічних заходів для осіб без постійного місця проживання. Днями на прес-конференції голова громадського об'єднання «Асоціація сприяння самоорганізації населення» Алла Волошина повідомила, що зусиллями небайдужих вдалося привернути увагу влади, жителів міста до проблем безпритульних Кіровограда та домогтися, щоб ці люди мали можливість отримувати елементарні гігієнічні процедури, помитися, пройти обстеження. Тепер важливо, щоб добра справа стала реальною.

Олег ШВЕРНЕНКО.

У податковій відвідувач витрачатиме не більш як 15 хвилин

На Вінниччині з ініціативи головного податківця краю Ірини Зленко відкрито 12 сучасних Центрів обслуговування платників податків. Найбільший з них створено в обласному центрі у приміщенні Вінницької об'єднаної державної податкової інспекції. Тут є все для якісного обслуговування відвідувачів: інформаційні стенди, Wi-Fi-доступ до Інтернету. Головне — кваліфікований персонал, який пройшов спеціальне навчання.

— Ми хочемо добитися, щоб платник податків, який переступив поріг центру, витрачав не більш як 15 хвилин для здачі звітності, отримання довідок чи консультацій з оподаткування, — каже голова ДПС у Вінницькій області Ірина Зленко. Центр Вінницької об'єднаної державної податкової інспекції обслуговуватиме майже 47 відсотків усіх платників податків області, а це — понад 14,5 тисячі юридичних та майже 42,8 тисячі фізичних осіб. Загалом в районах краю буде 14 таких структур.

Віктор СКРИПНИК.

24 травня у Києві на Долобецькому острові в Гідропарку відкриють «Місто спорту» (УНН)

Щасливим бути не забориниш

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Хочеться сказати всім, хто прийде на вибори і політикам, і громадянам, що уже настав час говорити не лише про демократію та ВВП, а і про такі речі, як щастя, — пояснює Анатолій Толстоухов, голова оргкомітету конгресу, президент Української академії політичних наук. — Адже якщо політики не створюють умов для реалізації людини таким чином, щоб вона почувалася щасливою, то навіщо і кому вони потрібні.

Між іншим, деякі світові політики пропонують включити до списку показників економічного розвитку країни і поняття щастя. Щоправда, відповісти на питання, що ж воно таке — нелегко. Недарма, дискусії з цього приводу тривають ще з часів античності. Продовжаться вони, найімовірніше, і під час конгресу. І поки науковці дописують свої виступи, соціологічний центр Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова поцікавився у молоді, а що ж вона закладає у поняття щастя. Отож для понад 42% опитаних — це присутність коханої людини поруч. Ще для 40 відсотків — здорова та забезпечена сім'я.

Цікаво, що чоловікам найбільшу радість приносить відпочинок з друзями. Так відповіли понад 46% із них. Натомість для більшості жінок (49%) важливішими є успіхи у особистому житті. Загалом же, понад 80 відсотків респондентів, незалежно від статі, вважають себе однозначно або, скоріше за все, щасливими.

Віктор ДЕЙНЕКА.

ДО РЕЧІ

Кілька років тому у світі вираховували Міжнародний індекс щастя. Виявилось, що понад 53% населення планети вважають себе абсолютно щасливими людьми. І тільки 13 процентів упевнені, що щастя пройшло повз них. Україна у цьому рейтингу посіла 41 місце. Тоді до лав повністю щасливих себе записало 43% громадян.

ФОТОФАКТ

У Дніпропетровську вирішили встановити «антитерористичні» прозорі урни. Перші 100 таких смітників уже з'явились у центральній частині міста.

Фото Максима ШВЕЦЯ. (УНІАН).

Волонтерів чекають у селі

Студенти кількох інститутів Луганського національного університету імені Тараса Шевченка, які готують фахівців для сфери послуг, виїжджають у сільські райони області й працюють із населенням. Перукарі, приміром, роблять безплатні стрижки всім бажаючим **(на знімку),** а майбутні фахівці туристичної галузі проводять паспортизацію регіону для визначення перспектив розвитку зеленого туризму та напрацьовують комунікативні навички.

— Протягом року волонтери ЛНУ провели безліч акцій: збирали донорську кров, популяризували здоровий спосіб життя, дотримання ПДР і тверезе водіння авто, допомагали ветеранам, збирали кошти на лікування дітей, займалися з малятами, які лежать у лікарні, — розповідає директор Інституту торгівлі, обслуговуючих технологій і туризму Віктор Дрель. — Це навело на думку про проведення професійно орієнтованої акції в літній час. Це спільна ідея викладачів і студентського парламенту. Участь добровільна, тому й волонтерів не так багато: групи по 6—8 осіб. Зате ці студенти за одне літо одержать практичний досвід, який багато хто напрацьовує роками.

Результати перших поїздок надихнули на продовження акції. Студенти побували в трьох селах Старобільського району й за два дні підстригли більше півтори сотні жителів, причому безплатно.

— Ми вирішили профінансувати акцію, оскільки вважаємо, що це додаткова й, мабуть, одна із кращих реклам нашого вузу, — пояснив ректор вузу Сергій Савченко.

Алла АНТІПОВА.

Фото прес-служби ЛНУ.

У Запоріжжі черговий резонансний злочин

У місті зарізали жінку. Сталося це посеред білого дня, на бульварі Центральному, якраз навпроти адмінспоруди обласної влади і за півкілометра від комплексу приміщень «главку» МВС у Запорізькій області. Там, до слова, саме проводив нараду міністр внутрішніх справ Віталій Захарченко. Подія миттєво стала обростати чутками, але, зрештою, з'ясувалося, що в підсобці універмагу «Центральний» — з перерізаним горлом — знайшли 38-річну жінку, яка в приватному порядку здійснювала обмін валюти. Іншими словами, діяла незаконно. Найімовірніше, вбивство скоїв злочинець, який, як передбачають правоохоронці, можливо, попередньо замовив жертві необхідну суму. Пошуки вбивці з собаками нічого не дали. Тим часом порушено кримінальну справу відразу за двома статтями — «навмисне вбивство» і «розбій». До сказаного варто додати, що після роботи представницької комісії, яка, за дорученням Президента України перевіряла роботу правоохоронців області, в період з 18-го по 27 травня проводиться оперативно-профілактичне відпрацювання Запорізького регіону. Як бачимо, ситуація дещо змінилася — вибухи і стрілянина посеред білого дня поступилися коротким ударам ножа.

У свою чергу, запорізький міський голова Олександр Сін пообіцяв встановити відеокамери у всіх людних місцях. Гроші на згадану техніку «перекинуть» із статті, яка передбачала — за рахунок міського бюджету — закупівлю автотранспорту для правоохоронців.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Берегове відзначило день свого народження

Колоритне свято тривало два дні. А розпочалося урочистостями опівдні на центральній площі, яка носить ім'я Лайоша Кошута. На іменини запросили делегації з Угорщини, Румунії, Словаччини. До теплих вітань долучився й голова обласної ради Іван Балога, керівники міст і районів краю та облдержадміністрації. Традиційно центром древнього міста пройшов театралізований парад учнів і студентів навчальних закладів, спортсменів та представників творчих колективів. З головної сцени берегівчан привітав міський голова Іштван Гайдош: «Одинадцять років тому український парламент надав Береговому статус міста обласного значення. З того часу і відзначаємо день іменин у травні. Цьогоріч програма святкування надзвичайно насичена, адже місто позиціонує себе як туристичне. Берегове завжди мало європейське обличчя. Воно й надалі буде осучаснюватися і йти в ногу з часом». Увечері в амфітеатрі на мешканців і гостей чекав приємний сюрприз — гала-концерт за участі українських та артистів з Сербії й Угорщини.

Влад МИКИТА,
Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Фото В. МИКИТИ.

Під час свята.

СПОРТ

На новій арені?..

Хокей. Клуб «Вінницькі гайдамаки» у наступному сезоні з високою долею імовірності гратиме на новій арені — у ТЦ «Мегамолл». Про це повідомив директор «Гайдамаків» Валерій Лук'янець. «Професіональна хокейна ліга (ПХЛ) нам довірила грати навіть за невідповідності арени, але зараз ми працюємо над тим, щоб перейти до «Мегамоллу», — розповів він.

Льодовий майданчик найбільшого у місті торговельного центру зведений кілька років тому. Нині тривають переговори за участю адміністрації комплексу, спортивного керівництва міста та клубу відносно того, щоб у вересні вінницький «Мегамолл» прийняв матчі чемпіонату ПХЛ.

У сезоні—2011/2012 вінничани через невідповідність споруди «Льодового клубу» вимогам ПХЛ майже 15 відсотків домашніх поєдинків змушені були перенести на майданчики суперників. Столичні «Беркут» та «Сокіл», а часом і «Компаньйон» не погоджувалися їхати до міста над Бугом, нарікаючи на неякісний лід.

Можливий варіант

Футбол. Керівництво «Чорноморця» в особі гендиректора Сергія Керницького прокоментувало інформацію про можливий прихід до одеського клубу форварда Андрія Вороніна.

«Сам Воронін неодноразово казав, що хотів би закінчити кар'єру в «Чорноморці», але скажу відверто: пропозицій з його боку або з боку його агентів не надходило. Буде бажання — розмовлятимемо. Найголовніше, щоб цього хотів сам гравець, а його вимоги збіглися з нашими можливостями. Для того, щоб був справжній футбольний колектив і команда, не повинно бути дисбалансу в зарплаті», — **цитує функціонера офіційний сайт клубу.**

Дрогба залишає «Челсі»

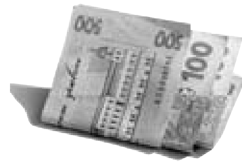
Одразу після тріумфу «Челсі» в Лізі чемпіонів герой фіналу Дідьє Дрогба оголосив про своє рішення влітку залишити Лондон. Є інформація, що 34-річний івуарієць має намір виступати в Китаї. Претендентів на нього кілька. Зокрема, клуб «Гуанчжоу Евергранде» готовий платити Дрогба щотижня фантастичну суму — 400 тисяч фунтів стерлінгів. Якщо ця угода стане реальністю, то форвард стане найвисокооплачуванішим футболістом світу.

Співчуття

Спортивна громадськість країни, велика футбольна сім'я висловлюють щирі співчуття тренеру національної збірної Олегу Блохіну у зв'язку зі смертю його матері Катерини Адаменко (1918 року народження). Не стало чудової і світлої людини, дбайливої матері і бабусі, вихователя молоді.

Катерина Захарівна була заслуженим майстром спорту з легкої атлетики, чемпіонкою і рекордсменкою СРСР та України з п'ятиборства, стрибків у довжину та бігу на 80 і 100 метрів з бар'єрами. Закінчивши Київський інститут фізичної культури і спорту, протягом 50 років трудилася в Київському національному університеті будівництва й архітектури.

Із 1 червня на території Івано–Франківської області працюватиме 781 заклад оздоровлення та відпочинку для дітей, в тому числі 641 пришкільний табір із денним перебуванням та 15 позаміських стаціонарних закладів санаторного типу, *передає наш власкор Дарина Назарчук*

Замість районного краєзнавчого музею в місті Деражні Хмельницької області відтепер буде історичний — на його створення з місцевого бюджету виділили майже сто тисяч гривень, *інформує наш власкор Ірина Козак*

Маленька Яна Чубатюк із Вінниці врятувала двох дітей

і номінована на звання «Герой–рятівник року»

МУЖНІСТЬ

Шестикласниця Вінницької школи №13 Яна Чубатюк урятувала двох дітей: наприкінці квітня з-під завалу піску відкопала 8-річну дівчинку Таню Сухотіну, а торік майже з-під коліс автомобіля витягнула першокласника, який перебігав вулицю на червоне світло. Неспроста її кандидатуру подали на присвоєння звання «Герой-рятівник року».

Про сміливий вчинок Яни Чубатюк у школі дізналися випадково. Класний керівник звернула увагу, що після вихідних у дівчинки подряпини на лобі й на обличчі. На запитання, що сталося, Яна відповіла: «Я дівчинку рятувала». Тоді й стало відомо, як відзначилася у вихідні ще зовсім мала Яна. Коли ми спілкувалися з однокласниками Яни, Сергійко Ніколаєв розповів, що торік вона майже з-під коліс автомобіля витягнула хлопчика. На вулиці Карла Маркса, якраз біля їхньої школи, малий хотів перебігти вулицю на червоне світло. В цей час проїжджав автомобіль. Ще трохи — і хлопчик був би під колесами. «Яна його догнала і за комір потягнула на себе», — каже її однокласник. Тоді навіть прізвище учня не запитали. «А для чого?» — дивуються діти.

Зате Таню Сухотіну із села Пирогів Тиврівського району Яна запам'ятає надовго.

Одна в класі

Врятована Таня Сухотіна — одна учениця на весь третій клас. В їхньому селі Пирогів школи немає. Дівчинка разом з іншими дітьми їздить на заняття в сусідній населений пункт — Рахни Польові. Дітей підвозять автобусом. Таня наймолодша в сім'ї. У неї ще є троє братиків. Наймолодшому тільки три місяці. Того дня, коли сталася біда, мати з немовлям була в лікарні в Тиврові. Дітей залишила на сусідку. Таня відпросилася погуляти. Побачила, що приїхала з Вінниці Яна. Бабуся Яни — Наталія Швець — проживає поруч. Внучка з Вінниці часто на вихідні гостює в неї. Тоді в Тані з'являється компанія. Бо в їхньому селі дітей мало, навіть гратися ні з ким.

— Спочатку дівчатка гралися у нас на подвір'ї, — каже Наталія Швець. — А потім їх не стало. Думали, десь на вулиці. Аж тут Яна прибігає, вся в піску і глині, волосся розпатлане і зразу каже: «Таню в кар'єрі піском присипало, але я її відкопала, вона лежить там коло дороги».

Батьки Яни — Ольга і Сергій сіли в машину і поїхали на допомогу.

— Коли вони повернулися, Таня лежала на задньому сидінні, була вся бліда, перелякана, — продовжує Наталія Швець. — Діти одразу повезли її в районну лікарню. А це від нас майже двадцять кілометрів. Там їй надали допомогу.

Смілива і рішуча Яна Чубатюк (праворуч).

Головний педіатр Тиврівського району Леся Шевченко із врятованою Танею Сухотіною.

Тягнула під руки, а потім несла на плечах

— Якби мала рятівниця побігла кликати на допомогу дорослих, невідомо, чи за цей час дитина в піску залишилася б живою, — припускають лікарі Тиврівської районної лікарні.

Яна надзвичайно енергійна дівчинка, наполеглива і смілива. Навіть хлопці-однокласники підтверджують, що може будь-кому дати здачі. Схоже, саме завдяки цим якостям не розгубилася і прийняла правильне рішення.

Дівчатка спочатку мали намір наточити березового соку. Недалеко від кар'єру починається ліс. Таня навіть ножик узяла з собою. Але соку в березах уже не було. Дорогою додому спустилися в кар'єр. Коли Таня піднялася на середину похилого схилу, стався обвал.

— Вона котилася донизу і кричала: «Рятуй мене!», — каже Яна, яка в цей час стояла внизу. — А потім я вже її не чула, бо пісок і глина накрили її з головою. Я побігла рятувати. Відпорпувала руками пісок і все просила обізватися, щоб зрозуміти, де саме голова Тані.

Коли відкопала, побачила, що дівчинка знепритомніла. Яна попід руки дотягла її до калюжі й почала бризкати на обличчя воду. «Таня в цей час застогнала, — згадує рятівниця. — Я її підняла на ноги, але вона не могла стояти. Якось примудрилася взяти на плечі і так несла до дороги, поки вистачило сил. Тоді поклала на землю, а сама бігцем додому».

— Я вже поверталася з малим додому, як мені зателефонували на мобільний і сказали, що з Танею сталася біда, — каже мама дівчинки пані Олена. — Їхала маршруткою в село. В цей час назустріч везли Таню батьки Яни. Вони й зупинили в дорозі маршрутку. Я пересіла до них у машину і всі разом поїхали в лікарню.

Добре, що не наковталася піску

— Дівчинку доправили до лікарні в тяжкому стані, — каже головний педіатр Тиврівського району Леся Шевченко. — Лікарі констатували травматичний шок першого ступеня. Садна й забої у маленької пацієнтки були по всьому тілу, зокрема на поперековому і грудному відділах хребта. Добре, що піску не наковталася.

Спочатку потерпіла перебувала в реанімаційному відділенні. Її підключили до апарату, який насичує організм киснем. Давали препарати, які зменшують набряк мозку. Забезпечили інфузійну терапію, щоб стабілізувати артеріальний тиск.

— Пісок має властивість стискувати тканини, — розповідає травматолог Олександр Вакулов. — З приводу симптомів ушкодження хребта консультувалися в обласній дитячій лікарні.

За словами головного педіатра Лесі Шевченко, нині стан дитини наближений до задовільного. Принаймні загрози її життю немає. Дівчинку перевели з реанімації у дитяче відділення. Однак у лікарні вона проведе ще приблизно місяць. «Хребет потребує спокою, — уточнює лікар-травматолог. — Потрібно весь час лежати».

Але як у цьому переконати дівчинку? Таня, як і кожна дитина, неохоче проводить час у ліжку. Вона дуже хоче додому. Каже, що за нею там сумують братики. Чи не найбільше Сашко. Таня навчила його читати. Тому хлопчик з нетерпінням чекає, коли разом візьмуться за казки.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото автора.

Більшість брендової продукції на нашому ринку — підробка

Щоб переконатися в тому, що Одеса — не столиця, але й не друге місто, досить прогулятися промтоварним ринком «7-й кілометр». Усі новинки світової моди, парфумерії, взуття, текстилю тут з'являються практично на другий день після їхньої офіційної презентації в Мілані, Парижі, Токіо або Амстердамі.

Із майором міліції Юрієм Виходцем, керівником відділу протидії злочинам у сфері інтелектуальної власності Управління державної служби з боротьби з економічними злочинами, ми прогулялися торговельними рядами промринку «7-й кілометр».

Тут вам запропонують товар на будь-який смак — верхній одяг, біжутерію, парфумерію та косметику. Торгівля йде жваво, покупці невибагливі: якщо на штанях пришито фірмовий лейбл, строчка рівна і заклепки класні — отже, беремо.

Аматорам французьких ароматів теж нудьгувати не доводиться. Товарі знаменитих торговельних марок на зразок «CHANEL», «KENZO», «LANCOME», «VERSACE» «CHRISTIAN DIOR» або «CHRISTIANA AGUILERA» не бракує.

На жаль, відсотків 80—90 тутешньої брендової продукції — фальшивка, впевнений Юрій Виходець. У цьому він і його колеги переконувалися не раз.

— Сьогодні фальсифікат до Одеси везуть із Туреччини, Китаю, країн Близького Сходу, з європейських держав, — пояснює він. — Дуже багато підроблених товарів народного споживання виробляють і в Україні.

Майстерність фальсифікаторів зростає. За словами вартових порядку, сьогодні деякі підробки складно відрізнити від оригінальної брендової продукції.

— З оперативної інформації нам добре відомо про засилля підробок на ринку парфумерії та косметики, — каже Юрій Виходець. — Але щоб вжити рішучих заходів для боротьби із продавцями фальсифікату, потрібно дотримуватися юридичних норм чинного українського законодавства.

Процедура така: спочатку до міліції має звернутися представник фірми—виготовлювача продукції. У його заяві зазначається, що у відомих йому торговельних точках продається товар фірми без відповідного дозволу виготовлювача. Міліція виписує припис «лівому» реалізатору з вимогою припинити продаж підробок. Якщо продавець і після цього продовжить «впарювати» покупцям фальшивку, проти нього можуть порушити кримінальну справу, а товар — конфіскувати.

Саме за такою схемою після звернення офіційних представників великих міжнародних парфумерних фірм на ринку було затримано в момент продажу підробленої продукції 46-річну Ольгу Ч., 30-річних Антоніну Ф. і Наталю М. Вони реалізували понад 900 одиниць контрафактних парфумерних продуктів на суму 45 тисяч гривень. Крім того, в цих торговців було вилучено понад 10 000 фальшивих зразків парфумерної та косметичної продукції на загальну суму понад мільйон гривень. Порушена проти нечесних на руку підприємців кримінальна справа вже передана до суду.

Співробітництво офіційних представників всесвітньо відомих торговельних марок з одеськими вартовими порядку налагоджено давно. Приміром, коли із заявою до міліції звернувся представник фірми «ADIDAS AG», операція з припинення незаконної торгівлі була проведена в найкоротший термін. З'ясувалося, що 30-річний підприємець Володимир Р. намагався реалізувати 250 комплектів текстильних виробів відомої торговельної марки. Незважаючи на офіційний припис припинити таку торгівлю, він продовжував продавати підробку. Зрештою, Володимира Р. затримали працівники міліції. Проти нього порушено кримінальну справу, а фальсифікований товар вилучено.

Підробляють і продають на ринках усе, що має попит: компакт-диски, продукти харчування та імпортний алкоголь, взуття, галантерею, текстиль і косметику.

Про товари останньої групи — особлива розмова. Мало хто з тих, хто ризикнув придбати на базарі крем, шампунь, лосьйон, пудру або помаду, замислюється про їхню якість. А от фахівці Одеського обласного бюро судово-медичної експертизи брати сумнівну косметику не радять. Тому що знають, що криється за красивою упаковкою. У зразках конфіскованої фальсифікованої косметичної продукції можна виявити грубі відхилення за мікробіологічними показниками — цвіль, дріжджі. Якість води та масел, які застосовуються під час виготовлення «товарів для краси», фальсифікатори й зовсім у розрахунок не беруть... Після застосування таких засобів можна отримати не тільки алергію. Нерідко в красивому флаконі або баночці ховається монстр, який може заподіяти серйозну шкоду здоров'ю людини.

Сьогодні фальсифікатори змінюють форми та методи роботи, розширюють територію своєї діяльності. Зафіксовано факти, коли підроблена продукція реалізовувалася в цілком легальних великих магазинах. Нині продавці фальсифікату активно освоюють «глибинку» — тепер їх можна зустріти й на невеликих сільських ринках.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Мирогощанці пішли по судах за свою землю

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

ПОЧАТОК НА 5-Й СТОР.

На думку селян, з огляду на історію створення їх підприємства, відбулася, висловлюючись сучасним терміном, реприватизація, і господарство, засноване на особистому майні селян, стало державною власністю. Тому саме реорганізація, ініційована згаданим розпорядженням Кабміну та наказом Мінагрополітики №33 від 1 лютого 2011 року підштовхнули трудовий колектив і пенсіонерів боротися за землю та майно, на яке вони, мотивуючи історичними аргументами та чинним Законом України «Про особливості приватизації майна в агропромисловому комплексі», мають право.

А ось як коментує ситуацію голова Дубенської РДА, депутат Рівненської обласної ради Данило Корилкевич ***(на знімку):***

— У такому рішенні Кабміну місцеві мешканці відчули наступ на свої інтереси, адже цей документ фактично позбавляє їх права брати участь у приватизації та отримувати земельні та майнові паї. «З носом» ризикують залишитись понад тисячу осіб, серед яких працівники підприємства та пенсіонери, які мешкають у селах Мирогощанської та Молодавської сільських рад. Тому ще 22 червня 2011 року я видав розпорядження №472 «Про приватизацію земель державного підприємства «Мирогощанський державний іподром». А як депутат Рівненської обласної ради ініціював на сесії обласної ради 30 березня 2012 року прийняття звернення до Кабміну і Міністерства аграрної політики та продовольства України з проханням врахувати інтереси трудового колективу ДП «Мирогощанський державний іподром», надавши людям можливість розпаювати землі. Однак це звернення залишилось поза увагою столичних посадовців, зрештою, як і всі попередні звернення Рівненської обласної ради з цього питання, — каже керівник Дубенського району.

Нагадаю, що обласні депутати звертались до міністерства з проханням передати Мирогощанський державний іподром в обласну комунальну власність, аби громада на місці вирішувала його подальшу долю.

Згодом з Рівного надійшла пропозиція розділити підприємство на два окремих: іподром з кіньми, який би став філією «Конярства України», і окреме сільськогосподарське підприємство. У такий спосіб, на думку голови Рівненської ОДА Василя Берташа, вдалося б вберегти людей від звільнення та захистити їхнє право на майнові та земельні паї.

Врешті, депутати облради звернулись до уряду, аби той гарантував селянам право на приватизацію землі, на якій вони працювали і працюють. З останньою пропозицією у міністерстві ніби погодились, але за умови, якщо кабінет керівника ДП «Мирогощанський державний іподром» займе їхній ставленик. Однак з такою вимогою не погодились мирогощанці. І навіть супровід спецпідрозділу «Титан» не допоміг сісти у керівне крісло Віталію Свинарю, якого в Мирогощу відрядило міністерство. Це зайвий раз свідчить про соціальне напруження, яке виникло як реакція на пропоновану Києвом реорганізацію.

Тим часом набирає обертів судова тяганина. Як повідомили у прокуратурі Рівненської області, Дубенський міськрайонний суд розглянув цивільну справу та задовольнив позовні вимоги профспілкової організації ДП «Мирогощанський державний іподром» про скасування наказу голови комісії з реорганізації Державного підприємства «Мирогощанський державний іподром» від 11.04.2011 про попередження працівників про їх звільнення з ДП «Мирогощанський державний іподром» та прийняття на роботу до філії «Мирогощанський державний іподром» ДП «Конярство України». Рішення суду набуло законної сили.

Профспілковий комітет ДП «Мирогощанський державний іподром» також подав позов до Окружного адміністративного суду м. Києва про визнання протиправним та скасування наказу Мінагрополітики №33 від 1 лютого 2011 року, котре стосується реорганізації Мирогощанського державного іподрому шляхом його приєднання до державного підприємства «Конярство України», а на базі його майна створення окремого підрозділу без права юридичної особи. Суд позов не задовольнив. Однак профспілковий комітет подав апеляційну скаргу на цю постанову, яка перебуває на розгляді.

Хід у відповідь зробило і Мінагрополітики, подавши як позивач у березні позовну заяву до Рівненського окружного адміністративний суду, в якій просило скасувати розпорядження голови Дубенської РДА Данила Корилкевича №472 від 22 червня 2011 року «Про приватизацію земель державного підприємства «Мирогощанський державний іподром». На думку позивача, голова Дубенської РДА вийшов за межі наданих йому повноважень. До речі, сам факт звернення міністерства до суду із позовом до голови РДА є свого роду безпрецедентним.

Своїм рішенням Рівненський окружний адміністративний суд 10 травня скасував розпорядження голови Дубенської РДА. Судовий вердикт Данило Корилкевич прокоментував так:

— Як законослухняний громадянин, я розумію, що рішення суду треба виконувати. Але залишаю за собою право і надалі обстоювати законні права мирогощанців, незважаючи на те, подобається це комусь чи ні. Подали апеляційну заяву.

Данило Корилкевич вміє тримати «удар». Чи дотримає він слова, даного мирогощанській громаді, покаже час. Конкретно у цій ситуації керівник Дубенського району, який свого часу був головою Рівненської обласної ради, опинився між двома вогнями. Не приховуючи, що має намір взяти участь у цьогорічних парламентських перегонах, він змушений обстоювати інтереси мирогощанців — інакше втратить голоси потенційних виборців. З другого боку, оскаржуючи рішення Рівненського окружного суду, він фактично вступить у конфлікт з Мінагрополітики, а точніше, «перейде дорогу» комусь впливовому, хто поклав око на ДП «Мирогощанський державний іподром».

І все-таки, як селянам з Мирогощі захистити свої права на паї? З таким запитанням звернулась до прокурора Рівненської області Василя Присяжнюка.

— Тільки у судовому порядку, — почула у відповідь. — Хоча це може розтягнутися у часі.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

До нових компостерів ще б трохи... нових тролейбусів

Зекономити близько двохсот тисяч гривень завдяки поверненню до радянських форм транспортного сервісу сподіваються у комунальному підприємстві «Херсонелектротранс», яке обслуговує тролейбусні маршрути обласного центру. Тут придбали партію нових компостерів загальною вартістю близько 12 тисяч гривень, і ними вже почали обладнувати тролейбуси.

Квитки на проїзд у них поки що продають кондуктори, але через два місяці пасажири купуватимуть їх на зупинках і, ввійшовши у салон, будуть самотужки «пробивати» компостером. Після цієї реформи за принципом «все нове — добре призабуте старе» 108 херсонських кондукторів стануть зайві. Тому двадцятьом з них запропонують перейти робітниками в парк, ще сорок найпорядніших поповнять новостворювані бригади контролерів для штрафування «зайців», а інші потраплять під скорочення. Розлучатися з ними керівництву КП зовсім не шкода — воно просто втомилося від нескінченної боротьби з розкраданням частини виручки за квитки.

— Під час перевірок регулярно стикаємося із привласненням виручки або фактами видачі «лівих» квитків. Звісно, цим грішать аж ніяк не всі кондуктори, але тим не менш, втрати від таких зловживань дуже значні. Вважаю, що підприємству вигідніше й дешевше буде реалізовувати квитки на проїзд через мережу вже наявних кіосків на зупинках громадського транспорту, аніж утримувати цілу армію кондукторів. Сподіваюся, пасажири виявляться чеснішими, ніж ті, хто продавав їм квитки безпосередньо у салонах тролейбусів, і виправдають довіру до них.

— Перші місяці, мабуть, все одно треба буде нагадувати городянам про необхідність компостувати квитки — особливо молодим людям, котрі компостерів у житті не бачили. Для цього й відряджаємо на маршрути бригади контролерів, — пояснює директор комунального підприємства «Херсонелектротранс» Михайло Мосін.

Думки пересічних херсонців щодо експерименту розділилися. Одні кажуть, що відмова від кондукторів їм до вподоби: набридло бути учасником вічної штовханини, яку ці кондуктори влаштовують, просуваючись під час годин «пікового» навантаження у напханому людьми салоні із торбою для грошового дріб'язку.

Інші ж сумніваються, що знайдеться багато пасажирів, котрі чесно платитимуть за проїзд.

На їхнє переконання, найбідніші, швидше за все, намагатимуться зекономити на оплаті поїздки, бо гривня за квиток — теж гроші. А от переважній більшості городян заздалегідь не подобається перспектива спілкування з контролерами.

— Я ще застала радянські часи, коли в міських тролейбусах квитки треба було компостувати, а контролери «зайців ганяли». Тоді бригади справжні облави на них влаштовували: на кінцевих зупинках блокували всі двері, не давали вийти. Дехто поводився грубо, нецензурно лаявся і ображав усіх пасажирів, незалежно від того, є в них квитки чи нема. Дрібні хабарі вони теж брали залюбки, і я просто не вірю, що кондуктори стануть чесними, знову «перекваліфікувавшись» у контролери, — каже 78-річна херсонська пенсіонерка Зінаїда Саламаха.

Звісно, за рахунок скорочення витрат на зарплату і податки комунальники після впровадження компостерів і відмови від кондукторів справді можуть зекономити вже згадувані двісті тисяч гривень на місяць. Але істотного поліпшення якості обслуговування пасажирів від експерименту годі чекати. Найболючіше питання не в тому, є в тролейбусі кондуктор чи нема: головне — що самих тролейбусів катастрофічно не вистачає!

Нині вуличні маршрути обласного центру обслуговують 54—55 «ветеранів» громадського транспорту за реальної потреби у 100—115 машин.

І це без урахування давніх планів започаткувати додатковий і дуже важливий маршрут, що з'єднав би обласний центр із його містом-супутником Цюрупинськом. Екологічний та місткий транспорт був би гідною альтернативою малогабаритним пасажирським автобусам, які до того ж є постійними учасниками дорожньо-транспортних пригод. Херсонці кревно зацікавлені у великій кількості нового громадського транспорту, і для цього не обійтися без фінансових вливань з міської казни чи альтернативних джерел. Адже на зекономлені після відмови від кондукторів гроші за рік можна придбати, у ліпшому разі, два тролейбуси, а це лише крапля в морі, і радикально ситуації вона не змінить.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

АКТУАЛЬНО

«Няньки» для Дніпра

Безпека навігації в пониззі головної української річки не гарантована

Умови для навігації в пониззі Дніпра з лютого нинішнього року виявилися схожі на арктичні: суховантажні судна збиралися в каравани і йшли в супроводі буксирів криголамного типу, наражаючись на крижини й нерідко пошкоджуючи собі борти. Два старі сухогрузи таких випробувань не витримали, і з великими пробоїнами уздовж трюмів потрапили на стапелі Херсонського судноремонтного заводу імені Комінтерну. На їх відновлення знадобиться не менш як два тижні, до того ж воно потребуватиме підйому в док, кажуть експерти. Хоча командам кораблів ще поталанило — внаслідок аварії сухогрузи могли й затонути. Однак складна льодова обстановка — лише одна із причин того, що ходити головною українською річкою морякам стало небезпечно.

Після будівництва дамби Каховської ГЕС і зменшення скидань води пониззя Дніпра значно обміліло, і багато які з його притоків стали непрохідні для великотоннажних суден. Рух до моря й у зворотному напрямку здійснюється тільки по так званому Херсонському судноплавному каналу завдовжки близько 55 морських миль і глибиною 7,6—8,25 метра. Але і у судноплавного каналу зокрема, і в пониззі Дніпра загалом єдиного господаря немає, тому це негативно позначається на безпеці навігації. Шлях від річки Рвач до Херсона обслуговує Херсонський морський торговельний порт, а навігаційні знаки на фарватері — миколаївське підприємство «Держгідрографія». І ось що з цього виходить.

— Без лоцманів суднам по Дніпрі ходити складно — є великий ризик вийти за межі каналу й сісти на мілину. Коли річка замерзала й в очікуванні караванів у лимані накопичувалося іноді близько 25 суден, «провідників» вочевидь не вистачало. Командам доводилося викручуватися так: попереду йшло судно з лоцманом, і той по УКВ-радіостанції керував маневрами судна, яке прямувало за ним і якому «провідника» не дісталося, — розповідає капітан Херсонського морського торговельного порту Іван Єфименко. — На всій довжині судноплавного каналу встановлено 128 буїв, що позначають межі фарватеру, і два десятки так званих створних знаків, які вказують напрямок руху. У період льодоставу частина буїв опинилася під кригою, ще декілька крижини витиснули прямо на фарватер. Про це надходять скарги, однак державні гідрографи, які повинні стежити за їхнім розташуванням, нічого виправити не змогли — у них просто немає водного транспорту, який міг би працювати в умовах такої обстановки. Повертати знаки на місце довелося за допомогою нашого буксира криголамного типу «Бакай».

Щоправда, головна проблема для дніпровських «няньок» — навіть не дефіцит лоцманів і не буї, що не зрушують з місця (це можна легко виправити), а підтримка необхідної глибини на фарватері. Щоб судноплавний канал не забивався мулом і залишався прохідним для суден, його раз на три роки треба чистити. А на окремих ділянках Дніпро-Бузького лиману, особливо після весняних паводків, таке чищення доводиться організовувати мало не щороку. Для цього потрібен власний земснаряд, однак його ні в Херсонського морського торговельного порту, ні в миколаївських держпідприємств, які забезпечують безпеку навігації в пониззі Дніпра, просто немає — за потреби його доводиться позичати аж у Дніпропетровської технічної ділянки водних шляхів.

Власний потужний земснаряд мати вигідно — ті самі порти охоче оплачували б його послуги. Та тільки коштує така техніка від мільйона гривень, і державні підприємства ніяк не нашкребуть гроші, щоб згодом їх заробляти. От і виходить, що «няньок» у Дніпра достатньо гарних і різних, але проблем для навігації від цього менше не стає. Незабаром їх стане більше: влітку власники сотень яхт і катерів не тільки з півдня України, а також з Росії, Туреччини, Болгарії захочуть здійснити водну подорож на матчі Євро-2012, і до суховантажних суден на фарватері головної української річки додадуться безліч посудин-«маломірок».

Вл. інф.

ЄС — Україна: чи відбудеться європейський вибір?

Світова криза: ризики «другої хвилі»

СВІЙ ПОГЛЯД

Кризи закономірно продавлюються іншими — ще масштабнішими. Настільки, що саме час згадувати стародавнє російське прислів'я «молебень заспівали, а користі ніякої». На нього звернув увагу не тільки Григорій Сковорода, а й інші великі.

Але ось знову чуємо: ми визначилися твердо: наш шлях — Європа! Усе погоджено, вирішено, от-от почне працювати. Але чому при цьому згадуються давності — ті, що в приказках і образах? Про це йдеться в розмові постійних авторів «Голосу України» журналіста, письменника Олександра МАСЛОВА з відомим економістом, заслуженим діячем науки й техніки України, ректором Київського університету ринкових відносин, доктором економічних наук, професором Володимиром ЧЕРЕВАНЕМ **(на знімку).**

— Володимире Павловичу, вже давно видно, що при загальній нинішній ситуації у світі саме для України вона обертається більшими, ніж для інших, складнощами. У нас що, руки не з того місця ростуть? Чи можна підібрати коротку формулу для пояснення того, що відбувається, у вашому розумінні?

— Краще образом. На власній історії, яка не вчора почалася, доведено, що з руками в нас якраз усе гаразд. А от глобальна економіка, яка міцно зав'язана і на політику, і на приховані її дії, у тому числі відверто воєнного характеру, перебуває в гострокритичному стані. Й економічна криза, що розпочалася 2008 року, сьогодні має уже системний характер. За своїми базовими параметрами вона не тільки перекрила потрясіння 1930 і 1970 років, а й продовжує стрімко охоплювати світ. А імунна система сучасної ринкової економіки не здатна гідно протистояти їй. Стандартна її модель більше не в змозі пояснити, чому конкуренція, що діє на ринку, не дає оптимальних результатів. Великі невизначеності й ризики для темпів зростання чітко проглядаються практично в усіх провідних країнах, змушених тугіше затягувати паски. І є через що. Якщо темпи економічного зростання світового ВВП 2008 року становили 5,5 відсотка, то за прогнозом на 2012 рік вони перебувають у межах лише двох відсотків. А сукупний ВВП у Єврозоні буде цього року нульовим.

Сьогодні Європа знижує процентну ставку за кредитами до 1,25, а США до 0,5 відсотка, щоб економіка працювала. Проте безробіття в гіршому з часів другої світової війни стані. Злагоди немає і в самій єврокоманді. Велика Британія не хоче брати участь у підтримці євро, що симптоматично. У світі почався, бачимо, переосмислення і економічних, і політичних доктрин. Як у глобальному масштабі, так і по окремих країнах. Це системна криза й вона вимагає економічної політики на новій філософії. Спроби її створення ведуться, вони гарячкові, але особливого успіху немає. І, насамперед, у сфері регулювання соціально-економічних начал — найслабкішій ланці. Ми знаємо, що після великої депресії 30-х років світ став кейсіанським і соціалістичним. Після стагфляції 70-х перемогли ідеї дерегулювання й ліберальної демократії. Не можна не бачити й того, що у світової кризи більш фундаментальні проблеми, ніж це уявляється, і вони вочевидь виходять за рамки фінансових.

— За фактом упираємося в недооцінку ролі СРСР?

— Бо знесено механізм конкуренції двох наймогутніших економічних начал, що спонукали оглядатися один на одного. І саме тому капіталізм змушений був підтримувати соціальні напрями у своєму розвитку. Зі сходом СРСР конкуренція зникла. Це факт. Коли позиції соціального вектора ослабли, капітал почав обслуговувати тільки сам себе, своє збагачення, а не пропорційну та ефективну взаємодію в системі.

— І в цьому теж одна із причин ситуації, що склалася у світі?

— Їх цілий комплекс, але ця — із фундаментальних. Хочемо ми із цим рахуватися чи не хочемо. І саме тому слідом за мильними бульбашками деривативів на кредитних ринках визначилися інші проблеми. Серед них вичерпаність інноваційного потенціалу економічного зростання. Неадекватність моделей, що склалися, економічної діяльності стосовно реалій і викликів часу... Це спонукало до перегляду основ теоретичної макроекономіки, пошуку механізмів інтеграції фінансів з макроекономічною теорією, а також ефективної моделі для оцінки ризиків, і премій за них. У світі нагромаджуються серйозні геоекономічні та геополітичні дисбаланси, внаслідок чого відбувається зміна ролей розвинених країн і тих, що розвиваються. І в цьому теж конкуренція, і та сама криза. На тлі різних тенденцій.

Зокрема тієї, що згідно з прогнозами ефективніше почнуть зростати економіки країн Африки. І їхня частка у світовому ВВП підвищиться з 4-х відсотків у 2010 році до 12 відсотків у 2050-му. Це серйозно. Частка економік Азії, що розвиваються, збільшить ся з 27 до 49 відсотків, натомість питома вага Північної Америки зменшиться з 22 до 11, Західної Європи — з 19 до 7, Японії — з 6 до 2.

Проте економіка США однозначно пішла у відрив. Середньорічний темп приросту її ВВП у розрахунку на людино/годину становить 2,4 відсотка, а в ЄС лише — 1,4. Наочне свідчення того, що англосаксонська модель капіталізму слабкіша від континентальної моделі США. Чому? Та тому, що на інформаційно-комунікаційну техніку, її розробку й закупівлю США витрачають 10,4 відсотка від доданої вартості, а ЄС — 2,5—6.

— Але бачимо й те, що Америці дедалі складніше управляти всією земною кулею й конкурувати на світовому ринку з іншими наддержавами, нав'язувати свої умови.

— Як і те, що майбутня модель ринкової економіки залежна від суперництва моделей капіталізму — демократичної та авторитарної. Якої форми їм надасть втручання держави, вирішиться під впливом процесу загальної глобалізації? Уже багато економістів майбутнє капіталізму пов'язують із держкомпаніями. Це вочевидь один із напрямів удосконалення моделей розвитку. Однак, хоча держкапіталізм і становить конкуренцію капіталізму класичному, він, проте, за багатьма позиціями відстає від свого оригіналу. Адже економічна віддача в приватних компаніях удвічі вища, ніж у державних. До того ж останні відстають у сфері інновацій, у них сильніше виражені проблеми корупції. Протиріч достатньо, і в який бік схилиться стрілка терезів, залишається тільки гадати.

Звісно, нескінченно так тривати не може. Світ через загострення, але неминуче змушений буде звернутися до конвергенції систем. У тому числі й капіталістичних. Авторитарні моделі, хочемо того чи ні, врубуються у бік демократизації. І лідером у цьому як і раніше залишаються США. На основі політики грошових вливань, ефективних монетарних дій і порівняно стійкого долара. Три ці чинники дозволяють сьогодні Америці бути локомотивом.

— Тенденцію видно, але вона не може бути ні довгостроковою, ні системною.

— Звичайно. І все-таки, долар і сьогодні рятує від ударів кризи. Так, уже з'являються нові резервні валюти, нові форми розрахунків. В інших національних валютах. Альтернатива формується. Але наскільки й вона сама виявиться стійкою, покаже чинник часу. Не випадково на Давоських форумах точилися такі жорсткі дискусії щодо моделей розвитку. Тут тільки конкуренція виявить переможця.

Хоча соціальна ситуація вочевидь погіршується, капіталізм усе-таки як і раніше міцно стоїть на ногах. Так, безробіття, зростання цін, зниження купівельної спроможності, дедалі більше мільйонерів і мільярдерів. Так, капіталістичні стимули сьогодні працюють здебільшого на збагачення, а не на зростання продуктивності праці, ефективність і пропорційний розвиток у частині розподілу соціальних благ. І все-таки.

— Можливо, криза жодним своїм боком нас не зачіпає?

— Так, вона абсолютно негативно поки що не позначилася на соціально-економічному розвитку України. Його сьогодні визначають чотири фактори: майбутні вибори, проблеми євроінтеграції — у широкому розумінні, глобальна економічна криза і ціни на енергоресурси.

Цьому сприяє стійкість господарювання в Україні. Відносна, але стійкість. Хоч би як там було, але ми перебуваємо сьогодні серед лідируючих країн за темпами зростання ВВП. 2011 року вони були в нас на рівні 4,7 відсотка, тобто більше, ніж у Росії — 4,2, США — 1,5, ЄС — 1,7, Німеччини — 2,7, Британії — 1,1. Вище у Казахстану — 6,5, Китаю — 9,5, Індії — 7,8, Білорусі — 5,3. Держборг України у відсотках до ВВП 2011 року становив 39,3 відсотка, тоді як у ЄС і США він наблизився до 100 відсотків. Тобто макроекономічні параметри формально залишаються сприятливими. Інфляція теж була мінімальною.

Але от базові показники України дуже слабкі. За ВВП на душу населення Україна посідає 11-те місце серед держав колишнього СРСР. За показником середньої заробітної плати посідаємо в цьому колишньому своєму колі 8-ме місце, а за розмірами середньої пенсії — 6-те. За показником продуктивності праці поступаємося в чотири-п'ять разів, а за ВВП на душу населення нижче від середньоєвропейського рівня до 10 разів.

— Чи візьмуть із цим до ЄС? Чехія вустами свого глави МЗС Карела Шварценберга заявила, що не збирається ратифікувати таку угоду, навіть якщо її буде узгоджено. «Україна є однією з важливих країн Європи, але вона повинна пройти весь важкий шлях євроінтеграції» (Deutsche Welle).

Це дипломатія «шістки». А без дипломатії чуємо відвертіші висловлювання. Наприклад, у США масовому глядачеві представлено фільм «Залізна леді». Зрозуміло, що про М. Тетчер. Фільм у заявах, що вочевидь не втратили для авторів актуальності: «Радянський блок розвалюється й це нам на руку. Звісно, ми поставимо їх на коліна, — спочатку комуністів, а потім православ'я. Ми покінчили з комуністами, ми покінчимо з усіма іншими. Їх — мільйони, вони займають життєво важливий простір, де величезна кількість природних ресурсів. Так не повинно тривати. Потрібно розділити Росію, Україну, Білорусь і прилеглі території між розвиненими західними країнами». Фільм пройшов не в лихих 90-х, а 30 грудня 2011 року. Як на це реагувати?

— Це все відображення загальної ситуації, що склалася сьогодні на Заході й стосовно нашої економічно слабкої держави. І стосовно самих себе, що переживають чималі економічні труднощі. З якою економікою й до якої входити? Європа зависла, їй самій погано. Тож краще не ворожити на ромашці «візьмуть — не візьмуть» — легше передбачити кінець світу, а думати про ціну власного одновекторного розвитку? Це складніше. Зате — потрібніше.

Те, що ми кудись там рухаємося, сумнівів немає. Ми так уже 20 років рухаємося, але до бажаного результату не просунулися. Того, який міг би задовольнити більшу частину нашого співтовариства. А як наша економіка в цій євроз'вязці запрацює, а де Європа ще грошей візьме, коли ситуація загостриться? Невизначеностей віз і візок, і вони не на шляху до прояснення.

Про це треба думати. Самі, бо ніхто більше, ніж самі, сказати нам не зможе. А часто й не захоче, оскільки у всіх орієнтація на власний інтерес. Його чітко видно, зазначмо, навіть у недавній заяві представника Євросоюзу в Україні Жозе Мануеля Пінту Тейшери. Він вказує на чотири проблеми, здолати які нам буде дуже складно. Перша зводиться до домінування в Україні однієї політичної сили в усіх гілках влади, чого, начебто, немає в сучасних демократичних державах. Що ми у зв'язці декількох партій працювати так і не навчилися. І не прагнемо. Ні «позиція», ні тим паче завжди радіально скривджена, штучна наша «опозиція». Друга проблема зводиться до того, що «віражні» зміни в Конституції України проводяться не з волі парламенту, а за рішеннями Конституційного Суду. Третє — зміни у виборчому законодавстві оформляються в прискореному режимі й у переддень самих виборів. Тим часом, як сказано, виборчий кодекс, який розроблений за підтримки Євроспільноти для України і підтриманий Венеціанською комісією, лежить поки що на полиці. І четверте — політично-мотивовані кримінальні переслідування окремих людей.

— Усі ці претензії, Володимире Павловичу, досить серйозні. Але ж такий само список серйозностей цілком можна виставити і самому ЄС. І навіть те, що чимала частина наших проблем умисно загострена саме ним.

— Згоден, але ж це наче як нас беруть, а не ми їх. Вони нас можуть узяти і з нашими проблемами. Були б гроші. Але їх немає. Сам ЄС буксує. І це надовго. Сьогодні оптимізму стосовно ЄС мало навіть у його лідерів. Скажімо, екс-глава Єврокомісії Жак Делор заявляє, що проект єврозони із самого початку був збитковим. І що єдина валюта не вийде без єдиної держави, а її немає. Бачте, яка заява. З цієї причини, до речі, не приєднується до єврозони Велика Британія. Різнобій у ЄС обумовлений великими й малими його країнами, стабільними й не дуже. У зоні євро й поза нею. Умовами, коли більша частина країн Співтовариства дуже сильно відстає від середнього рівня економічного розвитку. У таких рамках складно ухвалювати рішення. Скажімо, в Естонії на душу населення припадає лише 37 відсотків від середнього рівня ЄС, у Польщі — 36, у Болгарії — 23.

— Ціна бажання будь-що не допустити розвитку СНД?

— Ціна трансформації гостро необхідного за викликами часу союзу економічного в союз політичний, але зовсім не європейського інтересу. Популярний нині лідер французьких націоналістів Марі Ле Пен говорить про це відверто. Міркуйте самі: «Насправді ЄС задумувався як противага США й новий політичний гравець на геополітичному полі. Але американська модель інтеграції, «плавильного казана» не може бути застосована в Європі» [...] «Що таке Євросоюз? Це СРСР у європейському масштабі! І так само, як СРСР, проект ЄС зазнав політичного та економічного краху!..» Куди відвертіше?

Чи виживе ЄС? Анітрохи в цьому не сумніваюся. Але тільки через процес дуже серйозної політичної й економічної реструктуризації та уточнення позицій. Процес запущений. Ніхто із ЄС не збирається йти. Та й сама Греція нічого іншого не хоче й не шукає.

— Тобто комунальні вигоди ЄС оцінені й прийняті.

— Тому що нічого кращого у світі поки що не придумали. Куди виходити? Нема куди. Інша річ, скільки цей період триватиме. І в якій моделі він відбудеться. А коли реальних механізмів немає, тиснуть на педаль патріотизму, як федеральний міністр закордонних справ Німеччини Гідо Вестервелле. Слідом за ним А. Меркель заявляє, що відродження втраченої довіри — головний вихід із кризи. Зрозуміло, що головне не довіра, а ефективне управління. А саме його й немає. І наскільки буде вигідний тоді Україні ЄС, коли такий механізм з'явиться? При Європі двох швидкостей і рівнів. Зрозуміло, що в першу ланку Україна не потрапить. А штовхатися в передбаннику сама не захоче.

Час усерйоз замислитися й про ціну за асоційоване членство в ЄС. Отже, і про ціну за свій новий різко обрізаний ринок. І чи буде порівнянна ця ціна втрачених вигод? Адже товарообіг України із країнами Єврозони становить лише 25, тоді як з країнами СНД сягає 40 відсотків.

Готові відмовитися? Чи думатимемо, як зберегти й розширити це партнерство, яке поки що піддається розширенню? А товарообіг уже губиться. У газових війнах, вагонних, сирних. На черзі інші, оскільки парламент України угоду про зону вільної торгівлі з країнами СНД так і не ратифікував. А бажання нескінченних поправок означає, що Росія знову все вивчатиме. Бездумна втрата часу або задум похорону нашої транзитної складової? Ріжемо курку, що несе золоті яйця?

Поки що сподіваємося на інші рішення? Наростає вал економічних втрат, що факт, і його треба визнавати, а не маскувати.

— Розуміння цього «коридорного» чинника як не було понад двадцять років тому, так немає його й досі.

— Тому й провал. Тому двадцятилітня газова війна України з Росією закінчилася нашою поразкою. Що прямолінійна вимога зниження цін на догоду тільки того, що ми Україна, — не пропонуючи натомість нічого, нічого нам і не дало. А Росія змінила основи своєї економіки, обзавівшись обхідними магістралями. Ми ж, так і не одержавши твердих гарантій ЄС-перспективи, продовжуємо згортання своїх же транзитних вигод. З реалізацією Блакитного, Південного й Північного потоків для нашої труби місця в енергетичних планах Росії і ЄС уже майже немає. Ми самі його знищили, заборонивши здавання ГТСУ в оренду, створення тристоронніх консорціумів, передачу «Газпрому» контрольного пакета в обмін на зниження ціни газу. У підсумку порожня або мало заповнена ця «наша труба» нікому більше не потрібна.

— Виходить, що тема — газова, пішла. Двадцятилітня війна завершилася, залишивши бюджетні діри. І треба думати про інші проекти.

— Уже думаємо, обіцяючи залучитися до нового проекту — транскаспійського. Але без натиску на ту обставину, що лежить він поза межами нашої території, що розв'язує чужі транзитні проблеми, що вкрай витратний. Черговий замок на піску? І не думаємо, чи буде отримано дозвіл основних власників контролю над цією частиною простору, без знання вже укладених на ту частину вуглеводнів міжнародних договорів і їхніх умов, без урахування стабільності регіону, де зріють конфліктні ситуації, — Вірменії, Азербайджану, Ірану, Сирії, НАТО, Росії..? Цілий клубок проблем.

— Це не клубок, а усвідомлене втягування Української держави, та, схоже, і ЄС теж, у свідомо витратні, але безперспективні проекти. Іншими словами — класична імітація ділової активності, коли окуляри на столі, кашкет на вішалці, а хазяїн начебто як на виклику у начальства.

— Так, не обійшлося без пристрастей. Згоден. Але тепер про них і мови немає. Бо віднесено до твердо вирішених проблем минулого. Але тема як і раніше повчальна для нас. Тим, щоб не бути, пам'ятаємо розкладки З. Бжезинського, пішаком у чужих іграх, а будувати міст нормальних взаємин між Росією і Європою, уже не здатною до великих воєнних та інших авантюр. Сьогодні за такі амбіції розплачується Н. Саркозі за приєднання до планів НАТО, за Бейрут, за Каддафі. Для цього потрібно мати власну міцну економічну базу. І думати при цьому не про Росію та ЄС, а інтереси України. Тому давно назріла необхідність переводити відносини у формат трьох. Поки нас самих трьома не зробили. Бо без Росії Україна не може відбутися ні сама по собі, ні тим паче в Європі. Ефективний цей проект може бути тільки в трикутнику Україна—Росія—ЄС. Тільки це може стати запорукою нашого виходу із глобального цивілізаційного глухого кута.

Європа зависла, їй самій погано. Тож краще не ворожити на ромашці «візьмуть — не візьмуть»

ОГОЛОШЕННЯ

ТОВ "Спеціалізоване підприємство Аукціонний дім" 06 червня 2012 року об 11:00 в торговій залі (м. Полтава, площа Незалежності 1-Б, кім.18) проводить повторні відкриті торги (аукціон) з реалізалії майна ВАТ "Гребінківське" (Полтавська обл.., Гребінківський район., с. Тополеве, код 00384911), в рамках справи про банкрутство № 4/158 (Господарський суд Полтавської області), а саме:

Лот №1: Основні засоби підприємства в кількості 194 найменування. Загальна вартість лоту складає 1145060,00 грн. без ПДВ. Майно знаходиться за адресою: Полтавська обл., Гребінківський район., с. Тополеве (Гребінківське відділення) та с. Світанок (Першотравневе відділення). Лот №2: Транспортні засоби та сільськогосподарська техніка підприємства в кількості 38 одиниць. Загальна вартість лоту складає 295709,00 грн. без ПДВ. Майно знаходиться за адресою: Полтавська обл., Гребінківський район., с. Тополеве (Гребінківське відділення). Техніка знаходиться в заставі ПАТ "Укргазбанк". Для участі в аукціоні учасниками сплачується реєстраційний внесок у розмірі 17,00 грн. та гарантійний внесок в розмірі 10 % від початкової вартості майна. Заявки на участь у відкритих торгах (аукціоні) приймаються організатором торгів за адресою: м. Полтава, майдан Незалежності 1-Б, кім, 18, з 9:00 до 16:00 (понеділок-п'ятниця). Кінцевий строк прийняття заяв про участь у відкритих торгах (аукціоні) - за три дні до початку його проведення. З майном можна ознайомитися за його місцезнаходженням. За інформацією звертатися за телефоном 0667128443.

ТОВ "Харвест Контракт" 14 червня 2012 р. об 11-00 год. за адресою: м. Київ, вул. Шота Руставелі, 44 (конференц-зал ТОВ "АГРОМАТ-Центр") проводить аукціон по продажу майна ФОП Розгон Геннадія Анатолійовича, яке знаходиться за адресою: Львівська обл., Дрогобицький район, с.Модричі, вул.Дрогобицька,85, а саме:

№ лота	№ п/п	Найменування майна	Загальна площа	Початкова ціна, грн. без ПДВ.
1	1	Нежитлова будівля, ресторан "Колобок" (літ. "А")	463 кв.м	2 256 171,10
	2	Земельна ділянка для будівництва і обслуговування кафе-бару	0,9140 га	243 828,90
		ВСЬОГО		**2 500 000,00**

Загальна вартість складає 2500000,00 (два мільйона п'ятсот тисяч) гривень 00 копійок, без ПДВ.

Ознайомитись з об'єктами та переліком майна можна щоденно крім вихідних та святкових днів за місцем їх розташування попередньо зателефонувавши: (067)2311521

До початку аукціону учасники сплачують:

- гарантійний внесок у розмірі 5 % від початкової ціни лоту (без ПДВ) на поточний рахунок організатора аукціону 260093291101 у відділенні "Регіональне управління ПАТ "Комерційний банк "Даніель" у м.Києві,

МФО 380980, код ЄДРПОУ 37815389 отримувач - ТОВ "Харвест Контракт".

- реєстраційний збір 17 грн. з ПДВ, на поточний рахунок організатора аукціону 260093291101 у відділенні "Регіональне управління ПАТ "Комерційний банк "Даніель" у м.Києві,

МФО 380980, код ЄДРПОУ 37815389 отримувач - ТОВ "Харвест Контракт".

Квитанції або платіжні доручення про сплату подаються разом з заявкою на участь в аукціоні.

Кінцевий термін прийняття заяв на участь в аукціоні - три дні до початку аукціону.

Додаткову інформацію, щодо умов участі в аукціоні можна отримати за адресою:

м. Київ, вул.Шота Руставелі,44, офіс 6 та за телефонами: (044)569-59-21, 569-59-22.

Розпорядок роботи : понеділок - п'ятниця з 9.00 до 18.00.

Господарський суд Вінницької області, 21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, постановою по справі № 15/20/2012/5003 від 26.04.2012 року у відповідності до ст. 51 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "Неруд-Сервіс" (вул. Київська, буд. 1, смт. Стрижака, Вінницького району, Вінницької обл., код ЄДРПОУ 31890497, р/р 2600679170001 у ПАТ "Банк "Київська Русь" у м. Києві, МФО 319092) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ніколайчука Василя Федоровича (ліцензія серії АВ № 499205 від 09 лютого 2010 року, адреса: 21000, м. Вінниця, вул. Стахурського, буд. 2-Б, кв. 26).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області від 03.05.2012 р. по справі № Б-19/277-10 закрите акціонерне товариство "Дека" (ЄДРПОУ 31234947; м. Харків, вул. Зернова, 55- Г) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Мяснікова Андрія Олександровича (ліц. АВ № 499019 від 20.11.09 р., м. Харків, пр. Тракторобудівників, 118-А, кв. 93). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб

повідомляє, що відшкодування гарантованої суми вкладникам **Публічного акціонерного товариства "Комерційний банк "Володимирський"** здійснюється за результатами розгляду їх індивідуальних звернень до Фонду через філії та відділення банків-агентів Фонду: ПАТ "КБ "ХРЕЩАТИК", ПАТ "Ерсте Банк", ПАТ "ІМЕКСБАНК".

Для отримання відшкодування вкладники банку мають надіслати до Фонду заяву довільної форми, а також копію паспортного документу (сторінки, що містять прізвище, ім'я, по батькові, інформацію про номер, ким виданий, дату видачі) та копію про присвоєння реєстраційного номеру облікової картки платника податків (ідентифікаційний номер).

Якщо відшкодування виплачується іншим особам за довіреністю, спадщиною тощо, до Фонду повинні бути надіслані також завірені в нотаріальному порядку копії зазначених документів.

Виплати здійснюються відповідно до списків на розблокування виплат поіменованим вкладникам, наданим до Фонду Головним слідчим управлінням Служби безпеки України.

Адреса Фонду: 01032, м. Київ, бул. Т. Шевченка, 33 б. Інтернет - сторінка Фонду **www.fg.gov.ua.**

Ухвалою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 03.05.12 р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "БСГ" (91033, м. Луганськ, вул. Цимлянська, буд. 2, код ЄДРПОУ 21780901, р/р 260054175 в ПАТ "Ерсте Банк", МФО 380009) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором ТОВ "БСГ" призначений арбітражний керуючий Данилов Артем Іванович, ліцензія серії АВ № 521570 від 15.07.2010 р. поштова адреса: 91000, м. Луганськ, вул. Котельнікова, буд. 7, кв. 28.

Письмові заяви кредиторів приймаються протягом 30-ти днів від дня опублікування оголошення.

Новоград-Волинський міськрайонний суд Житомирської області викликає Окушко Світлану Анатоліївну, як відповідача у справі за позовом Кредитної спілки "Аккорд" до Окушко С.А. про стягнення боргу. Засідання відбудеться у приміщенні суду 25 червня 2012 року о 14 год. 00 хв. за адресою вул. Івана Франка, 31, м. Новоград--Волинський Житомирської області. У випадку неявки з судове засідання відповідача без поважних причин справу буде розглянуто у його відсутності з винесенням заочного рішення на підставі наявних у ній доказів.

Ліквідатор ТОВ "Укрпромбанк", за погодженням з Національним банком України (Рішення комісій з питань нагляду та регулювання діяльності банків № 341 та № 342 від 11/05/2012р., згідно пункту 1.2) оголошує про продаж комп'ютерної техніки, офісних меблів та офісного обладнання ТОВ "Укрпромбанк", що були у використанні. Продаж розпочинається з 08/06/2012 р.

З питань придбання зазначеного майна звертатися за адресою: 01133, м. Київ, бул. Л.Українки, 26 та за тел./факс: 537-47-56.

Постановою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т. Шевченка, 18/1) від 15.05.2012 року по справі № 5021/621/12 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Тріакс" (юридична адреса: м. Суми, площа Незалежності, 1, офіс 316, ід. код 30472862).

Ліквідатором банкрута призначено голову ліквідаційної комісії - Кульбачного Дмитра Володимировича (м.Суми, вул. Харківська, 23/1, кв.79).

Заліщицький районний суд викликає 30 травня 2012 року о 10 годині 00 хвилин за адресою: м. Заліщики, вул. Лисенка, 1, відповідача Максим'юка Юрія Івановича, остання адреса проживання: с Поділля, вул. Зелена, 3/4, Заліщицького району, Тернопільської області, в судове засідання у цивільній справі за позовом ПАТ ''Універсал Банк" до Максим'юка Юрія Івановича про стягнення заборгованості по кредиту.

Постановою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т. Шевченка,18/1) від 15.05.2012 року по справі № 5021/615/12 визнано банкрутом Приватне підприємство "Іменс" (юридична адреса: м. Суми, площа Незалежності, 1, офіс 316, ід. код 30856015).

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Барибу Сергія Григоровича (40000, м. Суми, вул. Супруна, 3/66, ліцензія серії АГ № 594806 видана Державним департаментом з питань банкрутства 08.04.2011 року).

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, майдан Свободи, 5, Держпром, 8 під.) від 03.04.2012 р. по справі № Б-24/167-07 закрите акціонерне товариство "Регіональна інвестиційна компанія" (код 32867280; адреса: 61050, м. Харків, вул. Військова, буд. 37) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Горбачову Тетяну Анатоліївну (ліц. АВ № 307522 від 07.06.2007 р., поштова адреса: 61144, м. Харків, вул. Уборевича, 8, кв. 120; тел. 0954065640).

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, вул. С. Петлюри (Комінтерну), 16) ухвалою від 13 квітня 2012р. порушено провадження у справі № Б24/035-12 про банкрутство ПП "Укрбудпостач-06" (08130, Київська область, Києво-Святошинський р-н, с. Петропавлівська Борщагівка, вул. Шкільна, буд. 12, квартира 2, код ЄДРПОУ 33987231, рах. 2600847549 в АТ "Райффайзен Банк Аваль" в м. Києві, МФО 380805).

Ухвалою від 11 травня 2012р. розпорядником майна призначено Денисенко Віктора Михайловича (ліцензія серії АВ №600632 від 24.01.2012р.), (поштова адреса: 07750, Київська обл., Яготинський р-н, с.Панфили, вул. Соснівська, 1).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Інформація про проведення повторного аукціону з продажу майна ТОВ "Український промисловий банк" (код ЄДРПОУ 19357325) (ціни знижено на 30 %)

Лоти 1 - 3. Багатофункціональний пристрій HP, 3 шт., 2008 р.в.Початкова ціна: 1 378,44 грн., у т.ч. ПДВ (за одиницю).

Лоти 4 - 6. ББЖ MGE PULSAR PULSAR M 3000 R/T 2U, 3 шт., 2006 р.в. Початкова ціна: 638,40 грн., у т.ч. ПДВ (за одиницю).

Лот 7. Віртуальна бібліотека HP 6218, 2008 р.в. Початкова ціна: 56 252,28 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 8. Ноутбук Dell Inspirion XPS 1330 Core, 2008 р.в. Початкова ціна:1 157,52 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 9. Ноутбук Dell Vostro 1510 T5870 15.4, сумка та маніпулятор, 2008 р.в. Початкова ціна: 1 816,92 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 10. Ноутбук HP Compaq, 2009 р.в. Початкова ціна: 1 151,64 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 11. Ноутбук HP Compaq 6910p, 2008 р.в. Початкова ціна: 1 832,04 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 12. Проектор Hitachi CP - X328", 2004 р.в. Початкова ціна: 1 092,84 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 13. Сервер CFILES Rack Proliant DL380, 2006 р.в.. Початкова ціна:1 796,76 грн., у т.ч. ПДВ.

Лоти 14 - 15. Сервер Dell R200 1U Rack Quad Core Xeor 3220, 2 шт., 2008 р.в. Початкова ціна: 1 823,64 грн., у т.ч. ПДВ (за одиницю).

Лот 16. Сервер DL580+роботи по інсталяції, 2006 р.в. Початкова ціна: 6 805,68 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 17. Сервер Dual Xeon 3.0/FSB800/1, 2005 р.в. Початкова ціна: 1 433,88 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 18. Сервер HP DL 360 G5 2X 5130/4GB/2X, 2007 р.в. Початкова ціна: 1 748,88 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 19. Сервер HP ProLiant DL380 G5 Xeor 5320, 2007 р.в. Початкова ціна: 2 958,48 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 20. Сервер hp Proliant ML370R03 2. 8Ghz 512K 512M SCSI, 2003 р.в. Початкова ціна: 3 055,92 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 21. Сервер HP Rack ProLiant DL385 G2, 2008 р.в. Початкова ціна: 7 795,20грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 22. Сервер HP Rack ProLiant DL585 G2, 2008 р.в. Початкова ціна: 4 131,96 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 23. Сервер Rack ProLiant DL360 G 5, 2006 р.в. Початкова ціна: 1 306,20 грн., у т.ч. ПДВ.

Лоти 24 - 25. Сервер Rack ProLiant DT 360 G5 Xeon 5420, 2 шт., 2008 р.в. Початкова ціна: 14 495,04 грн., у т.ч. ПДВ (за одиницю).

Лот 26. Сервер Rask Proliant DL 580 G3 Xeon MP, 2006 р.в. Початкова ціна: 4 933,32 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 27. Сервер SmartServer SR - 520, 2005 р.в., б/в. Початкова ціна: 1 034,88 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 28. Сервер SP-1200 2*3 OGHz-8x147 GB/10 K-RAID, 2007 р.в., б/в. Початкова ціна: 3 200,40 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 29. Сервер SR-612 2x2 8 GHz-4x1GB-3x146GB-RAID, 2006 р.в. Початкова ціна: 1 314,60 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 30. Сервер БД Розрах палати Rack Proliant DL380, 2006 р.в. Початкова ціна: 1 530,48 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 31. Сервер HP DL 320 G5p 3075, 2008 р.в. Початкова ціна: 8 081,64 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 32 Сервер HP DL 360 G5 2x 5130 4GB, 2007 р.в. Початкова ціна: 1 662,36 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 33. Сервер HP DL 380 R05 E54302G Base EU Svr458565-421, 2008 р.в. Початкова ціна: 15970,08 грн., у т.ч. ПДВ.

Лоти 34 - 37. Сервер HP DL 580 R04 2x X7140M 16GB, 4 шт., 2007 р.в. Початкова ціна: 5 138,28 грн., у т.ч. ПДВ (за одиницю).

Лоти 38 - 39. Сервер HP DL580G 52.4 2x 3M2P 4G, 2 шт., 2008 р.в. Початкові ціни: 48 021,96 грн., 34 686,12 грн., у т.ч. ПДВ.

Лот 40. Сервер HP ML 370, 2004 р.в. Початкова ціна: 2 231,04 грн., у т.ч. ПДВ.

Лоти 41 - 42. Сервер Rack Proliant DL360, 2 шт., 2006 р.в. Початкова ціна: 1 286,88 грн., у т.ч. ПДВ (за одиницю).

Лот 43. Система трансляції інформації, 2007 р.в.. Початкова ціна: 3 762,36 грн., у т.ч. ПДВ.

Лоти 44 - 46. Системні блоки: Core2Duo, Core2Duo/P5K-E/2*1024/512/500, C2D, 2008 р.в. Початкові ціни: 850,08 грн., 818,16 грн., 714,84 грн., у т.ч. ПДВ.

Лоти 47 - 48. Цифровий центр Konica Minolta (ксерокс), 2 шт., 2008 р.в. Початкова ціна: 2 053,80 грн., у т.ч. ПДВ (за одиницю).

Лот 49. Цифровий центр Konica Minolta (ксерокс), 2008 р.в. Початкова ціна: 2 127,72 грн., у т.ч. ПДВ.

Місцезнаходження майна: переважно м. Київ та регіони.

Додаткова інформація щодо майна, його огляду та початкової ціни за позиціями за тел. 537-47-47.Фізична чи юридична особа, що виявила бажання зареєструватись як учасник аукціону сплачує реєстраційний внесок у сумі 17,00 (сімнадцять гривень 00 коп.) та гарантійний внесок (10 % від початкової вартості майна) на розрахунковий рахунок № 26000000150506 у ВАТ "СЕБ Банк", МФО 300175, ЄДРПОУ 02030198, одержувач: ТБ "Київська універсальна біржа".

Кінцевий термін прийняття заяв та внесків для участі в аукціоні - 11 червня 2012 р.

Час та місце проведення аукціону: 12-00, 12 червня 2012 року за адресою: м. Київ, Залізничне шосе, 57, 5 поверх, Київська універсальна біржа.

Місцезнаходження та контактний телефон аукціонного комітету: м. Київ, Залізничне шосе, 57, тел. 285-33-38.

Господарський суд Львівської області (79014, м.Львів, вул. Личаківська, 128) постановою у справі № 5015/1543/12 від 08.05.2012р. визнав банкрутом фізичну особу - підприємця Нарольського Ярослава Васильовича, с. Ріпнів, Буського району, Львівської області, ід. код 2962520336.

Ліквідатором у справі призначено арбітражного керуючого Липського С.І., ліцензія серії АВ № 307486 від 17.05.2007р. Адреса - 79013, м. Львів-13, а/с 4389.

ТОВ "Спеціалізоване підприємство Аукціонний дім" 11 червня 2012 року о 11:00 год. в торговій залі (м. Полтава, площа Незалежності 1-Б, кім.18) проводить відкриті торги (аукціон) з реалізації комунального майна Балаклліївсьої сільської ради Великобагачанського району Полтавської області:

Лот №1: Приміщення гуртожитку (загальна пл.. 1020 м.кв.), що знаходиться за адресою: Полтавська обл., Великобагачанський р-н, с. Балаклія, вул. Леніна, 23. Вартість лоту складає 120000,00 грн. без ПДВ. Документи на право власності та технічна документація на об'єкт наявні. Учасниками відкритих торгів (аукціону), при поданні заяви на участь в торгах, сплачується гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості майна та реєстраційний внесок у розмірі 17 грн. Заявки на участь у відкритих торгах (аукціоні) приймаються організатором торгів за адресою: м. Полтава, майдан Незалежності 1-Б, кім. 18, з 9:00 до 16:00 (понеділок - п'ятниця). Кінцевий строк прийняття заяв про участь у відкритих торгах (аукціоні) - за три дні до початку його проведення. Ознайомитись з майном можна щоденно, крім вихідних за місцем його знаходження. За інформацією звертатись за телефоном 8 0532 50 80 67, 0667128443.

Ухвалою Господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, був. Шевченка, 307) від 29 вересня 2011р. по справі №04/10/5026/2089/2011 порушено справу про банкрутство Закритого акціонерного товариства "Черкаський агротепличний комбінат" (код ЄДРПОУ 31448762, 19601, Черкаська обл., с. Геронимівка, вул. Геронимівська, 1; р/р 26004962482727 в ЗАТ "ПУМБ", МФО 322755, м. Київ). Ухвалою від 15.05.2012р. по справі №04/10/5026/2089/2011 введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Левченко Василя Миколайовича (ліцензія Держдепартаменту з питань банкрутства АВ №470315, видана 24.03.2010р.; адреса: м. Черкаси, провул. Транспортний, 19). Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Господарським судом Луганської області (пл. Героїв ВВв, 3а, м. Луганськ, 91016) 26.03.2012 р. порушено провадження у справі 22б/5014/729/2012 про банкрутство Комунального підприємства "Житлово-експлуатаційна контора № 6 м. Краснодону" (94408, м. Краснодон, Луганська область, кв. Шахтьор, 5, ідентифікаційний код 32363418, р/р 260035418524 в ПАТ АБ "УКРГАЗБАНК", МФО 320478). Розпорядником майна Комунального підприємства "Житлово-експлуатаційна контора № 6 м. Краснодону" призначено арбітражного керуючого Чугунову Віру Олексіївну (ліцензія серія АВ № 499149 від 19.01.2010 р., яка мешкає за адресою: м. Луганськ, вул. Лутугінська, 123/6, ідентифікаційний номер 2072913589).

Мораторій на задоволення вимог кредиторів введено 26.03.2012 р.

Господарський суд Волинської області (пр.Волі, 54а, м.Луцьк, 43010) Ухвалою від 03.04.2012р. порушив справу №5004/392/12 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "НАФТОВА КОМПАНІЯ "ГАЛИЧИНА - ІНВЕСТ"" (вул. Дубнівська, 23, м.Луцьк, 43000, код ЄДРПОУ 33170658, р/р 260090030401 в ПАТ "Банк інвестицій та заощаджень" м.Києва, МФО 380281).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Рудецьку Оксану Ярославівну (ліцензії серії АВ № 547987 видана 11.01.2011 р. Державним департаментом з питань банкрутства Міністерства економіки України). Адреса для кореспонденції: 43017, м.Луцьк, бульвар Дружби народів, буд. 13 А, кв. 73.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування цього оголошення.

Учора в Національному центрі «Музей Івана Гончара» відбулася презентація проектів, що підтримують створення Української мережі культури

У київському видавництві «Laurus» вийшла книга Романа КОФМАНА «100 непотрібних порад молодим диригентам»

Ідеал життя Шевченка

Якщо ми, в більшості українці, ще маємо в серці Тараса Шевченка, в думках і діях його творчий дух, наснажений поетичними, прозовими, драматичними, малярськими шедеврами, а в діях його українолюбні спрямування, це означає, що Україна, як незалежна і самостійна країна, має майбутнє.

Україна живе, бореться, не вся, правда, а лише завдяки свідомим одиницям і творам Великого Кобзаря, який наснажує, надихає до здобуття волі. Саме тому, що «не вмирає душа наша, не вмирає воля». Маємо волю в особі народу, а душа — це Великий Тарас, який розбудив українців до самостійного життя. Адже «нема на світі України, немає другого Дніпра». Ось тому наше завдання боротися за волю бідного й упослідженого народу, Україні — право бути між інших держав багатою і мудрою, національно свідомою в усьому. Насамперед, у собі. Такий Він. Тарас Шевченко.

Якщо будемо разом — об'єднаємося, обнімемося, як заповідав Тарас і молив нас усіх про це, — Україна буде багатою, а її люди щасливими. Це треба робити повсякчас, бо скуплять і з'їдять, розпотрошать. Не стане знаку на землі ніколи.

Серед геніальних поетів світу Тарас Шевченко найбільш народний. Нас він підняв із колін, щоб ми не були «рабами», підніжками «гряззю», «сміттям», попихачами зайд. Нам треба працювати на себе, на Україну, щоб не було «і, ми не ми, і я не я».

Потрібна «усюди Божа благодать — і в серці, і в хаті». У кожного, і в Україні. Нам було застереження, щоб Україну не розпинали ні Первий, ні Вторая, ні власні діти. Інакше повіє новий вогонь із Холодного Яру. А до того...

Ми всі, на цій землі сущій українській, маємо, мусимо звільнити Україну від ворожості зайд і прихвоснів. І будемо знати Бога, до якого будемо молитися у сім'ї великій, вольній, новій... Але ж запродана віра.., в церкву не пускають — свою, національну, українську, не залежну ні від кого. Торгують святинями, гендлюють. Одні наживаються, а люди «дошинкувалися». Тарас казав, що коверзуємо над собою, «бо наша правда п'яна спить».

Отже, треба будити, бо проспить собі небога до суду Божого... А скупий орендар не дасть і гривні. Може, кому й тридцять срібних світить за донощицтво, зраду. Правда, нині можуть за відступництво і мільйони доларів дати... Уже й не обурюємося, що «народ запрягли» в ярма. Може, кого і в мальовані. Люди в більшості своїй такі затуркані пошуком шматка хліба, що їм не до поезії, не до «Кобзаря», не до себе самого. Про яку там Україну мова? Яка краса, коли хочеться їсти.

«Наш селянин — жебрак, слуга панський, жидівський, чий хочете. Що тут балакати про політику?.. Які вибори ви переведете з людьми, для котрих шматок ковбаси або миска дриглів — лакома річ і при тім більше зрозуміла від усіх ваших соймів і державних рад?» (Франко І. «Перехресні стежки»).

Нечестивці, за висловом Тараса, плюють на все. І не лише на Патріарха чи Папу, а й на рідного батька, матір. Можливо, через те, що батьки не надбали багато добра? Так і воно опиниться під прахом. І продано майже все. І душі. Та й степи запродані... могили розриті... Хто це зробив? Хто розбагатів? А біднота кинулася на заробітки в чужі краї — у наймах спину гнути («Сова»). Довкруж мерзенність, пустеля, «гадина в болоті» («Неофіти»). Та сяють панські палаци: огні горять, музика грає... Бідні продають не тільки «останні штани», але й дітей, а гроші пропивають. Так у Шевченка, так, виходить, і понині.

Такі слова його тодішні, аж начебто про сьогоднішній день і людей у Незалежній Україні. Від кого тікаємо, благії? Від самих себе? І вже незабаром станемо повністю залежні від захланних сусідів та недругів-чужинців.

То що ж інтелігенція? На думку Великого Каменяра, «Маємо також досить значну частину інтелігенції, що не визнає існування української нації, не визнає української літератури, не читає українських книжок або задовольняє свої духовні потреби польськими і німецькими творами чи прикриває своїми всеросійськими поглядами цілковитий духовний нігілізм». (Франко І., «Українська література за 1898 р.» — Зібрання творів у 50 т., т. 32 — с. 8—10).

Мислитель і поет Іван Франко писав, що в Шевченківських поемах і поезіях є тільки високе розуміння життя і історії та вогненна любов до великих ідей добра, справедливості й любові (Франко І. Зібр. тв. у 50 т., т. 27 — с. 243).

Великий Кобзар завоював нас своєю поезією і, додамо, як найпершого народного поета світу.

Тарас Шевченко — це душа українського народу. Він жив трагічністю свого народу, вказав нові шляхи нам і боровся за це все своє життя. Він був найбільшим борцем за свободу свого народу. Саме він, його творчість, розбуджені маси привела до визволення України...

Кобзар — найкраща пісня боротьби, яку співають у колоніальних, напівколоніальних і у відсталих країнах. Якщо співають. Народи, що проливають свою кров за національну незалежність, за рідну землю, за народовладдя, можуть узяти його поезію-пісні як керівництво до дії. Тільки ж де та дія, свободолюбні вчинки в нас теперішніх?

Ми співаємо пісню волі завжди, адже наша свобода не свобода. Більшість страждає. Люди не можуть сказати, що їм добре. Тому боротьба за Україну триває і триватиме. Казав: «Борітеся — поборете».

Поет стверджував ідею справедливості. Він був великим серед великих. Велет духу, залізної волі і високих ідей. Він наш світ, нашої нинішньої безукраїнщини. Жоден народ не мав такого народного поета, як Тарас Шевченко. Лише він зумів відтворити наші глибоко народні почуття. І загальнолюдські, визвольні, світові.

«Нема багатшого, — писав угорець І. Молнар у 1911 році про Т. Шевченка, — від духа великого українського народу, як немає ґрунту, родючішого від всесвітньовідомого українського чорнозему». І що ж? Влада хоче продати найбільше наше багатство і на цьому збагатитися разом із олігархами. А прості й бідні люди стануть ще стражденнішими рабами на «нашій не своїй землі».

А що ж із нашим духом? Видатний український філософ Григорій Сковорода казав «непросвіщенним» людям, щоб вони духа не угашали. А воно не так: посіли наші бідолахи в темряву, духу визволення вже не мають — розвіявся. Справжня темінь душ і згасання духу наявне. От нас і «беруть голими руками», а де й решту скуповують. Братія наша возлюбленна любить грошики, от і продається за куций хвіст. То де ж той «вогонь із Холодного Яру»?

Є ще між нас і багато балакунів, що паморoки людям забивають. Теменними роблять. Безпросвітними. Хоч були такі, що казали: «Дайте організацію революціонерів і перевернемо світ». Дали. Перевернули, знищили мільйони українських людей.

Ще один американець Маршал Маклюен просив, щоб йому дали ЗМІ (засоби масової інформації), і він також переверне світ. Дали, тільки не йому. І ці вже правлять бал і зомбують усіх. Правда, одиниці не піддаються цим потокам блекоти з телеекрана. Але маса людей уже отруєні антинародною пропагандою і підтримують те, що їм довбають із телеящика.

А кубинський літератор Рене Дегистр казав, що Шевченко — це такий вогонь, що кидає свої відблиски на всі народи, котрі борються за справедливість і красу... На всіх кидає, на своїх, виходить, гасить? Великі слова, і, може, й велика їх сила, але для одиниць, які не роблять погоди. Хоча, кажуть, і один у полі воїн, але такі, як Тарас Шевченко. А з ним ціла когорта великих класиків української літератури, етнографії, історії. Ціле Кирило-Мефодіївське товариство... Але всіх головних пересаджали... Буття українського народу лишилося таким же, та вродилась волі нашої отрута.

Кобзар — уособлення душі нашого народу, його суть. Він будив народ, виховував нові й нові покоління громадян, якщо вони переймаються, наснажуються його творчістю. Але чи переймаються? Чи беруть це керівництво до дії, до вчинку, до чину?! Це запитання до батьків, вихователів, вихованців, учителів у школі, інститутах, ЗМІ, особливо радіо, телебачення. А всесвітня павутина — Інтернет? Але що запитувати, якщо люди не навчені жити по-своєму, по своїй рідній природі.

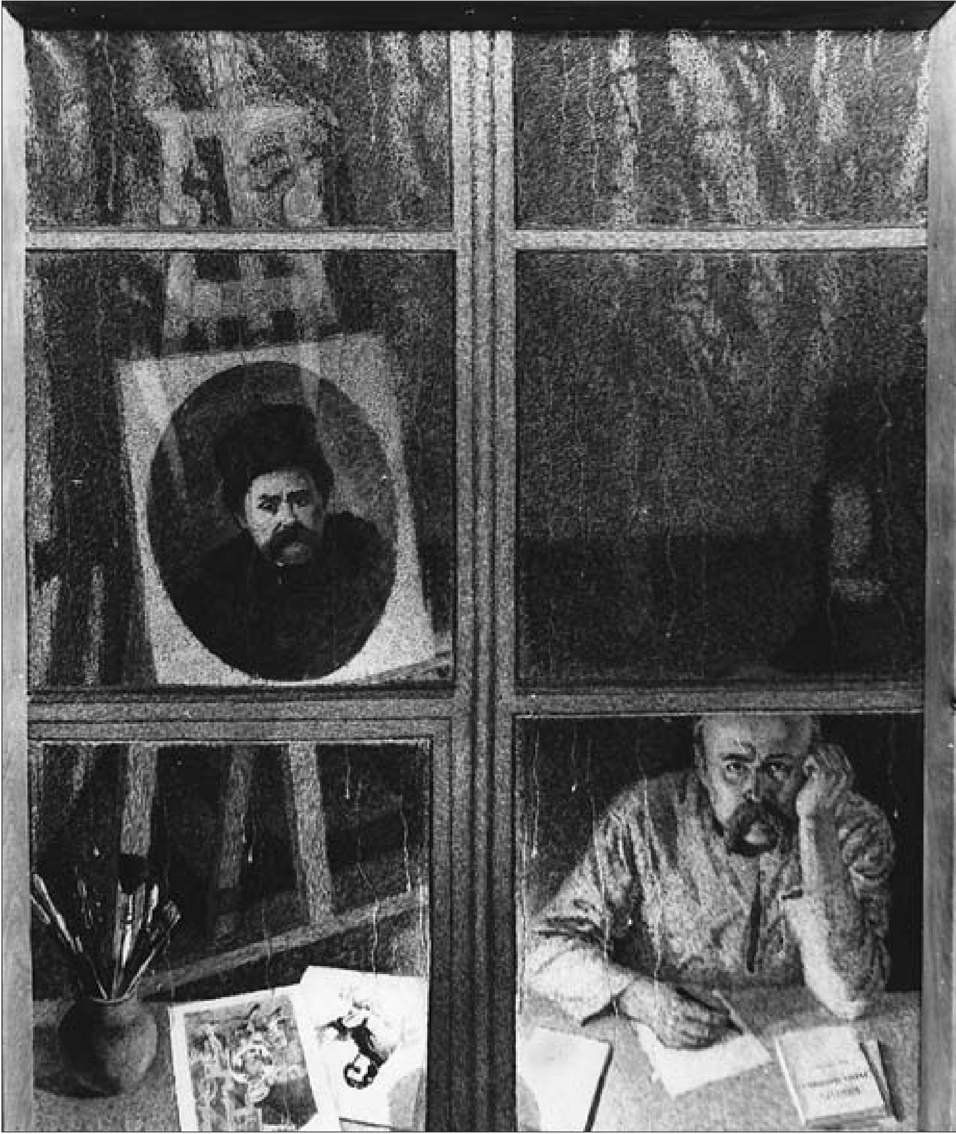
Мислитель і поет І. Франко стверджував: «Коли б мені прийшлось одним словом схарактеризувати поезію Шевченка, то я сказав би: се поезія бажання життя. Свобідне життя, всесторонній, нічим не опутаний розвій одиниці і цілої суспільності, цілого народу, — се ідеал Шевченка, котрому він був вірним ціле життя. Неволя і переслідування — чи то народне, політичне, суспільне чи релігійне — мали в нім, непримиренного ворога. Бажання життя пробивається у всіх його творах як золота нитка з-посеред різнобарвної тканини. Індивідуальність людська — без огляду на стан, народність і віру — є для нього свята». (Франко І. Зібр. тв. у 50 т., т. 28 — с. 122)

А були й гайдамаки, ці «останні орли», за відомим означенням класика української літератури Михайла Старицького. Це Умань, Холодний Яр. Гайдамаки були народними месниками, які повстали за соціальне й національне визволення свого народу, на захист простого люду.

Герої Шевченкових «Гайдамаків», «Варнак» також шукачі правди і справедливості. Та Варнак далеко й не ходив. У Броварському лісі під Києвом. А провина лежала на багатіях-кровопивцях, які штовхнули героя Тарасового твору на «розбійництво». І він став шукати правди...

«Ой виострю
товариша,
Засуну в халяву
Та піду шукати правди
І тієї слави...»

Нас навчали в школі, що це був заклик до революційного повстання. Московський цар приспав волю. Тому не треба чекати «сподіваної волі». Схожий образ Шевченкової сокири бачимо в «Неофітах».

Художник Рафаель Багаутдінов.
«Останній автопортрет Тараса Шевченка».

У листі до свого побратима Якова Кухаренка Тарас Шевченко писав, що скомпонував поему «Неофіти» нібито з римської історії. Та подібне цілком може накладатися, або порівнюється з будь-яким часом, у тому числі, й нинішнім. Багатозначність тут явна, в чому справжність і вищість Тарасової поезії. Це є глибоке філософське узагальнення. Його можемо прикласти на будь-що, схоже на правду. Хоч багато хто із псевдовчених говорив про вузькість, нереальність і схоластичність подібної думки. Але це простісінька омана, яку нам напускають недоброзичливці-чужинці. Про це пишуть і тепер та закидають нам національне хуторянство й обмеженість світогляду.

Що стосується хуторянства, то тут геніальну відповідь має сподвижник Кобзаря Пантелеймон Куліш, якого Франко назвав «першорядною звіздою» в літературному, науковому і громадському житті. Його твори, як і Шевченкові, були великим зарядом для розбудження приспалих земляків. І будь то «Чорна рада», його поезії, драми чи «Хутірська філософія...»

А світогляд у нас не такий, як у поляків, — «од можа й до можа» чи як у загребущих нинішніх московських «лібералів»-загарбників типу *Жери*новського, що московське панування має бути аж до Індійського океану, де вони митимуть свої чоботи після «походів». Але ліпше таким у Москва-ріці промити власні мізки або піти втопитися, — радив Т. Шевченко.

Які ж ми теперішні — новонавернені і новонароджені? До якої віри прихильні? До чого й куди прямуємо? До якого Бога чи безбожництва, і чи в своїй церкві рідною мовою молимося? Чи серед лісу, гаїв, річок, полів, але до них людям усе меншає доступу.

А що ж ми робимо, бачачи несправедливість щодо Його імені, безсмертного українського слова, зрештою нас самих? Де наша полум'яна і гнівна філіппіка на Його захист чи найлагідніша мова любові до окраденого й забутого краянина? Аби люди відчули, що земля наша українська і має свою культуру, звичаї, обряди? Зрештою, несхожість на інші народи, а отже, й багатство духовної спадщини? Найпахучіша квітка серед природного багатства Землі.

«Прозріте, люди,
день настав!
Розправте руки,
змийте луду».

На превеликий жаль, ці поетові заклики не доходять до більшості українців. Часто це голос волаючого в пустелі. Мало кому й допомагає. Багатьом не йметься віри. А кого й «візантійський саваоф одурить!»

«Не одурить Бог,
Карать і миловать
не буде.
Ми не раби його —
ми люде!».

Нині маємо начебто свою державу. Хоч маємо формальність і залежність нашу від попередніх і нових хазяїв. Тільки «Кого благаєте, благії?» Якому Богові молитеся? Кому продалися? І за скільки? І допоки це триватиме?

Тарас Шевченко закликає нас молитися одному богові — «правді на землі, А більше на землі нікому не поклонітесь».

Великий Кобзар у своїх геніальних творах сміливо висловлював думки і почування корінного українського народу, його волю до перемоги над злом, з чийого боку воно не йшло, закликав до боротьби за людську правду і справедливість.

У статті «Тарас Шевченко і його «Заповіт» І. Франко наголошував: «Пристрасна любов до України, незламна надія на її відродження виявляються у Шевченка одночасно з такою ж гарячою, а заразом простою і криштально чистою, незатьмареною ніякими філософічними сентенціями любов'ю до людини загалом, особливо до всіх бідних, пригноблених і покривджених, з любов'ю до всіх, що шукають правди і справедливості і за це терплять». (Франко І. Там само, т. 34, с. 388)

Тільки ж терпець колись урветься. Український геній Тарас Шевченко боровся словом-правдою за наші душі,

але чого ж її так мало в нас? Україна була йому такою дорогою, що він за нас навіть Бога прокляв, а ми так і не стали на шлях природної правдивої віри і сумлінного служіння народові.

Тут і постає, напевно, питання освіти і просвіти, розуміння свого національного обов'язку. Для отих просто живущих і ніяк себе не називаючих. Хоч за походженням начебто й українці. Коли їх питали, чи вони українці, то відповідали, що православні. Тому Шевченко бажав просвітити своїх безсловесних і затлумлених земляків: освітити сучасними огнями. Казав, що правда оживе, натхне, накличе нове слово, на нову дійсність...

«Найвищі ідеї, найрадикальніші думки його доби зливаються в Шевченковій поезії нероздільно з народним змістом, — писав Каменяр у статті «Тарас Шевченко і його «Заповіт». — Він є немов великий факел з українського воску, що світиться найяснішим і найчистішим вогнем європейського поступу, факел, що освітлює весь новітній розвиток української літератури».

Кобзареві твори більше читали, декламували, співали, аніж старалися дійти до суті їхнього змісту і зрозуміти. Саме глибока деморалізація народу та його інтелігенції йшла в парі з її винародовленням, денаціоналізацією, що не допускало до розбудження духовних сил, гасило народолюбні пориванння до волі.

У відомій статті «Шевченко — ляхам» І. Франко сказав, що Шевченкова «пісня не перестала бути тим огняним стовпом, який невпинно, безпохибно веде нас через велику пустиню занепаду до далекої обітованої землі, до вільної, самостійної України».

Дуже болючі для нас сьогодні слова. Але огляньмося на себе. Щомиті, щогодини боремося за хліб насущний. Таких більшість. І вже їм не до тих Франкових слів про національного генія: «Чим ближче придивляємося йому, чим чуткіше вслухаємося в кожне його слово, тим більше красоти і сили, і глибини знаходимо в ньому під прикривкою його незвичайної простоти і натуральності».

«Буквар південноруський», уладжений Тарасом Шевченком для українських недільних шкіл, був його останньою лебединою піснею. Він її посилав у свою кохану Батьківщину юному українському цвіту з берегів похмурої й непривітної Неви, де замучено десятки тисяч українських козаків і простого люду, які під батогами гинули в болотах, будуючи Петру Кривавому «вікно в Європу», північну столицю та Ладозький канал. У дітках він бачив майбутнє нашого народу, в його вихованні й освіті на народному національному ґрунті. Мала дитина сягає кращого й надійнішого розвитку, ніж доросла, і сприймає все щиро і правдивіше. Із «Кобзаря» він почав оспівувати своє і наше безталання, а «Букварем» закінчив свій земний шлях і почав небесний.

Усякий наш ворог і недруг, якщо хотів нас занепастити і знищити, то завжди починав із нищення мови Тараса Шевченка, з нашого слова і пісні, прадавнього звичаю, обряду, віри. Накинути на українську більшість смертельний зашморг. У крайнім випадку переінакшити на свій копил, на свою безмисність чи московську ризу. Боротьба за українську душу повсякчас була боротьбою за мову і волю Кобзареву, його думу.

Не міг Тарас Шевченко терпіти темноти братів незрячих українських. Уся його творчість була направлена на визволення людини з-під будь-якого рабства.

1918 р. один із авторів «Літературно-наукового вісника» І. Чопівський писав: «Коли національні сили не згуртуються, коли не скристалізується національний дух, — тоді можемо сміло слово Україна замінити словом: міжнародний ринок з «інтернаціональним капіталом... — і все се буде зватися «Україна». А все, що не українське тут у нас, те нам вороже.

Убогість нашого українського духу, якщо про це йдеться в Тараса, — наслідок історії панування над нами жорстокіших деспотів і слабкість наших народницьких і державницьких сил та устремлінь для збереження душі та самобутності нашої нації. Хай наша історія є підневільна, здирництво над нами очевидне, але відпорні сили чужинцям у нас майже відсутні. Маємо натомість якесь духовне занепадництво і впокорення, неосвіченість, нерозуміння та нищення національних інтелектуалів, розкрадання природних ресурсів, захоплення культурних скарбів, віддання нас у рабство.

У таке страдницьке існування Тарас Шевченко проникав глибоко, як ніхто з національних поводирів, світових народних мислителів. Але що ми зробимо в безсиллі перед силою капіталу щодо нашого українського духу і душі? Виявляється, капітал інколи дужчий за нашу ідею української національності, за народні традиції, культурну своєрідність, за наші противленські, опірні чужому, сили. Тільки ж, може, не все продається, тобто не всі. Шевченко завжди оцінював нашу дужість і в духовному плані, й в державницькому, і в будь-якому іншому, але завжди для свого народу. Застерігав, просив, благав, молив і молився в Посланні до мертвих і живих, і ненарожденних земляків своїх і в Україні і поза нею.

Талант геніальності, власне кріпацьке рабство давали народному співцю можливість описати, виявити найрізноманітніші вияви тодішнього минулого і передбачити майбутнє життя. Спотворена на московський чужинецький зразок освіта в будь-якій сфері та впливи часу збивали нас на манівці цивілізаційного поступу в найкращім розумінні цього слова. Тому перед українцями, особливо свідомими свого походження і роду, інтелігенцією при здобутті самостійності Української держави, хай нині і формальної, постало завдання мати за взірець творчість нашого великого земляка щодо його найпророчіших застережень.

Деякі псевдополітики і псевдолітератори, маючи потаємні наміри нажитися, говорили, що як буде своя держава, то буде й мова, і рідна народна культура, і все інше. Мови своєї мало чуємо, народної культури відчуваємо мізер. Була якась квота на допущення народної української культури, аби показати світові, що й ми не ликом шиті. Тепер же панує і розкошує сваволя чистогану, і все те, що лишається в гризні за маслак інакородцями. Згадаймо Шевченкове:

«Ми заходились
*розкуват**ь*
Своїм невольникам
кайдани.
Аж гульк!.. Ізнову
потекла
Мужицька кров!
Кати вінчані,
Мов пси голодні
за маслак
Гризуться знову».

Подібним людоморам була завжди готова відповідь у Тараса Шевченка, який вказував нам шлях любові до свого народу. Бо люди без світла блукають у манівцях і губляться в сітях неволі та перехресних чужинецьких стежок.

Як у воду дивився І. Франко, пишучи про закляті в формі віщого слова Кобзаря: «Отим-то противники й прихильники однаково з жахом оминають такі вислови нашого Кобзаря: одні, щоб не ворушити болючого місця і не договорюватися до лютості; другі, щоб не знайти в них чогось такого, де б довелося справді признати рацію противникові з ущербом для честі, а, може, лише для непомильності дорогого національного поета».

Сьогоднішні організаційні зусилля над національним кадастром, так званою парламентською, партійною, громадською, громадянською і суспільною структуралізацією, призведуть до того, що ми будемо повністю знівельовані як українці, як цільний народ. Це є не що інше, як вимкнення важеля боротьби українського народу за свої національні, соціальні й народні права. Це не просто присипляє національні сили, це їхнє розтягнення, розбиття до найменшої одиниці — людини. Нам треба спільності. Бо і Тарасу Шевченку було неоднаково

«Як Україну злії люде
Присплять, лукаві,
і в огні
Її, окраденую,
збудять...»

Ослаблення національно-політичних і економічних почувань приневолює до чужого думання, розкладає націю всередині по партіях, розмірах багатства чи бідності, особистих гордощах і, внаслідок, знесилює націю та деморалізує народ.

Автопортрет 1843 р.

Винародовлення, денаціоналізація йде в першу чергу від забуття, зникнення рідної мови. Це науково довів і вчений-мовознавець зі світовим ім'ям Олександр Потебня, для кого зміна рідної мови на чужу тягла не лише переміну характеру, напряму думки, а призводила до повного запустіння, опошлення, морального здичавіння і звиродніння. І ще страшніше — до дезорганізації суспільства та держави. Це він чітко описав і підтвердив у своїй знаменитій праці «Мова і народність», рецензії на українські пісні, зібрані членом «Руської трійці» Яковом Головацьким. Мова — душа народна. І її переміна веде до непоправних наслідків.

А «...Боротьба з москвофільством від тепер мусить виглядати зовсім инакше, бо й її терен розширяється безмірно, а її зміст поглубиться відповідно до того, як вона розростеться до розмірів боротьби всеукраїнського національного почуття з винародовлюючими претензіями «державної» великоруської нації», — писав у відвертому листі до української молоді І. Франко.

То, що Кобзар висловив поетичним словом, Каменяр дав наукове розроблення думки щодо збереження українського означення нас як окремішнього, ні на кого не схожого народу. Тому цілком зрозуміла об'єднавча Шевченкова ідея, його український ідеал.

Тарас Шевченко, як і вся його творчість і життя, дух і душа, що витає над Україною, має найвищу «вартість у тім гарячім, чистім, щиро людськім почутті, яке ніколи не помиляється», — підкреслює І. Франко. Це має бути в основі всіх українських програм, лишається безсмертним, хоч як би не змінилися «побудовані на нім логічні програмові конструкції».

Михайло ВАСИЛЕНКО.

На поклон до Тараса

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Зранку 22 травня у 800-літньому Свято-Успенському соборі відбувся молебень, в якому взяли участь радник Президента з гуманітарних питань Ганна Герман, керівники Черкащини, посланці з усіх областей України. Учасники духовного дійства поклали вінок до місця, де у 1861 році стояла труна з тілом Тараса Шевченка, і приєдналися до урочистої пішої ходи на Чернечу гору «Останнім шляхом Кобзаря».

Ганна Герман, голова Черкаської ОДА Сергій Тулуб, голова облради Валерій Черняк та делегації широкої громадськості поклали живі квіти на могилу великого сина українського народу, оглянули оновлену експозицію Музею Тараса Шевченка та перший народний музей «Кобзарева світлиця».

У рамках Шевченківських урочистостей відбулася молодіжна акція «Проща до Тараса», учасники якої розмістили уздовж сходів на Чернечу гору стрічку із сотнями цитат із невмирущого «Кобзаря».

На Співочому полі біля підніжжя найвищої духовної вершини України професійні та аматорські мистецькі колективи співали пісень на слова безсмертного поета, майстри народної творчості демонстрували вироби декоративно-ужиткового мистецтва.

Весь день на Чернечу гору йшли і йшли люди, щоб серцем прилучитися до духовного світу батька української нації, низько схилити голову перед світлою пам'яттю великого Тараса.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

ФОТОФАКТ

Молебень у церкві Різдва Христового в Києві на Подолі з нагоди річниці перепоховання праху Тараса Шевченка.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ХРОНІКА

Уперше без Завадського

Минулої суботи в столичному Будинку актора відбувся міні-фестиваль «День народження акордеона». Ця акція започаткована відомим акордеоністом Ігорем Завадським 2004 року — з нагоди 175-ї річниці створення цього музичного інструмента. Цьогорічний, уже восьмий, міні-фестиваль сплановано також Завадським — але проведено вже без його участі. Втім, протягом вечора ім'я засновника звучало не раз, і вся акція проводилася на його підтримку. В програмі концерту був і виступ Завадського — але не Ігоря, а Івана, молодого акордеоніста з Овруча, що на Житомирщині. Виступив тут також Іван Сухий, колоритна особистість, музикант і педагог, що заснував у Жашкові на Черкащині музей гармоні. Серед інших учасників концерту були двоє земляків Ігоря Завадського (родом із Запорізької області) — професіональний акордеоніст Євген Гаврилюк та Денис Снєгірьов, юний школяр аз Молочанська. Зал Будинку актора був переповнений. Вечір вела народна артистка України Раїса Недашківська.

Христофор ГРУША.

У Києві — виставка закарпатського художника

36 графічних творів, що виконані впродовж останніх двох років, представив на суд столичного глядача заслужений художник України, голова Закарпатської організації Національної спілки художників Борис Кузьма. З його роботами можна ознайомитися у виставковому залі президії Академії мистецтв України.

На відкритті виставки Бориса Кузьму вітали віце-президент Академії мистецтв, директор Інституту проблем сучасного мистецтва Віктор Сидоренко, перший заступник міністра культури академік Юрій Богуцький, голова Національної спілки художників України Володимир Чепелик та колеги-художники. Виставка триватиме до кінця травня.

Василь НИТКА.

Провели ніч у музеї

Така акція у рамках відзначення Міжнародного дня музеїв відбулася в Музеї мистецтв Прикарпаття з ініціативи його директора Михайла Дейнеги. Захід об'єднав у собі виставки, класичну музику, інструментальний супровід, вірші та прозу, театральні перформанси. Зокрема, відбулися театралізоване дійство про історію Станіславської фортеці та міської ратуші, показ слайдів та історичний екскурс архітектора Зеновія Соколовського, майстер-клас «Намалюй музику ночі». Вперше «Ніч музеїв» була проведена в Берліні 1997 року. В 2001-му в акції брали участь уже 39 країн. Українські музеї вперше масово долучились до цієї всесвітньої акції 2008 року.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

Шлюб у національному костюмі — модно

Більше 150 майстринь з дванадцяти областей взяли участь у V Всеукраїнському фестивалі національної вишивки та костюма «Цвіт вишиванки» у Тернополі. У його рамках уперше організували конкурс на кращий автентичний та сучасний весільний костюми ручної роботи. Все частіше на Тернопільщині можна бачити молодят, що беруть шлюб у вишитих костюмах. Їх виготовляють самі або позичають. Відома колекціонерка борщівської вишивки Віра Матковська каже: делалі частіше до неї звертаються наречені, щоб взяти напрокат давню вишиту жіночу блузку. Цікавою була виставка дитячих робіт «Вишиті карти Тернопільщини». А кошти з благодійного аукціону ексклюзивних вишивок підуть на спорудження пам'ятника Незалежності у Тернополі. Організатори сподіваються, що вже наступного року фестиваль стане міжнародним.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

ПОСИДЕНЬКИ

№ 93 (5343) СЕРЕДА, 23 ТРАВНЯ 2012

Сьогодні в Україні — мінлива хмарність, короткочасні дощі, місцями грози. Вітер північно-східний, південно-західний, 5 — 10 м/с, під час грози — пориви 15 — 20 м/с. Температура вночі — 11 — 17 градусів тепла, у центрі та на півдні — 15 — 20. Удень — 24 — 30 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 23 ТРАВНЯ

1918. Розпочались мирні переговори між Українською Народною Республікою та Росією, які тривали до 7 жовтня. **1921.** Народився радянський кінорежисер (фільми «Сорок перший», «Балада про солдата», «Чисте небо»), народний артист СРСР Григорій Чухрай. **1925.** Запрацювала повітряна лінія Одеса—Москва через Харків і Катеринослав (Дніпропетровськ). **2006.** Країни ГУАМ (Грузія, Україна, Азербайджан, Молдова) підписали в Києві протокол щодо створення зони вільної торгівлі. **2008.** Відкрито 46-ту станцію Київського метрополітену «Червоний хутір».

РОЗПОВІМ ІСТОРІЮ

Повірив у диво!

Позаторік, подорожуючи Туреччиною, я вирішив відвідати античне місто Міра (виникло в V ст. до н. е.). Відоме воно тим, що тут у IV столітті жив, проповідував і був похований Микола Чудотворець — святий, якого шанують у всьому світі і християни, й мусульмани. Останки святого зберігались тут до певного часу.

У 1034 році Лікійську область і Міру захопили турки. Щоб уникнути наруги над святим, його мощі вирішили перепоховати на півдні Італії — в місті Барі. Утім, паломники з усього світу і сьогодні збираються в Мірі біля мармурового саркофагу, де 17 сторіч тому зберігалися останки Святого Миколая. Це місце стало центром поклоніння, адже люди вірять: він допомагає в житейських нещастях і небезпечних дорогах усім, хто звертається до нього з молитвою.

От і я завітав до цього історичного міста 22 травня — в день, коли відзначають свято

Миколи Чудотворця (в народі — Миколи Теплого, бо Зимнього Миколу святкують 19 грудня). Біля церкви був величезний натовп. Воно й не дивно — кожен хотів відчути енергетику святого місця. Відстоявши довжелезну чергу, доторкнувся до священного саркофагу і я. В повітрі й справді витав дух святості.

Наступного дня була запланована прогулянка Егейським морем на катері. Мальовничі краєвиди, історичні пам'ятки, купання у відкритому морі — все це створювало атмосферу ідеального відпочинку. Проте дорогою додому з'ясувалось, що я забув свого гарного рюкзака, подарованого донькою, на березі! Одразу сказав про це гіду. Вже за хвилину капітан повернув катер, і ми помчали за моїми «забутими скарбами». Минуло півгодини, тому я майже не вірив у те, що рюкзак і досі на тому місці, де я його забув. Адже Туреччина — країна контрастів, що відкриває обіймам мільйонам туристів. Тож шанси побачити дорогу для мене річ знову були мізерні. Проте я згадав про свою вчорашню подорож до церкви Миколи Чудотворця.

Подумки я невтомно просив його, щоб він допоміг мені, захистив мої речі від крадіїв. І як здивувався, коли, причаливши до берега, побачив свій рюкзак. Він лежав на тому самому місці, де я його залишив. Тепер знаю, що таке диво. Дякую за це Святому Миколаю, моєму помічникові і охоронцю.

Микола БУКАТИЙ.

На знімку: автор цих рядків біля пам'ятника Святому Миколаю в Мірі.

Фото з архіву автора.

Кримські піраміди: фараони серед нас

НЕЙМОВІРНО, АЛЕ ФАКТ

Тисячі жителів нашої країни долають сотні кілометрів, щоб доторкнутися до загадки єгипетських пірамід. Але навіщо їхати так далеко? З'ясовується, в Криму теж є свої піраміди!

Підземні піраміди виявлено на Південному березі Криму групою вчених під керівництвом кандидата технічних наук Віталія Гоха **(на знімку)**. Відкриття пірамід геофізиками відбулося зовсім випадково. Група Гоха, що працює за новим методом — геоголографії, шукала поблизу Севастополя місця для буравлення артезіанських шпар (відсутність чистої питної води — давня проблема Криму). Раптом вчені зафіксували надвисокочастотне випромінювання (НВЧ), джерело якого перебувало недалеко від поверхні Землі. Заклавши кілька пробних шпар, геофізики виявили піраміду. Потім, дослідивши Південний берег Криму, знайшли ще сім пірамід на відрізку від Севастополя до самої південної точки Криму — мису Сарич. Піраміди при цьому розташовувалися по прямій лінії. Після того, як геофізики опублікували результати своїх досліджень, багато учених з різних країн приїхали подивитися на це диво півострова. І дійшли єдиного висновку, що Кримські підземні піраміди — справжні й унікальні. За допомогою сучасного устаткування було проскановано знахідки кримських учених і виявлено під землею нові тетраедри.

Де й скільки

Сьогодні в Криму знайдено більш як 40 підземних пірамід, з них сім розташовуються біля Севастополя. Шістнадцять із них учені визначили безпосередньо на місцевості, а інші — за методом голографії. Розташовано всі піраміди в чотирикутнику Бахчисарай — Ялта — мис Сарич — Севастополь, причому не хаотично, а в певній послідовності.

Передбачається, що найбільша підземна кримська піраміда розташована недалеко від Ай-Петрі. Крім того, учені вважають, що під однією з пірамід Криму розміщена зменшена копія єгипетського Сфінкса. Однак Сфінкс Криму дивиться на захід, а не на схід, як єгипетський. Поверхні підземних пірамід — гладкі й подекуди вкриті візерунками.

Три роки тому в гірському Криму було знайдено унікальний пірамідний комплекс, розташований у гірській породі. Складено чотири піраміди зі штучно оброблених кам'яних блоків. Вони округлі з усіченою вершиною — нагадують одну із найстаріших і найзагадковіших пірамід Єгипту — піраміду Джосера.

Благо чи прокляття?

Співробітники наукової групи, що проводила роботи з вивчення пірамід під землею, стверджували, що в усіх

поліпшилося загальне самопочуття, минули хронічні захворювання. За словами Гоха, у групі був співробітник з важкою серцевою недостатністю, що не міг обійтися без щоденної жмені ліків. Однак йому було досить лише один раз спуститися до пірамід, щоб почуватися краще. А за два тижні роботи усередині вчений зміг зовсім відмовитися від ліків. «Це факт. Кожен із чоловіків мав старі болячки. Поліпшення або повне одужання було у всіх», — стверджує Гох.

Кардинально ситуація змінилася після того, як наукова група спробувала дістатися всередину піраміди й почала пробивати стіни. Із цього моменту різко посилилося випромінювання, багато приладів почали виходити з ладу, а люди, які безпосередньо вели роботи, відчули нездужання, головний біль, у них почалася блювота. «Засвічувались фотоплівки, нагорі вийшов з ладу навіть компас, а нові батарейки розряджалися буквально за хвилини, — розповідав учений. — Люди ходили, як уві сні: спотикалися на рівному місці, усе валилося з рук. Тому роботи змушені були припинити». За два тижні все нормалізувалося: піраміда знову стала лікувати.

P. S. Учені досі не можуть з'ясувати походження цих пірамід Криму. В одному думки сходяться: це дуже давні споруди, вік яких близько 8—10 тисяч років.

Роман ЧЕРЬОМУХІН, Вікторія КРАВЧЕНКО.
Крим.

Фото Василя БАТАНОВА.

Як Красавчика кобили врятували

А ЩЕ БУВ ВИПАДОК

Тієї весняної ночі у Дягову на подвір'я Василя Лугового завітали двоє конокрадів. І їм пощастило.

— Я зазвичай, жеребця Красавчика зачиняю в хліві, — розповідає господар. — А тут запрацювався і залишив його прив'язаним за хатою. Припнутого коня було добре видно з дороги, що за селом...

Стереже подвір'я великий пес-вовкодав Мухтар. Якщо хтось чужий заходить у двір, півсела чує його грізний бас! Та саме увечері собаку відв'язали, він радісно побігав по двору і, зрештою, опинився в курнику (мабуть, захотів поласувати свіжим яйцем), а господарка (такий неприємний збіг!) його там випадково зачинила. Отож, коли навідалися злодії, поблизу було тихо, мов у льосі. Господарі спочивали, а Мухтар і голосу не подав.

Конокради відв'язали жеребця і повели його за село. Ніщо їм не перешкоджало. І кінь, головне, не пручався чужинцям: його теж влаштовував цей маршрут... Адже він пролягав поблизу ферми, де в кошарі стояли кобили місцевого фермера Олексія Бутенка.

Конокради і не підозрювали, в яку екстремальну ситуацію вони потраплять за кілька хвилин. Подумки вони вже рахували свої прибутки від успішного нічного рейду: за селом приріжуть коня, стільки буде м'яса!

Та не так сталося, як гадалося! Адже — весна, в жеребця Красавчика стільки енергії! Кров нуртує, кличе до кобил. І вони його зачули при наближенні. Заіржали — привіталися!

Що тут скоїлося! Заіржав і Красавчик. Конокради хотіли його повести далі — та де там! Жеребець

став дибки і потяг непроханих гостей до кошари...

Фермські сторожі, почувши конячі «перемовини», увімкнули ліхтарики.

— Думали, що то чийсь кінь відірвався від прив'язі і прибіг до кобил, — каже фермер Олексій Бутенко. Але побачили разом з ним і двох невідомих. Присвічені ліхтариками налякані злодії кинули коня і побігли за село. Конокрадів, на їхнє злодійське щастя, не спіймали.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

На знімку: Красавчик із господарем Василем Луговим.

Фото автора.

На Посиденьках побувала Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Олександр СУСЛЕНКО, Марина КРИВДА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 24618
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

